

॥ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯಾಃ ಪ್ರಸೀದಂತು ॥

ವೀರಶೈವ ಮಹಾನುತ ಸ್ವಾಪನಾಚಾರ್ಯ ವರ್ಯ
ಜಗದಾದಿ ಪರಮ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಭಗವತ್ಪಾದ
ಮಹಾಚಾರ್ಯರವರಿಂದ, ಶ್ರೀ ಮದಾದಿ ಅಗಸ್ತ್ಯ
ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿತವಾದ,
ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಗಸ್ತ್ಯ ಸಂವಾದರೂಪ
ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾನುಣಿಗೆ
ಕನ್ನಡಾಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ, ಶಬ್ದಾರ್ಥದೊಂದಿಗೆ
ಭಾಷ್ಯಾವೃತ ರಚನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಂಬ

“ವಿನಂತಿ ಗ್ರಂಥ”

ನಿರಚಿತ :

ಟಿ. ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು-೫

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ
[೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು]

Q234:R634
3344B

೧೯೭೪

ಕಾಲ್ಯಾ : ರೂ. ೫-೦೦

ಶ್ರೀ

|| ಏಕಂ ಸತ್ ವಿಪ್ರಾಃ ಬಹುಧಾ ವದಂತಿ ||

|| ಏಕಮೂರ್ತಿ ಸ್ತಯೋ ಭಾಗಂ | ಗುರು ಲಿಂಗಂತು ಜಂಗಮಃ ||

ಶಿವಲಿಂಗವೇ ತನ್ನ ಸತ್ವಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಗುರುವಾಗಿಯೂ ಲಿಂಗವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿತು.

|| ಅಜಾಯ ಮಾನೋ ಬಹುಧಾ ವಿಜಾಯತೆ ||.

ಎಂದು ಶ್ರುತಿವಾಣಿ ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೆನಿಸಿರುತ್ತೆ. ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮರಲ್ಲಿ ತರ ತಮ ಭೇದ ವೇಷಿಸುವಂಗೆ ಶಾಂತಿ ಎಲ್ಲಿಯದು. ಶ್ರೀ ಗುರುವಿಗಿಂತ ಜಂಗಮನಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಜಂಗಮನಷ್ಟೇ ಶ್ರೀ ಗುರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಗುರುವಿಗಿಂತ

Q234:R634

829

33L4B

Basava vyayya, T.B.

Need of the hour: Vinayaka
ti Grantha,

ಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಪರಿ
ಬಂದೆ.

ವಾಗ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ. ಲಿಂಗ
ಜಂಗಮನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಾಗ
ಗುಣುಂಟೆಂದೂ, ಶಿವಲಿಂಗ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ
ತುಕೊಂಡು ಪೂಜಿಸುವುದು

ಗುರುಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಕಾಣ

ಗುರು ಜಂಗಮರು ಶಿವ

ಶ್ರೀ ಗುರು ಸಾದೋ

ಆರ್ಥಾನಿ ನಿವಸಂತಿಹಿ ||

ದಕಂ | ಪಾಪಹರಂ

ಟಿ ಬಿ. ಬಿ

ಗ್ರಂಥ ಕತೃ

Q2341RC34

Sri

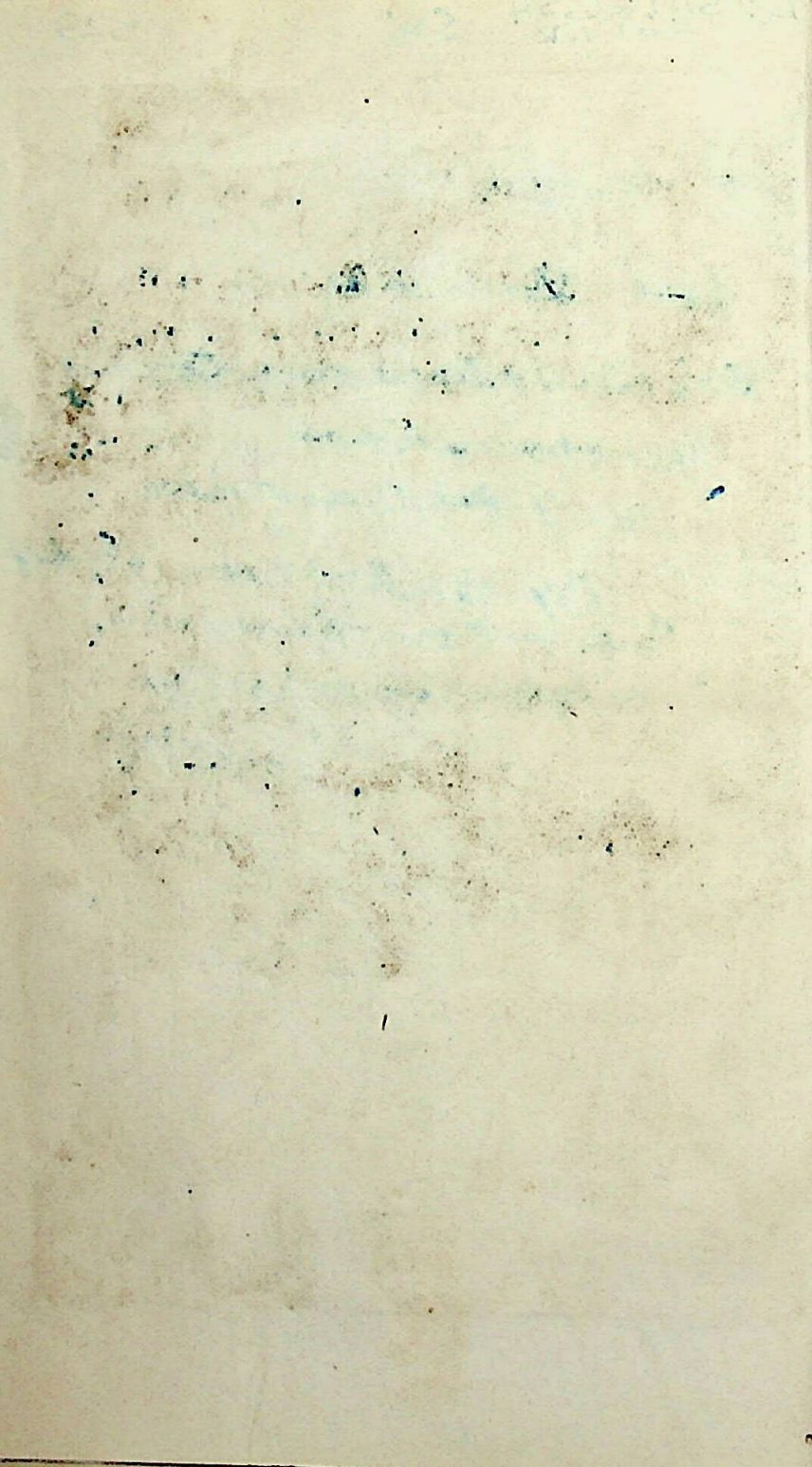
829

SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA JNANAMANDIR
(LIBRARY)
JANGAMAWADIMATH, VARANASI

● ● ● ● ●

**Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.**

[illegible]

"Sri Gurubhyo Namaha"

NEED OF THE HOUR

ಈ ಘಳಿಗೆಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದದು

Dharmena Labhate Servam

ಧರ್ಮೇಣ ಲಭತೆ ಸರ್ವಂ

By

T. B. BASAVARAJAYYA

(Son of Chikkatur Patel late Basappa, Tarikere)

1974

First Edition

(1000 copies)

Price : Rs. 5-00

Q234:R634 ^{3c}

33L4B "mammals" 1900-1901

తల స వ్యం త శ బ్రహ్మగీయ.

[illegible]

உ. பி. பி. சி. க. எஸ்.

10-11-75

॥ శ్రవం భ్యం య తే ॥

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA

JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR

LIBRARY

Jangamawadi Math, Veranasi

Acc. No. 829

|| ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯಾಃ ಪ್ರಸೀದಂತು ||

ವೀರಶೈವ ಮಹಾಮತ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯ ವರ್ಯ ಜಗದಾದಿ ಪರಮ
ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಭಗವತ್ಪಾದ ಮಹಾಚಾರ್ಯರವರಿಂದ
ಶ್ರೀ ಮದಾದಿ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿತವಾದ,

ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಗಸ್ತ್ಯ ಸಂವಾದರೂಪ
ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಗೆ
ಕನ್ನಡಾಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ, ಶಬ್ದಾರ್ಥದೊಂದಿಗೆ
ಭಾಷ್ಯಾನ್ವಿತ ರಚನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಂಬ

“ ವಿನಂತಿ ಗ್ರಂಥ ”

ವಿರಚಿತ :

ಟಿ. ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು-೫.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ

(೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

1974

ಮೌಲ್ಯ ರೂ. 5-00

శ్రీ ౬ ను ౧234 = R634
332418

3324B

1056

ಪರ: ೩೦

॥ ವೃಷಾ ರಯಂ ತ್ರಿಶುಭಂ ಯೇ
ಅಂಗಂ ಹಸ್ತು ಶುಭಂ ಶ್ವರಂ
ನ ಶೇಷಂ ಯುನ ಶುಭಂ ತ್ರಿ
ಭುಜಂ ಶುಭಂ ಶ್ವರಂ ಶುಭಂ ॥

॥ చి హేమ చ శా సుమక భూ తాంతేరాత్మా
చ కం రూపం, బహుధా యుః -
తయోత్రా
/ త్రయో త్తే న్నం చ ను -
చ శ్చం ప్ర యో రాః
తేయోం శాస్త్రః శాస్త్ర తే
నేత్ర రోయోం ॥

(५३)

Ex. 25. 29

(భాగ్యం రక్షణకు కారకం. శాస్త్రం అనుసరించుట.)

॥ ಓಂ ॥

ರೇಣುಕಾಗಸ್ತ್ಯ ಸಂವಾದಂ |

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಂ |

ನಿಗಮಾಗಮ ತತ್ವಾರ್ಥ

ಭೂಷಿತಂ ಭಾವ ಗರ್ಭಿತಂ ||

ಸಕಲಾಗಮಾಮ್ನಾಯಾದಿಗಳ ಜ್ವಲಂತ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿ, ರಾಮ
ಣೀಯಕವೂ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವೂ ಆಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ; ಸದ್ಭಾವ ಗರ್ಭಿತವಾದ
ಜಗದಾದಿ ಶ್ರೀ 1008 ಜಗದ್ಗುರು ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ಆದಿ ಶ್ರೀ
ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರಪುಲಿತಭಾವದಿಂದ ಆರಳಿ ಸತತ ಮಘಮಘ
ಸುವ, ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯು, ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಗಸ್ತ್ಯ ಸಂವಾದ
ವೆಂತಲೂ, ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತೆಯಂತಲೂ ಜಗದಾದಿಯಿಂದ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ವಿರುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ತತ್ವೋಪದೇಶವು, ಶಿವಗೀತೆಯ
ಕೃದಯದಂತೆಸೆದು, ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಮೃತಕ್ಕೆ ತಾ ಯ್ಯ ನೆ ಯಾ ಗಿ.
ಆಧಾರಭೂತವಾದ ಶಿವಗೀತೆಯ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು,
|| ಪ್ರಜ್ವಲಿತೋ ಜ್ಞಾನಮಯ ಪ್ರದೀಪಃ || ಎಂಬಂತೆ ಶಿವಜ್ಞಾನಮಯ
ಅಖಂಡ ಪ್ರದೀಪ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದು. ಶ್ರೀಮದ್ ಭುವನಾಚಾ
ರ್ಯರ ದಿವ್ಯಹೃದಯ ಮಾನಸಾಮೃತ ಸರೋವರದಿಂದ ದೇವಾಮೃತ ಗಂಗೆ
ಯಾಗಿ ಹರಿದು || ಸುಧೀ ಭೋಕ್ತಾಃ || ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಜೀವಂತವೂ,
ಜ್ವಲಂತವೂ ಆಗಿ, ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ, ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಹಾಗೂ ಶಿವಶರಣರ
ಹೃದಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸಿ ದೀಪ್ತಿಯಿಂದ ಸತ್ವಪೂರಿತವಾಗಿ ಬೆಳಗಿ; ಭವ
ಜೀವಿಗಳ ಅಘಕೋಟಿಗಳ ವಿಮೋಚನಾರ್ಥ ಇಳಿದು ಬಂದು, ಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯಾ
ಭಕ್ತಿಗಳು ವಂದುಗೂಡಿದ ತ್ರಿವೇಣಿಸಂಗಮದಂತೆಸೆದು, ವಿಶ್ವಧರ್ಮವನ್ನು
ವಿಶ್ವದ ಮಾನವಕೋಟಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದು
ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿದೆ.

|| ಶಿವಂ ಭೂಯಾತ್ ||

|| ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ||

|| ಶ್ರೀ ೧೦೦೮ ಜಗದ್ಗುರು ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯಾಃ ಪ್ರಸೀದಂತು ||

೧) || ಭಕ್ತಿಃ ಶೈವೀ, ಮಹಾ ಘೋರ |

ಸಂಸಾರ ಭಯಹಾರಿಣೀಂ ||

ಜನನ ಮರಣಗಳ ಸೃಂಖಲೆಯು ಮಹಾಭೀಷಣವಾದ ಸಂಸಾರದುಃಖವೆನಿಸಿ ಅಖಿಲ ಜೀವರುಗಳನ್ನು ಸತತ ಕಾಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಇದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಶಿವಮಂತ್ರ ಅಥವಾ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರ ಜಪಾನುಸಂಧಾನವೇ ದಿವ್ಯೌಷಧವೆನಿಸಿರುವುದು.

೨) ಸರ್ವೇ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಯೋಗೇನ |

ಸರ್ವಕಾರಣ ಕಾರಣಂ | ಪಶ್ಯಂತಿ ಹೃದಯೇ ಲಿಂಗಂ

ಪರಮಾನಂದ ಲಕ್ಷಣಂ ||

—(ಶ್ರೀ ರೇ. ೧೯)

ಸಮಸ್ತರೂ ಭಕ್ತಿಭರಿತ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಶಿವಯೋಗಾನುಷ್ಠಾನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ, ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಮೂಲಕಾರಣ ಪರಾತ್ಪರ ಪರಶಿವನನ್ನು, ಪರಿಶುದ್ಧಾಂಧಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾಗುರುನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕಂಡು ಪರಮಾನಂದರೂಪ ತುಂದಿಲ ಹೃದಯಸ್ವಾಂತರಾಗಿ ರಂಜಿಸುವರು. || ಆತ್ಮಾ ಹೃದಯೇ ಸ್ವರತ್ನಿ ದೀಪವತ್ || ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಶಿರೋವಾಣಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪುರಕವಾಗಿದೆ. ಹೃನ್ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ಸದಾ ಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾಗಿದೆ.

೩) || ಲಿಂಗಂ ಸತ್ಯಂ ನಿಷ್ಕಲಂ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಂ |

ಧಾರ್ಯಂ ಪೂಜ್ಯಂ ಹೃದಯೇ ಜ್ಯೋತಿರಾದ್ಯಂ

ಅಂತರ್ಲಿಂಗಂ ಜ್ಯೋತಿಷಾ ಸಂವಿಭಾತಂ |

ಬಾಹ್ಯಲಿಂಗಂ ಹೃದಯೇ ಸನ್ನಿವಿಷ್ಯಂ ||

—(ಶ್ರೀ ರೇ. ೧೯)

|| ಸತ್ಯಂ ಜ್ಞಾನ ಮನಂತಂ ಬ್ರಹ್ಮ || ಎಂಬ ಉಪನಿಷದ್ ಸಿಂಹವಾಣಿಗೆ, ತತ್ತ್ವ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ, ಮೂಲಸ್ಥಂಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ, ಸರ್ವ ಪರಿಪೂರಣ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು, ಶಿವಲಿಂಗ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥ ಪ್ರಕಟನಾದನು. ಇಷ್ಟಲಿಂಗರೂಪಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಧರಿಸಿ, ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿ, ನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿ, ಅವಧಾನ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ;

ದಯ ಕುಹರದಲ್ಲಿ ಆ ಚಿನ್ನುದ್ರೈ ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಮಹತ್ವ
 ನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಬಾಹ್ಯಲಿಂಗಾನುಭವದಿಂದ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ
 ಜ್ಯೋತಿಯ ಅವನ್ನು, ಅನುಭವಭಕ್ತಿ, ಆನಂದಭಕ್ತಿ, ಮತ್ತೂ ಸಮರಸಭಕ್ತಿ
 ಲೋಕ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಸ್ವಾನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡನುಭವಿಸಿ, ತದಾಕಾರಚಿತ್ತ
 ದೃಢಭಾವ ಹೊಂದಿ ಬೆಳಗಬೇಕು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಭಗವದ್ಗೀತೆ
 ಯಲ್ಲಿ || ಹೃದ್ವಿಶೇ ತಿಷ್ಠತಿ ಅರ್ಜುನ || ಎಂದು ನುಡಿದಿರುವನು. ಹೃದಯವು
 ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವೆನಿಸಿರುವುದು. ಶೃತಿದೇವಿಯು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ
 ನ್ನೇ || ಅಥ ಏವ ಪ್ರಾಣಃ || ಎಂದು ಸಾರುತ್ತಿರುವಳು. ಅಂದರೆ ಪರಾತ್ಪರ
 ಸ್ತುವೇ ಮಹಾಪ್ರಾಣವೆನಿಸಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು.
 ದಯವು ಪರಶಿವನ ಸ್ವಯಂ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಶೃತಿಯು
 ಹೃದಯಂ ತದ್ವಿಜಾನೀಯಾತ್ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಆಯ ತನ ಮುಚ್ಯತೇ ||
 ಎಂದು ಘೋಶಿಸುತ್ತಿರುವುದು. || ಕರಿಯ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆ || ಅಂದರೆ;
 ರುಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಕರಿಯನ್ನು (ಆನೆಯನ್ನು) ಕಾಣುವಂತೆರದಿ,
 ಏತೋ || ಯದ್ವದ್ಭಟಾನಾಂ | ಏಟಲೋ ವಿಶಾಲೋ | ವಿಲೋಕ್ಯದಲ್ಲೇ |
 ದಯ ದರ್ಶನೇಪಿ || ಅಂದರೆ, ಪುಟ್ಟ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಎದುರಿಗಿರುವ, ಬೆಟ್ಟ
 ಕರಣುಡ್ಡಗಳನ್ನೂ, ನದನದಿ, ತಟಾಕಾದಿಗಳನ್ನೂ, ವನ ವನಾಂತರಗಳನ್ನೂ
 ನಂದೇಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದೋ ಅದರಂತೆ ಕೋಮಲವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ
 ದಯ ದರ್ಶನವು ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ, ವಿಶ್ವೋತ್ತರೋತ್ತರ ವಿಚಿತ್ರಾಯ
 ದಿರಗಾನ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ಸ್ಥಾನವೆನಿಸಿರುವುದು. ಹೃದಯದ ಅಂತಃಪ್ರಮಹತ್ವಕ್ಕೆ
 ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವುದೇ ಆಧಾರವೆನಿಸಿರುವುದು.
 ಸ್ತು.

ಮೂಲಾಧಾರೇ ಚ ಹೃದಯೇ |

ಭ್ರೂಮಧ್ಯೇ ಸರ್ವ ದೇಹಿನಾಂ ||

ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಂ ಸದಾ ಭಾತಿ |

ಯದ್ಬ್ರಹ್ಮೇ ತ್ಯಾಹು ರಾಗಮಾಃ ||

—(ಶ್ರೀ ರೇ. ಗೀತೆ)

ಧ್ಯಾನ :

|| ಪ್ರಾತಃ ಸ್ಮರಾಮಿ ಭವ | ಭೀತಿ ಹರಂ ಸುರೇಶಂ |

ಗಂಗಾಧರಂ ವೃಷಭ | ವಾಹನ ಮುಂಚಿಕೇಶಂ ||

ಖಟ್ಟಾಂಗ ಶೂಲ ವರ | ದಾಭಯ ಹಸ್ತಮಾಶಂ |

ಸಂಸಾರ ರೋಗ ಹರ | ಮೌಷಢ ಮುದ್ದಿತೀಯಂ ||

ಶ್ರೀ ಮಹಾ ಗುರು ಕಟಾಕ್ಷದೀಕ್ಷಾ ಪ್ರಭಾವ

೪ || ಗುರೋಃ ಕಟಾಕ್ಷ ವೇಧೇನ | ಶಿವೋ ಭವತಿ ಮಾನವಃ ||

ಶ್ರೀಮಹಾಗುರುದೇವನ ದಿವ್ಯ ಕರುಣಾರಸಪೂರಿತ ಕಟಾಕ್ಷ ಲವಣ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ, ಮಾನವನು ಮಹಾದೇವನಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸುವನು. ನಾನಾರಾಯಣ ಸ್ವರೂಪದವನಾಗುವನು ಜೀವನು ಶಿವನಾಗುವನು.

೫ || ಗುರೋಃ ಕಟಾಕ್ಷ ಸಂಸಿದ್ಧೇ | ಕೋವಾ ಲೋಕೇಷು ದುರ್ಲಭಃ ||

ಶ್ರೀಗುರುಕೃಪೆಗೆ ಸಾತ್ರರಾದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ-ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ದುರ್ಲಭವೆನಿಸಿತು. ಪರುಷ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣ ಬಂಗಾರವಾಗಬಲ್ಲು ಹೊರತು ಪರುಷಮಣಿಯೇ ಆಗಲಾರದು ಆದರೆ, ಶ್ರೀಗುರುದೇವ ಕರುಣಾ ಕಟಾಕ್ಷದೀಕ್ಷಾ ವಿಶೇಷದಿಂದಾಗಿ, ಆ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಪರಮ ಗುರು ಯನು ತನ್ನಂತೆಯೇ ನಿಜರೂಪಾನಂದದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾಗಿಹನು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಶ್ರೀಮಹಾಗುರುವಿಗಿಂತ ಅಧಿಕರಿಲ್ಲವೆಂ ಸಕಲ ನಿಗಮಾಗಮಗಳು, 'ನಗುರೋರಧಿಕಂ, ನಗುರೋರಧಿಕಂ' ಎಂತಲಿ || ನಾಸ್ತಿ ತತ್ತ್ವಂ ಗುರೋಃಪರಂ || ಎಂತಲೂ ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಸ್ತುತಿರುವುವು.

|| ಶ್ರೀ ಗುರು ಚರಣಂ ಭವಹರಣಂ | ಸದ್ಗುರು ಚರಣಂ |
ಭವಹರಣಂ || ಭವಹರಣಂ ! ಶರಣ ಜನರಾಭರಣಂ |
ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಚರಣಂ ಭವಹರಣಂ ||

|| ಗುರುವೇ ಸರ್ವ ಲೋಕಾನಾಂ |
ಭಿಷಜೇ ಭವ ರೋಗಿಣಾಂ |
ನಿಧಯೇ ಸರ್ವ ವಿದ್ಯಾನಾಂ |
ಶ್ರೀ ದಕ್ಷಿಣಾ ಮೂರ್ತಯೇ ನಮಃ ||

ಸತ್ಯಂ ಶಿವಂ ಸುಂದರಂ

॥ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯಾಃ ಪ್ರಸೀದಂತು ॥
ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಾಂಬಾಯೈ ನಮಃ

ಜೈ ಶ್ರೀ ಜಗಜ್ಜ ನನಿ

ಅಕ್ಷರ ಮಯಳಿನಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಅಂಬಾಭವಾನಿ ಅಖಿಲಾಂಡೇಶ್ವರಿಯ ಅಕಾರಾದಿ
ವರ್ಣಮಾಲಿಕಾ ಸ್ತೋತ್ರ

ಅ ದ್ವಾತೀತ ಪದೇ ಅಲಂಕೃತ ಶಿವೇ |
ಅರ್ಥಾಂತರ ಭೇದಪರೇ, ಅತ್ಯರ್ಥೇ |
ಅನುಲಾಶಯೇ ಅತಿ ದಯೇ |
ಅರ್ಥೇಂದು ಭೂಷೋಜ್ವಲೇ ||
ಅಧ್ಯಕ್ಷೇ ಅನುರಾಂಗನಾ ಪರಿವೃತೇ |
ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ನಿಧ್ಯಾಮಯೇ |
ಅನ್ಯಕ್ತೇ ಅಚಲಾದಿ ರಾಜ ತನಯೇ |
ನಂದೇ ಅಖಿಲಾಂಡೇಶ್ವರೀ || ೧ ||

ಆ ದ್ಯೇ ಅಗಮ ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಿಪುಣೇ |
ಅಚಾರ್ಯ ವರ್ಯಾರ್ಚಿತೇ |
ಅಧಾರಾದಿ ಸರೋಜ ಪೀಠ ನಿಲಯೇ |
ಅಲೋಲ ನೀಲಾಲ ಕೇ ||
ಅಕಾಮ್ರಾದರ ಚಾರು ಮಂದ ಹಸಿತೇ |
ಅಪೀನ ವಕ್ಷೋರುಹೇ |
ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಯುತ ಶಂಕರಾರ್ಚಿತ ಪದೇ |
ನಂದೇ ಅಖಿಲಾಂಡೇಶ್ವರೀ || ೨ ||

ಶ್ರೀ

॥ ಭಕ್ತ್ಯಾತುಷ್ಯತಿ ಕೇವಲಂ ॥

ನಿಷ್ಕಾಮಂ ನಿಯತ ಸ್ವಧರ್ಮ ಚರಿತಂ |
ಯತ್ಕರ್ಮ ಯೋಗಾಭಿದಂ ತದ್ಗೂರೇತ್ಯಪಲ ||
ಯದೌಪನಿಷದ್ಜ್ಞಾನಂ ಪುನಃ ಸ್ತತ್ಪತಃ |
ತತ್ಪ್ರವೃತ್ತ ತಯಾ ಸುದುರ್ಗಮ ತನುಂ |
ಚಿತ್ತಸ್ಯ ತಸ್ಮಾದ್ವಿಭೋ! ತ್ವತ್ಪ್ರೇಮಾತ್ಮಕ
ಭಕ್ತಿರೇವ ಸತತಂ ಸ್ವಾಧೀಯಸಿ ಶ್ರೇಯ ಸೀ ||

॥ ಭಕ್ತಿಃ ಪಂಚಮೋ ಪುರುಷಾರ್ಥಃ ॥

॥ ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ ಕೃಪಾವಲಂಬನಕರಿ | ಮಾತಾನ್ಮ ಪೂರ್ಣೇತ್ವರೀ ॥

Om Namo Bhagavathe Sri Jagadguru
Renukacharyaaya.

Dhyaana—ಧ್ಯಾನ

1. Baala Ravi Sashi Koti : Kaalagni Thejaneh ;
ಬಾಲ ರವಿ ಶಶಿ ಕೋಟಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ತೇಜನೇ
Kaala Hara Karma Duritha: Hara Sri Guruveh ;
ಕಾಲ ಹರ ಕರ್ಮ ದುರಿತ ಹರ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ
Baalendhu Dharaneh : Krupeyaagu ||

ಬಾಲೇಂದು ಧರನೆ ಕೃಪೆಯಾಗು

ವಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನ ಕರಣಂ |

ವಿಷಯಂ ಸರ್ವಯೋಗಿನಾಂ |

ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರತಿಕಾಶಂ |

ಚಂದ್ರಕೋಟಿ ಸಮಪ್ರಭಂ |

ಅಪ್ರಾಕೃತ ಗುಣಾಧಾರ |

ಮನ್ಮತ ಮಹಿಮಾಸ್ಪದಂ ||

2. Bho ! Someswara Linga Sambhava

ಭೋ ! ಸೋಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ ಸಂಭವ

Sudhaaman Dhanya Dhanya Prabho !

ಸುಧಾಮಾ ಧನ್ಯ ಧನ್ಯ ಪ್ರಭೋ !

Divya Gnaana Nirastha : Moha Mahiman;

ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನ ನಿರಸ್ತ. | ಮೋಹ ಮಹಿಮಾ |

Nithyodithaathman Mahan Yogin :

ನಿತ್ಯೋದಿತಾತ್ಮನ್ | ಮಹಾ ಯೋಗೀ |

Jangama Saarva Bhouma Sadayam;

ಜಂಗಮ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸದಯಂ |

Maa Muddhareth Uchharan ;

ಮಾ ಮುದ್ದರೇ ತ್ಯುಚ್ಚರಣ |

Tham Vandeh Sathatham : Jagadguru Maham

ತಂ ವಂದೇ ಸತತಂ ಜಗದ್ಗುರು ಮಹಂ ||

Sri Renukam Siddhayeh : ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಂ ಸಿದ್ಧಯೇ ||

ಓಂ

Na Guroradhikam!

ನ ಗುರೋರಧಿಕಂ

Na Guroradhikam

ನ ಗುರೋರಧಿಕಂ

Naasthi Tathvam : Guroh Param

The Sun shines only during the day. Whereas Guru who is the very embodiment of 'Gnaana Surya' excels the Sun. The Sun dispels the darkness of the external world only during the day. Whereas the Holy Preceptor dispels the hidden darkness and ignorance of mankind both within and around and both in the day and night alike. The Gnaana Surya never sets. So The Mahacharya is by far greater and superior than the Sun in this respect.

॥ ನಾಸ್ತಿ ತತ್ತ್ವಂ ಗುರೋಃ ಪರಂ ॥

॥ ಪ್ರಜ್ಞಾನಂ ಬ್ರಹ್ಮ । Pragnaanam Brahma ॥

Sri Jagadguru Panchacharyaah Praseedantu

"Oh Ye Sons of Immortality Listen Listen!"

॥ ಶೃಣ್ವಂತೌ ಅನ್ಯತಸ್ಯ ಪುತ್ರಾಃ ॥

NEED OF THE HOUR

(An unfoldment of the Knowledge Divine is the real need.)

ಈಗಿನ ಘಳಿಗೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಪ್ರೇಮದ ಅರಿವು
ಮತ್ತು ಸೇವೆ

By

T. B. Basavarajayya

卐

CIVIL STATION, BANGALORE-5.

1973

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY
ANN ARBOR, MICHIGAN

RECEIVED
JAN 10 1900

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY
ANN ARBOR, MICHIGAN

VI
THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY
ANN ARBOR, MICHIGAN

ॐ
ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ

Spiritual call is the need of the hour.

Writing Commentaries on

Sri Siva Siddhanta Sikhamani

Furnishing Word by Word meanings both in Canarese and English and broadly propounding its doctrines to Mankind are the real need of the hour.

A Supplicatory Treatise

A Vinanti Grantha

ವಿನಂತಿ ಗ್ರಂಥ

In English and Canarese Combinedly

By

T. B. BASAVARAJAYYA

(Son of Chickatur Patel Late Basappa, Tarikere)

1973

First Edition 1000 Copies

Bangalore-5

Price Rs. 4-00

ಓಂ

ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತೆಗೆ

ಕನ್ನಡ, ಅಂಗ್ಲ ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷ್ಯಮೃತ ರಚನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ
ಮತ್ತು ಇದರ ಅಖಿಲ ಮಾನವರ ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂಥಾ ಹಾಗೂ
ವಿಶ್ವಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ
ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದುದು ಎಂಬ

ವಿನಂತಿ ಗ್ರಂಥ

॥ ಪ್ರಜ್ಞಾಲಿತೋ ಜ್ಞಾನಮಯ ಪ್ರದೀಪಃ ॥

*

ಟಿ. ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯ ನಿರಚಿತ
ಬೆಂಗಳೂರು-5

1973

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ 1000 ಪ್ರತಿಗಳು

ಬೆಲೆ ರೂ. 4-00

॥ ಜೀವೇ ವಾರಿತಗಂಗ ಚಂಚಲತರೆ ಶಾಂತಿಃ ಕುತಃ ಪ್ರಾಣಿನಃ ॥
ಶಂಭೋ ಮೂರ್ತಿ ಶ್ವರತಿ ಭುವನೇ | ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ ರೂಪಾ ||

ಶಾಂತಂ ಸಮುದ್ರಂ

॥ ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿರಿತಿ ತ್ರಿಠುಚ್ಛಾರಣಂ |
ತಾಪತ್ರಯ ಶಮನಾರ್ಥಂ |
ತ್ರಿಸುಖ ವಿಲಯಾರ್ಥಂ | ವೇದಿ ಬೋಧ್ಯಂ ॥
ಶಾಂತಂ ಶಿವಂ

॥ ಶಿವಂಭೂಯಾತ್ ॥

॥ ಹರಃ ಓಂ ॥

॥ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯಾಯ ನಮಃ ॥

॥ ಓಂ ಭಾಷ್ಯಕೃತೃವೇ ನಮಃ ॥

॥ ನೇದಾರ್ಥೋ ಹಿ ವಿಚಾರ್ಯತಾಂ ।

ಗುರು ಕೃತಂ ಸೂತ್ರಂ ಸಮಾಲೋಚ್ಯತಾಂ ।

ಶದ್ಭಾಷ್ಯಂ ಸು ಸಮೀಕ್ಷ್ಯತಾಂ ।

ಗುರು ಮುಪಾ ಬೈಭವಾಗಮಾ ಶ್ರೂಯತಾಂ ॥

ದುಷ್ಪರ್ಕಃ ಪರಿ ಭೂಯತಾಂ ।

ಶಿವನುಯಂ ಜ್ಞಾನಂ ಚ ಸಂಪಾದ್ಯತಾಂ ।

ಸಂಚಾರ್ಚಾರ್ಯ ಪದಾಂಬುಜೇಷು ।

ಸತತಂ ಚೇತ್ಸನ್ನೋಧೀಯತಾಂ ॥

॥ ಮೇಧಾವಿ ಪುರುಷೋ ವಿದ್ವಾನ್ ।

ಉದಾ ಪೋಹ ವಿಚಕ್ಷಣಃ ॥

ಅಧಿಕಾರಿ ಆತ್ಮವಿದ್ಯಾನಾಂ ।

ಉಕ್ತ ಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷಿತಃ ॥

O M

: Salutory Version :

Oh Ye! Sons of Immortality :

1. Ponder over the gist of the Vedic implications regularly and steadfastly ;
2. Behold and discuss about the quintessence of the sterling precepts expounded by the Holy Preceptors ;
3. Verily Verily ! Listen thou to the Teachings of the Agamic lore and their propoundings from the

sweet lips of the most revered Holy Pontiffs with absolute faith and devotion ;

4. Denounce and discard the vain and vague argumentative chaff like speculations and contradictions ;

5. Discover with a spirit of renunciation free from ego, the hidden splendour within thy own inner self, and behold the Graceful Vision of Immortal Soul, Athma Swaroopa through 'Siva Mayam Gnanam' which is an infinite Light Divine ;

6. Frequent and continued process of concentration and contemplation of thy own self-Athma Swaroopa, through steady self introspection, surrender thy mind totally at the divine Lotus Feet of the most Paramount Pontiffs viz., Srimad Jagadguru Renukadi Panchacharyas and be liberated and wholly immersed in the Ocean of Nectarine Bliss Eternal.

Attainment of Athma Sakshathkaara or in other words Lingaanga Saamarasya by the benediction of the Holy Pontiff is the summam Bonam in life.

OM Tath Sath

Bangalore-2,
17-3-1973

T. B. Basavarajayya
Author

" Sri Uma Maheswarayatthe Namaha "

FOREWORD

My Dear Brothern

A regular deep study of the sublime doctrines propounded in the Sri Siddhantha Sikhamani is indeed an eye opener in the speritual spheres both external and internal realms. One stands to derive an inexplicable ecstacy and awareness provided his keen study of the same is enlightened by the impressive expositions made directly from the sweet lips of the Gurujee. Unfortunately the modern envirenmnts are so enchanting that humanity at large are naturally cowed down by the illusive vanities around them rather than strive to arouse the inner impulses which are chaste and free from the contamination of the outer vanities. Most of the luxuries and many of the so called comforts of life are but possitive hindrances to the elevation of mankind. The only way to be gct rid off from such illusion and egoism is to cut off the main chord of the sense of attachment though remained in the midst of numerous activities. The blessings of Guru and his benediction is but essential in order to enable one to realise his own self. Guru excels the Sun in shedding lustre and light. The Sun dispels the darkness of the external or outer world. And that too until he sets in the West. Then again the darkness

envelopes the world. Whereas Guru dispels the inner and as well as the outer darkness both the day in and the day out once and for all and by His merciful grace divine wisdom dawns upon mankind. By virtue of this unique power inherited by the Gurujee in abundance He is hailed greater than the Sun who sets and rises daily. Verily Verily ! the Guru Maharaj is hailed as Gnana Surya who redeems mankind from the mundane fetters of illusion, bondage and sufferings born out of ignorance.

By the Grace of the paramount pontiff one will be able to behold his Athma Swaroopa within his pure heart. Athma addressed as the 'Holy Seer' is within. The Seer is really the 'S e l f' – not the little self, but the Universal Self divine. The same is precious pure, ever holy and gloriously infinite and blissful. It is a part and parcel of that Stupendous Whole. This is the inner divine self of man. The Universal term " I " straightaway refers only to the above Self. The other instruments are (i) Chitta – mind stuff, (ii) Buddhi – determinative faculty, (iii) Manas – mind associated with the five organs of senses – Gnanendriyas. Through these instruments the holy Seer viz.. the Universal Self real, sees the external world and gets in contact with the fleeting and illusive objects. The identification of self with these transcendent instruments is called Agnana or ignorance or darkness. Consequently he is termed as Jeevatma or little self. We oftentimes say knowingly that 'I am

happy, I am sorry, I am angry, I hate this or that etc., and such expressions do not relate to the Athman. The same are expressed by the little self. We should therefore identify ourselves with the Universal Soul or the Athman and not with the little self. The Universal Self do not change. Its characteristic nature is that of indestructibility. The same is simply splendourous and admirably glorious and ever active. It is the very embodiment of Chaitanya. Vedas declare "Chaitanyam Brahma". As such when the inner Seer, the bigger 'I' or the Universal Self is unchangeable Brahma or Athman, how can it be happy at one moment and hate or become angry at a different time. Who is hating Whom?

Well, by wholeheartedly studying Sri Siddhanta Siki-
-amani and assiduously contemplating upon its serene
and lofty Universal doctrines, the inner sense of
awareness is aroused which helps to perceive the rich
and potential divine Knowledge imbibed in him. The
unfoldment of this unique Knowledge is known as
'Shat Sthala Siddhantha.' Shat Sthala Siddhantha is
a lofty summit of Self realisation within one's own
Self. Its doctrines, like the life giving Showers,
fertilise the mind, sharpen the intellect and brighten
the heart abundantly. The realisation of Athma Swa-
roopa through the well chalked out process of Shat
Sthala Marga enables one to be wholly and absolutely
absorbed in the serene Self Realisation.

Therefore the lofty and sterling doctrines, tenets and the precepts laid down in the school of Sivadwaitha Thought which propounds nothing but Viswa Dharma at large, should necessarily be properly nurtured and steadfastly fostered with immense zeal and love for the good of humanity and for the upliftment of the downtrodden from the mire of ignorance and the thralldom of the senses of organs.

Author

“ Om That Sath. ”

ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಿಗೆ :—

ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರ
ಆಜ್ಞೆ. (ಭಗವದಾಜ್ಞೆ)

|| ಮದದ್ವೈತ ಪರಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ | ನೇದ ನೇದಾಂತ ಸಮ್ಮತಂ |
ಸ್ಥಾಪಯಿಷ್ಯಸಿ ಭೂಲೋಕೇ | ಸರ್ವೇಷಾಂ ಹಿತಕಾರಕಂ ||

(ಸಿ. ಶಿ. ಪರಿ. 3. ಶ್ಲೋ. 7)

ಸೂಚನೆ :— || ಆದ್ವೈತಪರಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ || ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಶಿವಾದ್ವೈತಪರವಾ
ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದೇ ಭಾವ. 101 ಸ್ಥಳಗಳ ವಿವರಣೆ ಇರುವುದರಿಂದ
ಮತ್ತೂ ಶಿವಾನುಭೂತಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾನುಭೂತಿಯ ಅನುಭವಕ್ಕೆ
ತೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ
ನಾಗಿರುವುದು ಶಿವಾದ್ವೈತವೆಂದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

2) || ಸರ್ವೇಷಾಂ ಹಿತಕಾರಕಂ || “ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಕೋಶಿ
ಗಳಿಗೂ, ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷತಃ ಅಖಿಲ ಮಾನವ ಕೋಶಿಗಳ
ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥ, ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯು ತಪ್ಪವನ್ನು
ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸಿ” ಎಂದ
ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರು ಆಜ್ಞೆ
ಸಿರುವರು.

ಶಿವಂ ಭೂಯಾತ್.

॥ ೩೦ ॥

BLESSINGS OF HIS HOLINESS

Dr. Sri Sri Sivakumara Swamijee
 Head of Sri Siddhaganga Gurukula—Vidya Peeta,
 Siddhaganga P.O.
 (Tumkur District)

Phone No : 399. 245

Date : 16th. May 1972.

S. M. No. 2834/71-72

Dear Sri T. B. Basavarajayya,

Received your letter dated 31st. March 72.

I am very happy to know that you have ventured to publish 2 books one in English and another in Kannada and contribute your best for the spread of SPIRITUAL KNOWLEDGE.

Your ambition to enlighten the public in this field is to be highly appreciated.

I wish the enterprise a grand success.

Yours Sincerely

*Sree Sivakumara Swamigalu,
 16-5-72*

Sri T. B. Basavarajayya,
 C/o Dharmaprakasha Sri N. Rudraiah & Sons
 Mandy Merchants, New Tharagupet, Bangalore 2.

Golden Jubilee year 1968.

Estd : 1918

**Shri Sharanabasaveswara Vidyavardhak
Sangha, Gulbarga.**

No /SBVVS/225/1971.

Date : 25th January 1971

Founder President : Poojya Dcddappa Appa.

Dear Shri T. B. Basavarajayya

I was really happy to receive your letters and the complementary copies of 'Presentation of Chandra Mouleeswara Linga to Jagadguru Adi Shankaracharya of Sri Shringeri Adwaita Muti' to be added to our Shri Sharanabasaveswara Multipurpose High school and Sharanabasaveswara Vidya Vardhak Sangha's Libraries.

I am grateful to you for the courtesy that you have shown in sending the complimentary copies.

I wish God to bestow upon you His Blessings to write many more books of this sort.

With regards,

Yours Sincerely

Sharanabasavappa Appa

[Pujya Sharanabasavappa Appa]

General Secretary.

To

Shri. T. B. Basavarajayya

C/o Sri. N. Rudraiah & Sons.,

Mandy Merchants, New Thargaupeet,

Bangalore 2.

GOVERNOR
OF
PUNJAB

RAJ BHAVAN
Chandigarh
July 26, 1971

Dear Shri Basavarajayya,

I have received your letter dated the 20th July, 1971 about your Work entitled "Prasthavana".

I am afraid I do not know much the subject.

I have no doubt, however, that the book will be well received and the rich Swamys will finance your scheme without any difficulty.

Your Sincerely
D. C. PAVATE
(Governor of Punjab)

To
Sri T. B. Basavarajayya,
C/o. Sri N. Rudriah & Sons
Mandy Merchants,
New Tharagupet, Bangalore-2

Dr. R. C. Hiremath,
M.A., Ph.D.,
Professor and Head of the
Dept., of Kannada,

Karnatak University

DHARWAR-3.

July 2, 1972

Dear Shri Basavarajayya

I have received your letter of 27th June, 1972 along with some printed forms of your proposed book "Essentials of Spiritualism". I have carefully gone through and found the sincere effort and keen insight in the writing.

Your ambitious project to write a large number of books on VEERASAIVA Philosophy and to distribute them freely is undoubtedly laudable.

I sincerely appreciate your Missionary spirit.

I wish you all success.

Yours

R. C. HIREMATH

Sri T. B. Basavarajayya
New Tharagupet, Bangalore-2

Telephone No. 88270

UNIVERSITY OF MADRAS

(Doctrina-Vim-Promovet Insitam)

Centre of Advanced study in Philosophy

Dr. T. M. P. Mahadevan,
 B.A., Ph.D.,
 (Director)

University Centenary Building
 Madras-5 (India)
 Date : October 23, 1971

Dear Shri Basavarajayya,

Thank you for your letter of the 16th October 71, recalling my visit to the Sangham at Bangalore Cantonment several years ago. I have since received your book *Kannada Prasthavana*. It gives me great pleasure to know of the "Gnana Yagna" undertaken by you with faith and devotion. I am glad to hear that your book *Essentials of Spiritualism* will be published soon.

I wish you godspeed in all your endeavours in the cause of SPIRITUALISM. I am sure that your book will be useful and inspiring to spiritual aspirants.

Yours Sincerely

T. P. M. Mahadevan

To

Sri T. B. Basavarajayya,
 C/o. Sri N. Rudriah & Sons
 Mandy Merchants,
 New Tharagupet, Bangalore-2

"Tejasvi Naava Dheeta Masthu"

ತೇಜಸ್ವಿ ನಾವ ಧೀತಮಸ್ತು

Andhra Viswa Kala Darishath

Vice-Chancellor

VCS/210/71

Andhra University

Waltair

Visakhapatnam-3.

Dated : 3—8—1971

Dear Sir

I am directed by the Vice - Chancellor to acknowledge with thanks the receipt of the book so kindly sent by you.

He finds the book interesting but could not read it, as it was written in Kannada, the language not known to him.

He wishes you all success.

Yours faithfully

(Sd.)

Secretary to V. C.

Sri T. B. Basavarajayya
New Tharagupet, Bangalore-2

S. M. Angadi, B.A., B.T ,

Professor in Philosophy
Dept., of Philosophy
Karnatak University

Kalyan Nagar

DHARWAR.
August 28, 1972

Dear Sri T. B. Basavarajayya,

It is really very kind of you to have thought of me and send your publication, "Sri Shrungeri Jagadguru Adi Sankaracharyarige Dattawaada Sri Chandra Mouleeswara Lingada Nija Vruttaantha, First Part".

I sincerely thank you for the same I wish you every success in your laudable venture.

I fear you have embarked upon a challenging adventure, because it is very difficult or rather impossible to reconcile that RENUKA-CHARYA was born of no wombs, that He preached Veerasaivism to Agasthya, at whose instance Vibhishana installed three crores of Siva Lingas at Lanka and that he gave Linga—'Sri Chandra Mouleeswara Linga'—not "Ishta Linga" to Shankara when historians have proved that Saivism existed in India prior to the advent of Aryans.

Thanking you,

Yours Sincerely
S. M. ANGADI

To

Shri T. B. Basavarajayya

New Tharagupet, Bangalore-2.

Namo Bhagavate Sri Ramanaaya

SRI RAMANASRAMAM

Phone : 191

T. N. VENKATARAMAN

President

Sri Ramanasramam P.O.

Tiruvannamalai

(South India)

19—3—1971

Sri T. B. Basavarajayya
C/o. Sri N. Rudriah & Scns.,
Manday Merchnts, New Tharagupet,
Bangalore-2

Dear Sri Basavarajayya,

We are happy to acknowledge receipt of your kind letter of the 16th instant, enclosing some specimen pages from your forthcoming Book 'Essentials of Spiritualism' and a Chart of the sacred Tree of Shat Sthala. We have also to-day received by registered book post a copy of the first part of your book on "Sri Chandra-mouleeswara Linga".

We have pleasure in keeping this beautifully printed and bound book in our Ashram Library.

May the Grace of BHAGAWAN, SRI RAMANA MAHARSHI be ever with you and yours!

With our warm regards and Prasad from the sacred Shrine of Sri Bhagawan, Ever Yours in SRI BHAGAWAN.

T. N. Venkataraman
President

ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಕಟಣೆ

(ತಾ|| 22-1-1972)

ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಜಗದ್ಗುರು ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ದತ್ತವಾದ

ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ ಲಿಂಗದ ನಿಜವೃತ್ತಾಂತ (ಪ್ರಥಮ ಭಾಗ)

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯ ವಿರಚಿತ, ಬೆಂಗಳೂರು-5.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದಾದಿ ೧೦೦೮ ಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರ ದಿವ್ಯ ಮಹಾ ಸಮಕ್ಷಮಂಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಾಶಿಜ್ಞಾನ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರ ಶ್ರೀ ೧೦೦೮ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಪಾದಂಗಳವರ ಘನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ಹಿಮವತ್ಸೇದಾರ ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರ ಶ್ರೀ ೧೦೦೮ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಾಂತಲಿಂಗಶಿವಾಚಾರ್ಯ (ರಾವಲ್ ಪದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ) ದೇಶಿಕೇಂದ್ರ ಯತೀಂದ್ರರ ಅನುತ ಹಸ್ತದಿಂದ ತಾ|| 21-1-1972 ರಂದು ಬೆಂಗಳೂರು ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆ ಶ್ರೀಮಹಾಂತರ ಮಠದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಹಾಗ್ರಂಥದ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಜ||ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು ಹರಸಿದರು.

ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಕಟಣೆ

ಬೆಂಗಳೂರು.

||ಶಿವಂ ಭೂಯಾತ್||

ಸೂಚನೆ :— ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಹಾಗ್ರಂಥದ ದ್ವಿತೀಯಭಾಗ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಲಿದೆ. ಅವಶ್ಯ ಓದ ಬೇಕಾದ ಸದ್ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಮಹಾಜನರಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

“ಅರಿವೇ ಗುರು”

ವಿಜ್ಞಾನ ಭಾರತಿ
ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಧಾರವಾಡ-2
ದಿನಾಂಕ 3-8-72

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯ ಅವರಲ್ಲಿ ವಂದನೆಗಳು.

ನಿಮಿತ್ತಗಾಗಿ ತಾವು ಕಳುಹಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕ ತಲುಪಿದೆ.

ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕಾರ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.

ತಮ್ಮ
ರಾಜಶೇಖರ ಭೂಸನ್ಮೂರಮಠ
ಸಹಾಯಕ ಸಂಪಾದಕ
ಧಾರವಾಡ

ದ್ರಾ. ವಿಭೂಷಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಿರೋಮಣಿ
 ಎ. ಎನ್. ಲಿಂಗಣ್ಣಯ್ಯ B.A., (Hons.),
 ರಿಟಾಯರ್ಡ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರ್
 ಶಂಕರಮಠದ ರೋಡು

ಮೈಸೂರು-4
 15-11-1972

ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯನವರ ಸ || ಕೈ ||
 ಶರಣಾರ್ಥಿಗಳು-ಸಾಂ.

ತಾವು ತಾ|| 14-10-72 ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಪತ್ರ ಮತ್ತು 23ನೆಯ ಪುಟದಿಂದ
 15 ನೆಯ ಪುಟವು ಅಚ್ಚಾದ ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದ ಪುಟಗಳು ನನಗೆ ಬಂದವು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
 ವಾವಧಾನವಾಗಿ ಓದಿದೆನು. ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಸಾಹಸ, ಧರ್ಮಾಭಿಮಾನ, ಸಂತೋಷನಾ
 ಶಕ್ತಿ, ಲೇಖನ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜ ನಿಮಗೆ ಸದಾ
 ಯುಣಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ನಿಮ್ಮ ಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳು ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿಯೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈ
 ಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಣದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆಯಂಥಾ ಮಹಾಕಾರ್ಯ
 ನಿಮ್ಮ ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯಗಳ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು ಸದಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲೆಂದು
 ನಾನು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಇತಿ ಶರಣಾರ್ಥಿಗಳು.

O. N. Lingannaiah
 Mysore-4

Sri Jagadguru Panchacharyah Praseedanthu

“ Yasya Smarana Maatrena :

ಯಸ್ಯ ಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರೇಣ |

Nrunaam Mukti Karah Sthitham ;

ನೃಣಾಂ ಮುಕ್ತಿಃ ಕಠಸ್ಥಿತಂ

Tham Vande Jagadhaadaaram :

ತಂ ವಂದೇ ಜಗ ಧಾಧಾರಂ |

RENUKAARYAM Jagadgurum ”

ರೇಣುಕಾಯಃ ಜಗದ್ಗುರುಂ ||

HUMBLE SUBMISSION

The Song Celestial Sri Siva Siddhanti Sikhamani also known as Renuka Gita profuse propounds Sanathana Viswa Dharma (Age long Universal philosophy) at length. The doctrine propounded in this Holy Treatise by the renowned Sri Viswacharya-viz., the paramount pontifical Head of Sri VEERA SIMHASANA of Srīmad Rāmbhupuri' Srīmad Bhagavadpada 1008 Adi Jagadguru Renukacharya which is situated on the sacred banks of the river Bhadra, are universal in character. The quintessence of Shad Darsanas are found richly embedded in its bosom. This philosophy is widely known as sivadwaitha philosophy from the time immemorial. It is chiefly based on the broad precepts propounded in Sivagamas and Upanishads. The doctrines of sivadwaitha school of Thought were first

revealed by Lord of Universe Siva Himself directly to His dear espousal universal Mother, Girije and unto Her son Sri Subrahmanyaswamy. This fact has been made clear by the paramount pontiff Sri Bhagawan Renukacharya Himself in Sri Siddhantha Sikhamani. Further, Lord Siva ordained to Sri R E N U K A in Mount Kailasa.

“ Madadwaita param Shastram :

ಮದದ್ವೈತ ಪರಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ।

Veda Vedaanta sammatham ;

ವೇದ ವೇದಾಂತ ಸಮ್ಭುತಂ ।

Sthaapa Eshyasi Bhooloke :

ಸ್ಥಾಪಯಿಷ್ಯಸಿ ಭೂಲೋಕೇ ।

Sarveshaam Hitakaarakam

ಸರ್ವೇಷಾಂ ಹಿತಕಾರಕಂ ॥

That Lord Siva's propoundings are largely based on the lofty precepts of Sivadwaita philosophy and that the same are essentially the quintessence of all Vedas and Vedantha. As such, the all Merciful God Almighty desired that Sri Jagadguru Renukacharya should establish the same on Earth so that the same should be “Sarveshaam Hitakaarakam” beneficial unto all mankind. Sivadwaita philosophy is also known in the name of Shat Sthala Siddhantha. This is an apt expression.

It is to be borne in mind that VEERA SIMHA-SANA is an unique Throne of Transcendental Wisdom

There is no other spiritual Simhasana on Earth equivalent to this Transcendental Throne under the said name. This assertion has been pre-eminently made clear by the authentic versions in Suprabhedagama. In spite of this, it is often heard some else fondly call their spiritual seats as Veera Simhasana. It is obviously a misnomer. However the present day environments favour an optimistic view so that the path of progress could be paved peacefully. As such any redundancy in name as aforementioned should be passively construed as a mark of reverential terminology fondly used just to denote the measure of attachment and the height of esteem, love and devotion one has towards the Moola Peetah referred to above. The self purificatory and self elevating sublime doctrines of Sri Siddhantha Sikhamani were first imparted to the illustrious sage Adi Sri Agasthya Maharshi of yore, directly by Sakshaath Bhagawan Jagadguru Sri Renukacharya on the banks of the river Bhadra in Malayachalapunya pradesha.

The lofty philosophy of Shat Sthala (Sivadwaitha philosophy) is the very precipitating summit of Self Realisation. It is rightly pointed out herein above that Sivadwaitha Darsana is the Origin for the outcome of other Shad Darsanas. In fact the founders of Shad Darsanas were in one way or other come under the groups of Sishyas of Sri Jagadguru Panchacharyas. This remains an indisputable fact. Conse-

quently the sublime doctrines of Shat Sthala like the life giving showers, fertilise the minds, head and heart of those aspirants who keenly study practice and have dedicated their lives wholeheartedly for this precious cause. Its Siddhantha enables one to be ultimately absorbed in Self Realisation and attain Athma Sakshaathkaara or Lingaanga Saamarasya in this very birth while alive. It is therefore earnestly desired that its tenets and precepts should be affectionately nurtured and steadfastly fastered with extreme love and zeal in the interest of one's own upliftment from the agonising mire of delusions and Samsara. No speck of discard or no room should be given for the rise of egoism, indignation or for perverse out-look by one who is exclusively wedded to the above Holy Mission.

At this juncture I wish to emphasise that right through the several ages the Founders of Religions and the great Path-Finders of Humanity have delivered their Soul stirring Messages to chosen disciples and almost invariably, their Teachings were propagated by groups of disciples and ardent followers through whose liberal interpretation the Universe became cognizant of those abiding truths, that have, according to the needs of the times and the exigencies of the world situations, been manifested to those who were quite attuned to the Same. Religion in India like various other aspects of India's soul force was essentially individual rather than congregational

The Vedas, Upanishads, prominent Sivagamas, various other Dharma Shastras and Bhakti Sutras and that of Gita were the results of exhortations or the flights of thoughts that were communicated by great Maharshis and Mahacharyas to their Shishyas or disciples. The evolution therefore of our Sanathana Dharma and several Darsanas or systems of philosophy and of many types of rituals, prayer, worship, observances, recitations and metaphysical speculations were like the growth of the trunk and branches of a tree springing from a root and extending in manifold directions all round rather than a pyramid culminating at a steep point. Each Darsana (system) of propounding the philosophy represented an unique experience or a revelation endowed with deep spiritual insight and such experiences were both the test and fulfilment of spiritual and ripened religious discipline.

For proper understanding of the philosophical doctrines and the infinite glory of Sri Siddhanta Sikhamani with its multifarious thesis and mysticism elucidating commentaries should be brought to light with an unbiased mind, zeal and catholicity in outlook. This attempt of mine is a polite spiritual call in this august direction unto the religious heads, pandits and to men of divine insight scattered throughout Akhanda Karnataka, embracing Ling Dharma. I therefore wish to reiterate that it is with an implicit bent of mind in application and with

folded hands, prayerfully invoke the Blessings of the All Wise and All Merciful Sri Jagadguru Renukadi Panchacharyas, so that, this earnest and unique endeavour soon fructifies in abundance and become a peerless boon in bounty and replenish the fertile field of Spiritualism incessantly. The term "Adwaita-param Shastram ಅದ್ವೈತ ಪರಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ" in the above verse straightaway implies only Sivadwaita School of Thought for obvious reasons.

Behold! Siva Gnaanam Surpasseth all understanding.
ಶಿವಜ್ಞಾನನುಯ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದು, ಶಿವಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಶಿವ ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು
ಹೊಂದುವುದು, ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ ಸುಲಭೋಪಾಯ.

1 Na Hi Gnanena Sadrusham :

ನಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ |

Pavitra Miha Vidyate ; (B. Gita)

ಪವಿತ್ರ ಮಿಹ ವಿದ್ಯತೆ || (ಭ. ಗೀತಾ)

2 "Shivaadwaita Param Gnyaanam :

ಶಿವಾದ್ವೈತ ಪರಂ ಜ್ಞಾನಂ |

Gnyaana Mithyuchyate Budhaihi ;

ಜ್ಞಾನ ಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಬುದ್ಧೈಃ (ರೇಣುಕ ಗೀತೆ)

3 "Paripoornam Maha Gnaanam :

ಪರಿಪೂರ್ಣಂ ಮಹಾ ಜ್ಞಾನಂ |

Para Tathwa Prakaashakam "

ಪರಂ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಕಾಶಕಂ || (ಸಿ. ಶಿ)

4 "Gnaanam Mukti Pradam Praapya,

ಜ್ಞಾನಂ ಮುಕ್ತಿಃ ಪ್ರದಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ |

Guru Drushti Prasaadathaha :

ಗುರು ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಸಾದತಃ || (ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ)

Bangalore-5
1st January 1974

T. B. Basavarajayya
Author

Shareera Madyam | Khalu Dharma Saadhanam ||

|| ಶರೀರ ಮಾಧ್ಯಂ | ಖಲು ಧರ್ಮ ಸಾಧನಂ ||

MO TATH SATH

INVOCATION

1 Trailokya Sampadaa Lekhya :
|| ತ್ರೈ ಲೋಕ್ಯ ಸಂಪದಾಲ್ಲೇಖ್ಯಾ :
Samullekhana Bhittayeh :
ಸಮುಲ್ಲೇಖನ ಭಿತ್ತಯೇ |
Sachhidaananda R^oopaaya :
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪಾಯ :
Sivaaya Brahmaneh Namaha :
ಶಿವಾಯ ಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ||

2 Yaa maahuhu Sarva Lokaanaam :
|| ಯಾ ಮಾಹುಃ ಸರ್ವ ಲೋಕಾನಾಂ |
Prakrutim Shastra Paaragaaha :
ಪ್ರಕೃತಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಗಾಃ ||
Thaam Dharma Chaarincem Shambho :
ತಾಂ ಧರ್ಮ ಚಾರಿಣೀಂ ಶಂಭೋ |
Pranamaami Paraam Sivaam :
ಪ್ರಣಮಾಮಿ ಪರಾಂ ಶಿವಾಂ ||

3 Amruthaartham Prapannaanaam :

|| ಅಮೃತಾರ್ಥಂ ಪ್ರಪನ್ನಾನಾಂ |

Yaa Suvidyaa Pradhaayineem :

ಯಾ ಸುವಿದ್ಯಾ ಪ್ರದಾಯಿನೀಂ ||

Aharnisha maham Vande :h

ಅಹರ್ನಿಶ ಮಹಂ ವಂದೇ |

Thaam Eeshaana Manoramaam :

ತಾಂ ಈಶಾನ ಮನೋರಮಾಂ ||

4 Omkaara Panjara Shukeem :

|| ಓಂಕಾರ ಪಂಜರ ಶುಕೀಂ |

Upanishad Udyana Kheli Khalakanteem :

ಉಪನಿಷಮದ್ಯಾನ ಕೇಳಿ ಕಲಕಂಠೀಂ ||

Aagama Vipina Mayooreem :

ಆಗಮ ವಿಪಿನ ಮಯೂರೀಂ |

Aryaam Anther Bhaavayeh Goureem :

ಆರ್ಯಾಂ ಅಂತರ್ಭಾವಯೇ ಗೌರೀಂ |

—O—

Prayer on Sri Sivayogi Sivacharya :

|| ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ | ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಧ್ಯಾನ. ||

Author of Sri Siddantha Sikhamani

Namo Sthuteh Sri Sivayogi Sivaacharya-Vishaala Buddhe :

|| ನಮೋಸ್ತುತ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ | ಶಿವಾಚಾರ್ಯ-ವಿಶಾಲ ಬುದ್ಧೇ |

Phullaaravindaaya Tapatra Netraha

ಪುಲ್ಲಾರ ವಿಂದಾಯ ತಪತ್ರ ನೇತ್ರಃ | ಏನ ತ್ವಯಾ ಶಿವಾಧ್ಯೈತ ತತ್ತ್ವ-ಘೃತ ಪೂರ್ಣಃ ||

Yena Twayaa Sivadwaitha Tatwa - Ghruta Poornaha

Prajwaalito Gnyaana Maya Pradeepaha.

ಪ್ರಜ್ವಾಲಿತೋ ಜ್ಞಾನಮಯ ಪ್ರದೀಪಃ ||

: Sivam Bhuyaath. :

A profound study of the philosophy of Sri Siddhanta Sikhamani enables one to become perfect in the knowledge of Sivadwaita School of Thought which propounds Visva Dharma magnanimously :

Samsaara Saagaram Gghoram : Tartu Michhati Yoh Naraha

॥ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರಂ ಘೋರಂ | ತರ್ತು ಮಿಚ್ಛತಿ ಯೋ ನರಃ |

Geetaa Naama Samaa Saadya : Paaram Yaati Sukhena Sa

ಗೀತಾ ನಾಮ ಸಮಾ ಸಾಧ್ಯ | ಪಾರಂ ಯಾತಿ ಸುಖೇನ ಸಹ ||

He who keenly desires to cross the formidable disurber Ocean of Samsaara in this life itself, should take up to the study of Renuka Geeta also known as Sri Siddhanta Sikhamani understand its precepts and adhere to the same in his day to day activities. The glorious knowledge of the same helps to realise the Athman within and bestow upon him the infinite Bliss S i v a a n a n d a.

—o—

ಓಂ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯಾಯ

—: ಓಂ ಭಾಷ್ಯ ಕರ್ತ್ರೇ ನಮಃ :—

ಓಂ ನಮೋ ಜ|| ಮಹಾ ಶ್ರೀ ರೇವಣಸಿದ್ಧಾಯ

ಓಂ ನಮೋ ಶ್ರೀ ಸದ್ವೈಜಾತ ಮುಖೋದ್ಭವಾಯ

ಓಂ ನಮೋ ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಸಂಭವಾಯ

ಓಂ ನಮೋ ಶ್ರೀ ವಟ್ಟಿಲಸಿದ್ಧಾಂತ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯಾಯ

ಓಂ ನಮೋ ಪೃಥ್ವಿ ತತ್ತ್ವಾಧಿಪತಯೇ ಪೃಥ್ವಿಲಿಂಗಾಯ

ಓಂ ಶ್ರೀವೀರ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಪತಯೇ ನಮೋ ನಮಃ ||

: ಮ ನ ನೀ ಯ :

|| ವೇದಾರ್ಥೋಹಿ ವಿಚಾರ್ಯತಾಂ |
ಗುರು ಕೃತಂ ಸೂತ್ರ ಸ್ವನಾಲೋಚ್ಯತಾಂ |
ತದ್ವಾಕ್ಯಂ ಸುಸಮೀಕ್ಷ್ಯತಾಂ |
ಗುರು ಮುಖಾಚ್ಛಿ ವಾಗಮುಃ ಶ್ರೂಯತಾಂ |

ದುಸ್ತರ್ಕಃ ಪರಿಭೂಯತಾಂ |
ಶಿವಮಯಂ ಜ್ಞಾನಂಚ ಸಂಪಾದ್ಯತಾಂ |

ಪಂಚಾಚಾರ್ಯ ಪದಾಂಬುಜೇಷು ಸತತಂ |
ಚೇತ ಸ್ವನಾಥೀಯತಾಂ ||೧||

|| ಶ್ರೀ ಮಚ್ಚಾಂಭವ ಭಕ್ತಿಯೋಗ |
ವಿಲಸನ್ನಿರ್ವಾಣ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ |
ಪ್ರೇಮಾನಂದ ರಸಾಬ್ದಿವರ್ಧನ ||
ಸದಾಚಾರ ಕ್ರಿಯಾ ಕೌಶಲಾ ||

ರಾಮೋದ್ಧಾನು ಗುಣ ಪ್ರಭೂತ |
ಮಹ ದೈಶ್ವರ್ಯಾನುಭೂತಿ ಪ್ರಭಾ |
ಧಾಮಂ ತತ್ಪರಮಂ ಪದಂ | ಸುರುಪದಂ |
ವಂದೇ ಶಿವಾ ವಲ್ಲಭಾ || ೨ ||

ಓಂ ನಮೋ ಭುವನಾಂಡ ಕೋಟಿ ಭುವನಾಚಾರ್ಯ ವರೇಣ್ಯಾಯ
ಓಂ ಆದಿ ಶ್ರೀ ಅಗತ್ಯ ಮಹಾಮುನಿ | ತತ್ಪೋಷದೇಶಕಾಯ ನಮಃ
ಓಂ ನಮೋ ಆದಿ || ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಚಂದ್ರಮೌಲೀಶ್ವರ ಲಿಂಗ ದತ್ತನಾಥಿ

ವಿಶ್ವತಃ

ಓಂ ಪ್ರಣವಾಕಾರ ವಿನೂನ ಮಧ್ಯಾಂತ ವರ್ತಿಯೇ ನಮಃ
ಓಂ ಪ್ರಣವಮಯ ಮೂಲ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿ | ಮಹಾಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪಾಯ ನಮಃ
ಓಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಮಂಗಳ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪಾಯ ನಮಃ

॥ ತ್ರೀ ಧರ್ಮೋರಕ್ಷತಿ ರಕ್ಷತಃ ॥
ದಾನ ಧರ್ಮ ತ್ಯಾಗಗಳ ಹಿರಿಮೆ ಗರಿಮೆಗಳು

ದಾನ ಧರ್ಮಗಳೆರಡೂ ಶಿವ ಕವಚಗಳೆನಿಸಿರುವುವು.
ಬಲಗೈ ಎಸೆಯುವ ದಾಸ, ಎಡಗೈ ಆರಿಯದಂತಿರಲೆಂದು ಪೇಳ್ವರ್ ನಯಜ್ಞರ್ ನಲ್ಲ
ತ್ಯಾಗವೆಂಬ ಸಹಜ ಭೂಮಿಕೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ |
ದಾನ ಧರ್ಮಗಳೆಂಬೆರಡೂ ದೈವಾಂಶದ ಕವಲುಗಳು,
ಸಹ ಹೃದಯ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವುವು ||೧||

॥ ಕರ ಮೆಸೆಗುಂ ದಾನದೇ | ಕನಿ ಮೆರೆಗುಂ ಶ್ರುತದಿಂದೆ |
ಕಟಕ ಕುಂಡಲಗಳಿನೇಂ || ಕರುಣಾಳುಗಳೊಡ
ಲೆಸಗುಂ ಪರ ಹಿತದಿಂದೆ, | ಚಂದನಾನುಲೇಪನದಿಂದೇಂ ||೨||

॥ ಪರ ಹಿತನುಂ ತಾನೆ ನೂಳ್ವರುತ್ತಮ ಪುರುಷರ್ ||೩||

॥ ಆಗಲೇ ಕರೆದು ಕೊಡುವವನ ಧರ್ಮ ||
| ಹೊನ್ನಾಗದೆ ಬಿಡದು ಸರ್ವಜ್ಞ ||೪|| ಸತ್ಪಾತ್ರಕಂ ದಾನನುಂ ||೫||

॥ ದಾನ ಧರ್ಮ ಪರೋಪಕಾರಗಳು—ಧ್ಯಾನ ಧಾರಣ ಸಮಾಧಿ
ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ, ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವವೆಂಬಂತ ಸ್ಮರಣೀಯ ||೬||

— ೦ —

॥ ಬೇಡದಿರು ಶಿವ ಭಕ್ತರಲ್ಲದವರ |
ಬೇಡಿ ಬಿಡಾಗದಿರು | ಬೇಡಿದರೆ ಹುರುಳಿಲ್ಲ
ಬೇಡಿದ ಕೈಗೆ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ | ಕೊಡ ಬಲ್ಲರು ಕೊಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ||೧||

॥ ಕಾಮಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಕೊಡದು ಕಾಮಧೇನು |

ಕಲ್ಪಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಕೊಡದು ಕಲ್ಪತರು |

ಚಿಂತಿಸದಲ್ಲದೆ ಕೊಡದು ಚಿಂತಾಮಣಿ |

ಭಾವಿಸದಲ್ಲದೆ ಕೊಡನು ಶಿವನು |

ಕಾಮಿಸದೆ, ಕಲ್ಪಿಸದೆ, ಚಿಂತಿಸದೆ |

ಭಾವಿಸದೆ ಕೊಡಬಲ್ಲರು | ಕೊಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ||೨||

ಸೂಚನೆ:—

॥ ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲದವರ ||

ಎಂಬ ಮೇಲಿನ ಪದ್ಯದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ, “ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಲ್ಲದವರ” ಎಂದು ಅರ್ಥ.

॥ ತ್ಯಾಗೇ ನೈಕೆ ಅಮೃತತ್ವ ಮೂನಶುಃ ||

॥ ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ||

“Sri Gurubhyo Namaha”

ESSENCIAL MESSAGE

Dharmena Labhate Sarvam

॥ ಧರ್ಮೇಣ ಲಭತೇ ಸರ್ವಂ ॥

T. B. Basavarajayya
No. 38, Netaji Road,
Near Coles Road Jn.

Bangalore-5
19th December 1973

To
The President

Through

The General Secretary,
The All India Veerasaiva Maha Sabha, XIX Session,
Sri Jagadguru Jayadeva Murugharajendra Vidyarti Nilaya,
Seshadri Road, Bangalore-9

Revered Sirs

Subject : Dharmic Fulfilment is the primordial Goal Supreme
in the life of either an individual or an Organisation.

This is the Need of the Hour

Please permit me to politely place before your kindnesses the undermentioned sterling facts in the name of DHARMA and for its perpetual adherence so that the cherished goal of progress and plenty can be had in a bounteous manner in all the fields of human adventures and aspirations.

Work is Worship : Realisation of the Truth Higher through selfless service and sacrifice is the ultimate object for the Fountainhead of Happiness and all prosperity.

The successful achievements of the above desired objects in the common interest of one and all, chiefly depends upon the amount of efficacy coupled with steadfastness with which the same is wrought with united efforts ceaselessly. The unfailing amount of patience and perseverance maintained steadily until the object is fulfilled is but a necessary factor. The all round developmental projects that crop up intermittently in educational, cultural, commercial, agricultural, industrial, social, political and spiritual spheres wholly rest and replenish with surging force, and vitality, and its fructify blossoms in an everlasting nature on the strength and stamina of the Stupendous Divine Power. The much coveted objects referred to hereinabove will be a failure if the same is devoid of Dharmic fervour and fascination by efflux of time and all the efforts and labour get gradually waned out and wither away, yielding no beneficial results of a lasting nature.

- *Instil the keen sense of real Dharma in the mind of the Masses :—*

It is for this reason The All India Veerasaiva Maha Sabha should gird up its loins with determination and immensely focus and foster the avowed spiritual stamina of background and to kindly see the dharmic vision and understanding are well permeated through and through in all the undertakings of the said Maha Sabha, successively year after year. The fruit accrued hitherto in this direction since the last glorious 18 years is not glaringly spectacular so as

to attract and amaze the masses and enjoy freely its benevolence both individually and collectively in a surpassing manner.

The Paramount Pontifical Head of Universal Dharma (Viswa Dharma) viz, Bhagavadpada Sri 1008 Jagadguru *Renukacharya* in His *Renuka Gita*, while imparting the lofty philosophical significance of the term "*Veerasaiva*", has pre-eminently made it clear unto the World at large through the illustrious Maharshi Adi Sri Agasthya of yore, what exactly that expression denotes. The theology of Saivism and its cult are as primitive as the very inception of the creation of the universe and it is, as broad as the day light of the Sun, besides being loftier than the height of the sky. And *Veerasaiva* occupies the central pith in Saivism originally propounded by Lord God Almighty Siva unto His Ardhangi, Jagan Matha Girije and Her dear son Sri Shanmukhaswamy in Mount Kailas. So hail Sivagamas with an authoritative voice !

Now that Sri RENUKA GITA is available in Sanscrit, Kannada, Telugu, Maharashtra and in Tamil languages. It is seen that the Moola Slokas (original-stanzas) are furnished with sheer short summery rather than being furnished with word by word meanings. Whereas, Bhagavad Gita is published in about 14 languages furnished with word by word meanings together with extensive Commentaries pregnant with the quintessence of the Upanishads. They say, it propounds Hinduism. The same is very popular all over the Globe and

lakhs of people are studying the same and are adhering to its precepts with utter faith and devotion. Even the Holy Bible has a world wide reputation.

Although Bhagavan Sri RENUKACHARYA has emphatically urged to propound and to propagate the dear doctrines of Sri Siddhantha Sikhamani (Renuka Gita) all over the Globe incessantly, the same however is being overlooked. "Sthaapyathaam Serva Lokeshu : Thantra Mehthath Thwayaa Munch:— ಸ್ಥಾಪ್ಯತಾಂ ಸರ್ವಲೋಕೇಷು, ತಂತ್ರಮೇತತ್ವಯಾಮುನೇ || "so ordains the paramount pontiff unto the illustrious sage Sri Adi Agasthya." This version of ordinance of the Mahacharya implies that what he has imparted to Sri Agasthya was of universal importance in all respects and unto all the celestial beings (Devaas) Asuraas- (Demons) and unto all humanity at large. in an another stanza Sri Renuka lays stress to the said sage to; "....Sthaapa Eshyasi Bhooloke : Serveshaam Hitakarakam— ಸ್ಥಾಪಯಿಷ್ಯಸಿ ಭೂಲೋಕೇ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಹಿತಕರಕಾ || just to establish the philosophy imparted to him on Earth widely, by propounding, practicing and propagating the same all over the Globe freely in order to invoke the keen sense of reverence and respect in the minds of all the children of Living God Almighty Parasiva. The above standing ordinances do sway all lingaangees for all times to come and the same are full of highly interesting, salutary and commendable.

Bearing in mind the aforementioned precious and self saturating and self enlivening doctrines and

ordinances of the Paramount Pontiff Srimad Renukacharya, the Pandits, spiritually awakened seers, Acharyas and Mahacharys of Guru varga, Swamijees and Mahaswamijees and Matadhipathies of Virakta varga, are hereby humbly implored to graciously determine henceforth, to avow themselves in this spiritual matter of high importance and set their erudite pens in order to bring out more and more fresh and highly self awakening commentaries togetherwith word by word meanings, furnished both in English and Kannada in a single attempt with zea and earnestness. The commentaries written thereto would be more appealing and convincing if conclusions are drawn by citing apt and authentic versions from Sivagamas, Upanishads, and Vachanopanishads wherever shastraic words occur in the course of propounding the stanzas in Sri Renuka Gita. The same are to be published in all the regional languages together with invariably in English side by side and propagate the same with faith and devotion with a Missionery zeal and love of Viswa Dharma. The propagators have to first well study the philosophy, ponder over the same, digest and assimilate its essence both theoritically and practically and then, they have to set their feet all round the globe to propound the same with catholicity in out-look and broad and liberal approach, according to the circumstances and the presence of minds of the audience (hearers or listeners) and readers at different environments.

Further, it will be simply glorious if different Pandits located in different places were to execute striking commentaries in all the regional languages accompanied with the English renderings simultaneously, with the help of the generous public and donars and affectionately propagate the same in every nook and corner of our Bharatha Varsha with extraordinary zeal and love of DHARMA and be the unique recipients of the Blessings of the Mahacharyas and Almighty God Parasiva as well. This kind of service really is hailed as "Kayakave Kailasa—work is Worship and Paradise". The lofty tenetes of RENUKA Gita are pregnant with all scientific and technological knowledge such as cultural, social, economical, spiritual and varied other schools of Thought. The same is a stupendous source of inspiration and awakening. The Jeevathma's overwhelmed ignorance and illusion by dint of their respective accumulated karmas are liberated from all sorts of knotty intracacies with which they are entangled from time unknown to them and are uplifted therefrom as and when each individual realises the Truth taught in Sri Renuka Gita in an electrifying manner by the divine Grace of Sri Guru Deva. In conclusion I wish to emphasise that the FOUR fold Purusharthas such as Dharma, Artha, Kaama and Moksha are embodied in the gist of Sri Siddhantha Sikhamani.

Under the circumstances I implicitly pray that the authorities of *The All India Veerasaiva Maha Sabha* and particularly the current XIX Session in Bangalore graciously pay their attention in this laudable

direction and in the name of Viswa Dharma, determine and resolve to do what is best in order to eradicate all ills in the society and help to muster unity, love, mutual understanding, equality, and to augment the sense of piety and a keen spirit of service with selfless attitude through propounding, protecting and propagating the solemn doctrines imparted by the above Mahacharya. The lofty Teachings of Sri Siddantha Sikhamani are cast open for the benefit of all mankind since *the Mahacharyas who propounded the same are really Viswacharyas*. Lest, all sorts of evils predominate on Earth thereby blotting out righteousness and honesty.

It is worth recalling here at this juncture a Biblical version which runs as follows: "What can a man profiteth by gaining the whole world but looseth his own self."

Likewise, the mastery over multifarious transient branches in Science and Technology, will be of no avail, if one is devoid of the lasting spiritual knowledge and its practices during one's own life's time. To tell the truth, he who beholds his own self and realises his Athma Swaroopa while he is alive on Earth is hailed an accomplished person. To him, the mundane knowledge and its varied branches of Science are but a revelation. Hence, every one as a matter of personal and primordial duty should know and realise his or her own dear inner self by adhering to the royal Path or Righteousness and walk with uprightness under the guidance and Blessings of the Mahacharya.

T. B. Basavarajayya

N.B:- Will the Authorities of the All India Veera Saiva Maha Sabha Sessions in future kindly take upto and wed to the noble cause of working in the fertile field of spiritualism and help to study, practice, and to assiduously popularise the divine Doctrines of Sri Siva Siddhanta Sikkhamani all over the Globe with missionary zeal and deep Devotion ?

A similar representation as seen above was addressed by me to the President, through The General Secretary, of The All India Veeerasaiva Maha Sabha, XVIII Session, held at Bombay during the end of 1972, bringing the aforementioned fundamental facts to their notice in respect of Viswa Dharma and propagation of the divine doctrines of Sri Siddhanta Sikkhamani. I had humbly requested them to please ponder over the same and favourably consider the same with earnest efforts. Such an action at present is thought expedient and necessary to be brought in into effect in order to awaken the minds of the masses in pursuit of the sterling values of the spirituality and righteousness. It is only the spiritually enlightened Authorities of the abovesaid august Congregation, that could effectively impress upon the minds of the masses about the lasting and progressive nature of the spiritual values laid down by the Paramount Pontifical Heads of the FIVE Maha Peetahs for the upliftment of humanity from the depths of ignorance, and shower upon one and all Their Blessings capable of granting the health, wealth and happiness. The full text of this letter is published in my book entitled "Essentials of Spiritualism" which is at present in the Press. This treatise propounds the essentials of our Sanathana Dharma at length. It covers about 300 pages and 2000 books are being printed in the First edition. The same will be presented freely, only to some of the Prominent Institutions and spiritual Organisations in order to invoke their Blessings and for the globe propagation of our Viswa Dharma.

T. B. Basavarajayya

|| ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಪ್ರಸನ್ನ ||

ಷ || ಬ್ರಹ್ಮ || ಶ್ರೀ ವೀರ ಹುಹಂತೇಶ್ವರ
ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ.
ಪರಮ ವೀರಶೈವ ಶ್ರೀ ಗುರುಮತ,
ಖ್ಯಾತ ಚಂಚೋಳಿ, (ಬೀನರ ಜಿಲ್ಲಾ)

ಕ್ಯಾಂಪ್ : ಡೊಂಗರಗಾಂವ
ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ
ತಾ|| 4-2-1974

ಗುರುಭಕ್ತಿ ಸಮುತ್ಸಕರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯನವರಿಗೆ
ಶುಭಾಶೀರ್ವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ

ಶ್ರೀ ರೇಣುಕರ ಕರುಣೆ ಹಾಗೂ ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲವು ಕುಶಲ.
ತಮ್ಮ ಸಕಲ ವಿಧ ಸುಕ್ಷೇಮಗಳಿಗೆ ಸದಾ ಶ್ರೀರೇಣುಕರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ತಾವು ಬರೆದ ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ರೇಣುಕರೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ವಾದಷ್ಟು ಹರ್ಷವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀರೇಣುಕರು ಸಕಲ ಮಾನಸಕೋಟಿಯ ಸಕಲ
ವಿಧ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯು ತಕ್ಷಣ ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ
ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡು ಜಗತ್ತಿನ ತುಂಬ ಪ್ರಚಾರಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವ
ನನಗೆ, ನಮ್ಮ ಬಯಕೆ ನಮ್ಮಿಂದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಈಡೇರಿತಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಇಂದು
ಉಂಟಾಯಿತು.

ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಗ್ರಂಥವೆಂದು, ಪ್ರಮಾಣಿಕ ಬುದ್ಧಿಯ
ಕಂಡಿತಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ
ಉತ್ಸಾಹ ತೀರಾ ಕಡಿವೆ. ಬಾಗಲಕೋಟೆಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ M. A.
ಎಂಬವರು ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ್ದರೂ, ಆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬಯಲಿಗೆ
ಬಾರದೆ ಹೋದವು. ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು, ಪ್ರಕಾಶಕರ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ
ದೊರೆತರಬಹುದು.) ಕರ್ಣಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ನ ಶ್ರೀ S.S.
ಹಿಡೆಯರ್‌ಅವರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ವತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ
ಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಏಕೋ ಈವರೆಗೂ
ಪ್ರಕಟಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ತಾವು ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡು
ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ
ಹಾಗೂ ಸಕಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ಸದ್ಯದ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳು
ತೋರುತ್ತಿರುವ ತೀರಾನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ವ್ಯಥೆಲ್ಲೂ ತಾವು ಉತ್ಸಾಹ
ತೋರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ತಮ್ಮ ವ.ಹಾ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಿಗೆ ತಲಾ

ರೂ. 50 ಗಳಂತೆ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡುವದಾಗಿ ಅಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಸದ್ಯ
 ದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯವೊಂದರ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ
 ಅದು ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಂತರ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಸಂಭಾವನೆ
 ಸಹಿತ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ ಇಂತು ಶುಭಾಶೀರ್ವಾದಗಳು.

ತಮ್ಮ

ಎ. ಶಿ ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಅಶ್ವಾಸನೆ ಹಿರಿದು. ತತ್ಪಲವಾಗಿ ಶ್ರೀರೇಣುಕ
 ಗೀತೆಯ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಉಭಯ
 ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೀಡಬಹುದು.

ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಾದ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗಳವರು, ಹಿರಿಯ ಪಂಡಿತರು
 ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ ಶಿವಾನುಭಾವಿಗಳೂ, ಅಸದೃಶವಾದ ಶ್ರೀ ಗುರುಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಂಗ ಭಾಷೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ಆ, ಅಪ್ರಾದೇಶಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥ
 ದೊಂದಿಗೆ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಭಾಷ್ಯ
 ಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ರಚಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರದೀಪಿಸಿ ಗೊಳಿಸಿ
 ಅನಂತಮುಖಗಳಿಂದ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿನಂತಿ ಗ್ರಂಥ ನನ್ನ ಗ್ರಂಥ. ಶ್ರೀ
 ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ಮುಂದೆ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಅಂಗವಾಗಿ
 ರಚಿಸಲು ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಂಗಾಚಾರ್ಯರು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವೆಂದು ಪಾರ್ಥಿವತೆಯೇ.

8-2-1974

ಟಿ. ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯ

ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃ

| ಓಂ ತತ್ಸತ್ |

“Srimad Jagadguru Renukadi Panchacharyah Praseedantu.”

An Humble Call of Spiritual Awakening

By Sri T. B. Basavarajayya,

No. 38 Netaji Road, Bangalore-5.

“Shrūnvantu Visve Amrutasya Putraaha !

“O Ye ! Sons of immortality hearken,

Listen !”

ಶೃಣ್ವಂತು ವಿಶ್ವೇ ಅಮೃತಸ್ಯ ಪುತ್ರಾಃ !

The Paramount Pontiff, Jagadguru Sri Renukacharya ordained unto the illustrious Maharshi of yore, Sri Agasthya—

Sthaapyathaam Sarva Lokeshu :

Tantrametath Thwayaa Muneh ;

Eedrusham Siva Bodhasya Saadhanam

Naasthi Kutra Chith :

Siddhanta Sikhamani Cha : 20 S. 74

ಸ್ಥಾಪ್ಯತಾಂ ಸರ್ವಲೋಕೇಷು | ತಂತ್ರಮೇತತ್ಪಯಾ ಮುನೇ |

ಈದೃಶಂ ಶಿವಬೋಧಸ್ಯ | ಸಾಧನಂ ನಾಸ್ತಿ ಕುತ್ರಚಿತ್ || (ಸಿ. ಶಿ.)

Subject :- Need for the Publication of a New Edition of “Sri Siddhanta Sikhamani” (Renuka Geeta) with Word by word meanings of every sloka together with a brief purport thereof underneath each sloka both in Canarese and English languages.

|| Manushyanaam Hitam Dharmam

Vartamaaneh Kalou Yugeh ||

|| ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಹಿತಂ ಧರ್ಮಂ ವರ್ತಮಾನೇ ಕಲಾಯುಗೇ ||

In the present age of Kaliyuga (Blackage) it is to be noted that Happiness, Peace and Contentment are bedecked in the Bosom of Dharma, righteousness. So, wed to the laudable cause of **D H A R M A**.

In the Holy Name of **DHARMA** I desire to bring to light the importance of a New Publication of the aforementioned Holy Treatise in the manner described hereinbelow.

2. Sri Siddhantha Sikhamani propounds broadly the philosophy of Viswa-Dharma known as 'Shivadwaita School of Thought'. It is impregnated with the quintessence of Upanishadic and as well as Agamic lore in all its entirety. Here the word Agama is meant 28 Sivagamas authoritatively proclaimed by the Most Supreme God Almighty Ishwara (Sadasiva), by his Thath Purusha Face. Hence, Sivagamas are hailed as being in par with the greatness of the Upanishads. This is an indisputable fact.

Vayam Veda Sivagamayor |

Bhedam Na Pashyaamaha ||

So hails Sri Appaiah Deekshitar.

ವಯಂ ವೇದ ಶಿವಾಗಮಯೋರ್ಭೇದಂ ನ ಪಶ್ಯಾಮಃ ||

3. Bhagavadpada Sri 1008 Jagadguru **RENUKACHARYA** imparted this all embracing Universal Philosophy to the illustrious Maharshi Sri Agasthya of yore. Saint Adi Agasthya was the foremost disciple of Bhagawan

Sri Renukacharya. Shivagamas hail with authentic singleness of voice that Jagadguru Sri Renukadi Panchacharyas do incarnate age after age on Earth from the Five Divine Heads of Sivalingas. This version is well supported and vouched by the versions declared in Veera Laingyopanishad embodied in Yajur Veda. While the paramount pontiff Sri Renukacharya is hailed as 'Linga Sambhava Mahacharya, His disciple is extolled as 'Kalasod Bhava or Kumbha Sambhava'. This is worthy to be ever borne in mind.

4. Saint Sri Sivayogi Sivacharya an illustrious seer and a scion of a well reputed Acharya family of the hierarchy of eminent Sivacharyas is the Author of Siddhantha Sikhamani. Just as the great saint Sri Vedavyasacharya broughtout Bhagavad Geeta, Sivayogi Sivacharya brought to light Siddhantha Sikhamani somewhere around 500 B.C. Siddhantha Sikhamani is also known in the names of Renuka Geeta and as well as "Renuka-Agasthya Samvaada". It comprises of 21 Chapters. The same is in poetic order written in Sanscrit. This Treatise elaborately and extensively expounds the Excellence of Viswa Dharma envisaged from several ages under the lofty spiritual roof of Sanathana Dharma. The Mahacharya has made it pre-eminently clear that this enlightening Message of Truth wholly embraces the essentials of Spiritualism and as such. Siddhan-

-tha Sikhamani by virtue of its extreme Excellence is hailed as the unique Tower of Sarva Dharma Samanvaya, i.e., an Universal divine synthesis. The different Schools of spiritual Thoughts bedecked in the Bosom of Hinduism such as Dwaita, Visistadwaita, Saiva Siddhantha, Advaita. etc., which trace their origin in Vedas, Upanishads and Sivagamas respectively are extolled to find a happy and smooth mingling within the all embracing philosophy of Viswa Dharma propounded by Bhagavadpada Jagadguru Sri Renukacharya. The Three fold aspects of Ashtavarana, Panchachara and Shat Sthala theories expounded within the frame work of Sivadwaita School of Thought beam with splendid divine effulgence which help to attain the realisation of Lingaanga Saamarasya or Athma Saakshaathkaara in this very life. Consequently it is the primordial duty of every jignyasu (aspirant) in the spiritualistic plane to pay heed to what Siddhantha Sikhamani teaches, study the fundamental thesis broadly expounded therein, assimilate the same and stand to gain an inestimable divine knowledge in order to fit yourself to receive God's infinite Grace in abundance.

5. Publication of a new edition of Siddhantha Sikhamani both in Canarese and English languages with a compendious commentary.

As already stated Siddhantha Sikhamani comprises of 21 chapters. The summery of each stanza given in Canarese underneath the same in the copies now available is very vague and does not serve the needed purpose satisfactorily. The renderings of the purport against each sloka is therefore not helpful for the learners in grasping the exact meaning conveyed therein. It is one of the chief reasons why Renuka Geeta is not broadly read and understood by all persons. Bhagavad Geeth is richly popular for the main reason that its stanzas have been analysed and their apt meanings are furnished in several languages together with the purport thereto. Such editions amply help all walks of people to make a self study of Bhagavad Geeta and master its philosophy without the assistance of any pandits. Likewise it is desired that even Sri Siddhantha Sikhamani should also be brought out afresh and made largely available for the edification of the literate class of people. It is needless to stress here that an herculean task in this direction has got to be undertaken by the concerned spiritual Heads of important Mutts in collaboration with the accomplished pandits who are endowed with spiritual knowledge and insight. The above-said new edition should be similar in the get up like that of the copies of Srimad Bhagavad Geeta. Such an orderly and well propounded edition is very essential just to keep alive the

divine fibre of self saturating and self enlivening Teachings of the Most Paramount Pontiff Sri Renukacharya. I daresay that the efforts rendered in this direction and the amount spent towards this laudable spiritual cause will never go in vain. The maxim, 'Good deeds never go unrewarded' heartens in giving an effective stimulus to undertake this righteous cause forthwith with pride.

6. The Treatise to be produced in Three Parts (Three Volumes).

Siddhantha Sikhamani treatise may be divided into three main parts, each Volume containing seven chapters. The slokas in each chapter should bear word by word meanings both in Canarese and English side by side. An apt purport thereof should be rendered underneath each stanza in both the languages. English version is considered expressly expedient and necessary at present in order to arrest the wandering minds of the younger generation and Western intelligentsia as well.

7. A Clarion Call unto all Spiritual Heads of Veerasaiva Community, stalwart Organisations like Basava Samiti, Veerasaiva Tathwa Prachara Sanghas, Sri Gurukula Vidya Peetahs etc., all Men of Letters, and unto the Authorities of All India Veerasaiva conference :

With folded hands I humbly implore that the Paramount Pontifical Heads of

Veerasaiva Religion in particular and accomplished persons in the spiritual field in general together, co-operate in harmoniously* and sagaciously executing the aforementioned Holy Treatise and shower their blessings to all mankind. There are a number of highly qualified efficient and prudent experienced spiritual giants in our Community both in Sanscrit, Canarese and English languages at present scattered throughout Akhanda Karnataka. A joint effort with enthusiasm, zeal, love and co-operation by Men of Letters and Maha Swamijeas from among Guru Varga and Virakta Varga in this direction will automatically help to raise sufficient funds from the generous public in order to execute this magnanimous Work successfully. It must be borne in mind that this particular piece of literary work and service are hailed as "Kayakave Kailasa-ಕಾಯಕವೇ ಕೈಲಾಸ".

8. Need for Setting up of an erudite Committee composed of accomplished Men of Letters, in Vedanta and Siddhanta Spheres :

It is therefore imperative that duly qualified persons who are rich in experience in propounding the quintessence of Sivadwaita School of Thought and are of accommodative in throwing liberal splendorous interpretations impregnent with lofty expositions and insight, should determine and arrange to meet at Bangalore at an early date in the name of DHARMA and do what is best in gloriously

bringing to light this sub'lime achievement. This will be a massive drive to erradicate the ignorance enveloped the mankind and help to redeem Jeevatmas from the innate fetters of Avidya and arrogance. At least a dozen persons should form into a Committee under the immediate guidance within the purview and presidentship of Two Jagadguru Mahaswamijes. The Committee shou'd put their hearts and souls in fulfilling this sublime and se'f enervating task. I am confident that an excellent and unique edition of Sri Siddhantha Sikhamani can be ushered in, in an admirable manner. It is worth reminding at this juncture that the 'Kannada to Kannada Nighantu Committee has rendered a most commendable service unto the Kannada Matha in executing a most useful Kannada Nighantu. Secondly, the commentary on "Naasadeeya Sookta" embodied in Rig Veda written by revered Sri T. N. Mallappa, retired High Court Justice, Government of Mysore Bangalore, is highly enlightening one in Vedic culture for all time to come. It is prayed that he will choose to select 'Veera Laingyopanishad embodied in Yajur Veda and be pleased to execute a similar commentary on the same for the benefit of the reading class of the Vedic culture among us. I pray that God Almighty showers His Gracious Blessings so that Men of Spiritual insight soon form into a Synod in order to steer the work of writing an unique

commentary on the Siddhanta Sikhamani on the lines suggested hereinabove. The citations from the Vedic and Upanishadic lore and that of Vachanopanishadic lore should be amply quoted and liberally interpreted while writing commentary on the slokas of Siddhanta Sikhamani with catholicity of outlook and broad mindedness.

9. Question of time involved and Funds.

It is hoped that the luminaries of the above said Synod who would sit together to execute this gigantic spiritual work may conveniently take a period of two to three years before completing the same. The three parts, at the rate of 5000 books in each part comes to 15000 volumes. It is construed that the entire work might be turned out at a total cost of about Rs. 50 000. If interested persons of high calibre, munificent donars and energetic and willing forces from all the four sides were to heartily co-operate and toil together, the needed money-by the Merciful Grace of God-can be raised and the smooth execution of the said work fulfilled within the above stipulated time.

10. It is worth recalling at this juncture

“Jeevitam Kshana Bhanguraha

ಜೀವಿತಂ ಕ್ಷಣ ಭಂಗುರಃ

“Life is very uncertain like a tiny buble of water quivering on the surface of a lotus leaf and

that, the entire world with all its riches and inestimable resources are but transitory. These fleeting and facinating objects of senses and the world in which we live become the root cause for untold grief and agonising pangs of separation at the time of our final departure from this body. It is only the sins and virtues wrought by an individual at the time of sojourning in this world that accompany him and as such he is said to be the master or creator of his or her own destiny. All of us know it pretty well but yet the innate attachment towards the above transcient clings have bound us wrapped by several knots of aspirations and cravings and so we are held up by those evil forces as with that of a monkey's grip. Consequently we are ruthlessly tossed hither and thither and are being dashed against the anchor of man made destiny. Yet, one need not be oppressed and down hearted. This state of suppression, oppression and tortures are certainly not insurmountable.

11. Katopanishad alerts

॥ Uthishtatha Uthishtatha !

Jaagratha Jaagratha !

Praapya varaan Nibhodatha ॥

ಉತ್ತಿಷ್ಠತ ಉತ್ತಿಷ್ಠತ

ಜಾಗ್ರತ ಜಾಗ್ರತ |

ಪ್ರಾಪ್ಯ ವರಾನ್ನಿ ಬೋಧತಾ || (ಕಠಃ)

The illustrious Swamy Vivekananda roared the above Upanishadic Maha Vakya in the unique august assembly of the Parliament of Religions at Chicago, in America during early part of the twentieth century. The soul stirring lively voice of the Sri Swamijee ever resounds around the ears of trillions and billions of persons for many centuries to come. Likewise, or even in a by far superior measure the Divine Voice of Bhagawan, the Most Paramount Pontiff, Jagadguru Sri Renukacharya is soul saturating and spiritually enlivening for ages to come. The more we understand His Teachings, digest and assimilate quicker, the intricate knots of ignorance and the tangles of Mala-Trayas are dissipated and evaporated from us. The stanzas in Renuka Geeta are profoundly impregnated with the lofty spiritual sentiments, substance and awareness, extensively expounded in Upanishads and Sivagamas. The renowned Siva Sharanas of the 12th century A-D. such as the Saints Basava, Allama Prabhudeva, Channabasavanna and a host of their successors and followers embraced the Faith propounded in Siddhanta Sikhamani after realising the quintessence therein and threw greater light on that branch of philosophy impressively. The knowledge and realisation of Oneness of Jeevatma (Anga) with Paramathma (Linga) is perennial and

is in existence from time immemorial. The same is everlasting in nature. Siddhanta Sikhamani asserts with regards to this aspect in a pre-eminently clear version that :—

॥ Puraa Devena Katitham : Devyai
Thannandanaayacha ;
Tahth Sampradaaya Siddhena
Renukena Mahathmanaa,
Ganeshwarena Katitham. Agasthyaaya
Punah Kshithou ॥

॥ ಪುರಾ ದೇವೇನ ಕಥಿತಂ, ದೇವೈ ತನ್ನಂದನಾಯಚ |
ತತ್ಸಂ ಪ್ರದಾಯ ಸಿದ್ಧೇನ, ರೇಣುಕೇನ ಮಹಾತ್ಮನಾ |
ಗಣೇಶ್ವರೇಣ ಕಥಿತಂ ಅಗಸ್ತ್ಯಾಯ ಪುನಃ ಕ್ಷಿತೌ ॥

Lord of Universe God Almighty Ishwara first unfolded this divine Knowledge to the Universal Mother Iswari or Parameswari. The Universal Mother in turn revealed the same to Her son Sri Subrahmania. Now that the Paramount Pontiff Sri Renukacharya imparted that profound Knowledge Divine, to the illustrious Maharshi Adi Sri Agasthya of yore. Thus this supreme divine knowledge has been handed over to mankind by posterity in the kingdom of Righteousness on Earth.

Even Lord Sri Krishna reveals to Arjuna in Geeta with regards to this kind of chronological order of events that :—

॥ Emam Vivasvateh Yogam :
 Prokta Vaanaha Mavyayam ;
 Vivaswaan Manaveh Praaha :
 Manur Ikshwaakave Abrahveeth :

(Gita C.4.S.1)

ಇಮಂ ವಿವಸ್ವತೇ ಯೋಗಂ, ಪ್ರೋಕ್ತವಾನಹ ಮವ್ಯಯಂ |
 ವಿವಸ್ವಾನ್ ಮನವೇ ಸ್ರಾಹ ಮನುರಿಕ್ಷ್ವಾಕವೇ ಅಬ್ರವೀತ್ ||

(ಗೀತ)

The Bhagawan first unfolded this spiritual knowledge of the Athman to the Sun. Later the Sun Imparted this knowledge to the Emperor Manu. Manu narrated the same to the renowned Emperor Ekswaaku Chakravarty and that the same imperishable yogam was later imparted to Arjuna by Lord Sri Krishna.

12. Gnana Karma Samuchhaya

॥ ಜ್ಞಾನಕರ್ಮ ಸಮುಚ್ಚಯ ||

The Holy Scriptures enunciate that there are two main Paths to adopt and follow for mankind in this Universe.

॥ Lokehsmin Dvividha Nishtaah :
 Puraa Prokthaa Mayaanaghaa ;
 Gnana Yogena Saankhyaanaam:
 Karma Yogena Yoginaam :

(Gita C. 3. S. 3)

ಲೋಕೇಸ್ಥಿ ದ್ವಿವಿಧಾನಿಷ್ಠಾ | ಪುರಾ ಪ್ರೋಕ್ತಾ ಮಯಾನಘಾ |
 ಜ್ಞಾನಯೋಗೇನ ಸಾಂಖ್ಯಾನಾಂ | ಕರ್ಮಯೋಗೇನ
 ಯೋಗಿನಾಂ || ಗೀತಾ

True it is that the above said two paths viz., Karma Yoga and Gnana Yoga are the only royal roads to tread upon by each and every individual. The theories of Karma and Gnana though seemingly appear to be bifurcated one from the other, in essence they go together mingled attuned in all their finer aspects until the attainment of Moksha or Lingaanga Saamarasya. It is evident from our personal experience that a bird can only fly with the help of its two wings. A chariot cannot move smoothly without two wheels and a person cannot run without two legs. Likewise the attunement of Karma and Gnana go together hand in hand in all their essential aspects in the path of self realisation. Bhakti unites them with an inseparable chord of cohesiveness. Karma devoid of Bhakti is of no avail. Likewise Gnana bereft of Devotion is futile. It is therefore hailed that Bhakti (devotion) is a Central Unit of unifying force in between Karma and Gnana. It is indeed a fine bridge of condescension infused with divine current which automatically influences Karma and Gnana to go mingled together in their essential reñneries. Shivadwaitha extensively propounds as to this unique inseparable cult of unseen force imbibed in Bhakti which is the main criterion for the majestic combination of the finer aspects of Kriya and Gnana knit in union

as One. This theory is hailed as Gnana Karma Samanvaya or Samuchaya.

13. Siyadwaita propounds Avikaara Parinaama Vaada.

ಅವಿಕಾರ ಪರಿಣಾಮ ವಾದ.

The theory of evolution and re-evolution is as primitive as the very creation of the universe by God Almighty. Siddhantha Sikhamani dwells upon this unique type of Avikara Parinaama Vaada theory. The entire creation started from the Divine Bosom at His Will, has its being on that surface and ultimately sinks and becomes impregnant within the divine Bosom, its very origin and ultimate Refuge. The whole process is operated, administered and annulled without affecting the divine source of Origin even in the minutest degree. There is an unbreakable trend of intimate relationship between the Creator, the created objects and the Jeevatmas. They are not of diverse sources though apparently seem to be so for a naked eye of a worldly person. Siddhantha Sikhamani throws light on this aspect which is well vouched by the versions of Sivagamas. The entire trend of lofty thought propounded in Renuka Geeta is well vouched and supported by the emphatic pronouncements definitely arrived at in the prominent Upanishads and Sivagamas. We can see as to this

expression how the versions of Swetaswataro-
panishad overlaps with that of the versions in
Siddhantha Sikhamani with reference to the
above context.

Bhoktaa Bhogyam Preritarancha :

Mathwaa Saivam Proktham ;

Trividham Brahma Mehtath ||

(Swetaswataropanishad

॥ ಭೋಕ್ತಾ ಭೋಗ್ಯಂ ಪ್ರೇರಿತಾರಂಚ |

ಮತ್ವಾ ಸರ್ವಂ ಪ್ರೋಕ್ತಂ, ತ್ರಿವಿಧಂ ಬ್ರಹ್ಮಮೇತತ್ ||

(ಶ್ವೇತಾಶ್ವತರೋಪನಿಷತ್)

The same Mantra has been rightly viewed
and its purport forecasted in Siddhantha Sikha-
mani as follows :—

|| Bhoktaa Bhojyam Prerayithaa |

Sarvameh-thath Charaacharam ||

Bhaavayan Siva Roopehna |

Sivo Bhavati Vastutaha ||

(S.S. Cha 17 Shi 50)

॥ ಭೋಕ್ತಾ ಭೋಜ್ಯಂ ಪ್ರೇರಯಿತಾ |

ಸರ್ವಮೇತಚ್ಚರಾ ಚರಂ ||

ಭಾವಯನ್ ಶಿವ ರೂಪೇಣ

ಶಿವೋ ಭವತಿ ವಸ್ತುತಃ || (ಸಿ.ಶಿ.)

The aforementioned two Stanzas together
convey expressly one and the same meaning.
It is therefore evident that the Agamic and
Upanishadic gleanings and glossories have
been glaringly focused in Renuka Geeta. At
certain circumstances Siddhantha Sikhamani
expresses lofty tanets impregnated with deep

meanings. Particularly the sublime philosophy hidden in the divine process of 'Shat Sthala' siddhantha is so rich and profound in its meaning that its quintessence of the spiritual significance and the divine depth of its dexterity is endowed with the unique vision of hexagon.

It can also be asserted from the above narration that the quintessence of the Agamic and Vedic musical chantings and their inherent rich self awakening substance have been strikingly resounded, reproduced and reiterated impressively in an adaptable manner in Sri Siddhantha Sikhamani, instilled with a keen fervour of renewed spiritual rejuvenescence. The Divine Source and the perennial surging thoughts therefrom are in fact Tweedledum and Tweedledee, and their harmonious veritable co-ordination is an unique occasion for an expression and extensive expositions of the most elastic and flexible versions of the Holy Scripture, namely, Sri Renuka Geeta. The phraseology Tweedledum and Tweedledee denotes the relationship that can be evidenced as between the sound and the varieties of tunes sprung therefrom. Similar attunements are attributed while expounding the philosophy of Sivadwaitha which forecasts the gist of Sivagamas and Upanishads embodied in Vedic culture. One cannot make distinctions between

the essence propounded in Sivagamas and Siddhantha Sikhamani or Upanishads and Bhagavad Geeta since one is corroborative to the other. And as such the indication of distinctions are of slightest possible symptom between them. Although different tunes are produced and reproduced upon the strings of a fiddle while playing, the tunes sprung from the sound of the fiddle have their resting refuge ultimately in the Naada Brahma only. Likewise the different Schools of Thought in the Kingdom of Righteousness though seemingly vary from one another, their ultimate sum and substance do take shelter or refuge within the eternal Vedic culture only and wholly merge therein absolutely. It is just like the mingling of innumerable rivers in the bosom of a mighty Ocean which is the bed of origin for the springing up of all the rivers.

14. Need for Highlighting the tentes of Sri Siddhantha Sikhamani skylong and its full fledged propaganda :—

Although Sri Siddhantha Sikhamani exceeds other Geetas in many respects and is an unique erudite compendium of the supreme Knowledge of Athma Swaroopa, it is not widely popular like Srimad Bhagavad Geeta, Tirukkural, Bible etc. We should therefore take lively interest in propagating its tenets and utility.

broadly in the spiritual spheres. Before making the people to take to study the same, a desire to know what it teaches and the benefit derived thereof must first be created in the hearts of common people. This is very, very essential. The sense of awakening in this regard, necessitates to own a copy of Sri Siddhanta Sikhamani. Catching such an opportunity by forelock, the Preceptors, Acharyas, Pandits, and the Swamijees should come forward to propound and preach this lofty philosophy of Lingaanga Saamarasya to the eager persons with catholicity of out-look and compassion towards mankind. The Pandits and Preceptors should in the first place must be well conversent with the philosophy propounded in Renuka Geeta. They must be practical men of experience and profound divine knowledge. It is only such luminaries that can do some useful service in this direction effectively. The preachers should not have the ulterior motives to make their fortune in this profession.

This knowledge shou'd be imparted to one and all deserving people, such as the Brahmacharins (Students), Gruhasthas, and as well as to all others. The Matahdhipathies and the authorities of Gurukulas, hostels and Vidya Peetahs have to evince great interest in introducing this sublime philosophy througouht

and to instruct every Brahmachari or student to make a vow as it were to daily read at least one chapter in Renuka Geeta and possess a copy of the same during his Scholastic life. Besides bringing this practice into force, frequent symposiums should be arranged by the governing bodies of the Vidya Peetahs, Hostels and Gurukulas wherever they may be, and the students should be asked to take part in the same enthusiastically. In order to highlight their thoughts and instil genuine interest and shraddha, qualified pandits should often times be invited or engaged to give a regular tuition or hold a general class in instructing the philosophy enunciated in Sri Siddhanta Sikhamani.

15. House-holders (Gruhasthas) should also make it a point to own a copy of Sri Siddhanta Sikhamani, preserve the same and inculcate a healthy habit of reading or reciting it in every house and to study the same with faith and devotion. The house-hold wives and ladies should create an interest in themselves in reading and listening to what Renuka Geeta teaches. Due reverence and respect should be cherished in the minds of one and all towards this Holy Scripture. By introducing such well chalked out procedures in the study of Renuka Geeta, the students and others after a few years of strenuous study and mastery possessed in

Siddhantha Sikhamani, will be in a position to openly propound its lofty philosophy to the world freely with broad minds and views daringly. By so doing they, in a short period attain enviable proficiency in the Philosophy of Sivadwaita. This kind of efficiency in them widely helps to propagate our Viswa Dharma wherever they go with a voice of authority and conviction.

16. Goodwill should prevail among all the Matahhipaties :—

The Paramount Pontifical Heads of Spiritualism are respectfully implored and humbly prayed that they heartily give their due consideration over the aforestated matter and graciously come to a healthy and effective conclusion so that they may give a jubilant start to bring to light a new edition of Sri Siddhantha Sikhamani in the lines hereinabove prayerfully sought for. Their blessings, guidance and steering this set up, in the name of DHARMA is most essential and quite necessary

17. Financial Background.

It is humbly prayed with feelings of great concern that unless the Matahhipathis, Mahacharyas, Acharyas, Upacharyas, well-to-do people and Merchant class openly and unitedly come forward and munificently donate their mite, to the tune of Rs. 50,000-00 as has already

been stated hereinabove, it is not possible to bring this proposal into being. People scattered all over Akhanda Karnataka should unhesitatingly come forward and kindly stretch their hands of hospitality without reservations and work hard to come together in successfully bringing this lively proposal into being.

18. Procession of Grantha Saheba viz. FIVE copies of the Holy Treatise, Sri Siddhanta Sikhamani should be taken in procession on festival days as a mark of momentous reverence and obeisance :—

The Holy Scripture of Sri Siddhanta Sikhamani should be taken in procession during the occasions of Sri Renuka Jayanthi, Sri Basava Jayanthi etc. All the preceptors and educated class both among Guru-varga and Virakta-varga as well, love, laud, revere, respect and bow their heads to the tenets of Siddhanta Sikhamani since all have straightaway accepted that it is the Spiritual Book of authority that propounds Viswa Dharma extensively. By virtue of this unique greatness, it is considered expedient and necessary to bind Five Scriptures of Sri Siddhanta Sikhamani in Silk or Damask cloths in different colours as are exquisitely borne out by the respective paramount pontifical thrones as a mark of traditionol and supreme spiritual unique insignia from ages, and keep them

in an elevated place in a beautifully decorated Mantap, lit with electric illumination and take this Mantap or Ratha in procession in the important streets of the towns in different places all over Karnataka jubilantly on Jagadguru Sri Renukacharyadi Panchacharya Jayanthies, Sri Basava Jayanthi celebrations and thus help to glorify the greatness of Viswa Dharma enunciated in Renuka Geeta widely. By so doing you will be indeed helping yourself.

19. Conclusion.

Word of God is hailed same as that of the word of Holy Preceptor and the Word of the Mahacharya is indeed the word of God Almighty. Supreme God Almighty Parasiva though Omnipresent, Omniscient and Omnipotent He is invisible and incomprehensible to the mortals who are immersed in the mundane vanities which is the vanguard of pomp, passions and materialistic pursuance. "In the beginning there existed One Word. That Word came from God and that Word itself is God." This biblical version alerts the serene thought of "OM and OMKAR" among Hindus. The Word 'OM' according to Hinduism is eternal, effulgent and self existent 'Om' is hailed as Naada Brahma and at the same time it is Parabrahma or Parasiva Himself. Omkar is the very Sachhidaananda Paripurna

Parasiva Brahma. Holy Scriptures proclaim authoritatively that "Guru Saakshaath Para Brahma" that is; the Holy Preceptor is the very embodiment of that Stupendous Whole, visible to us manifested in the Human Form just to Bless us. Therefore, His Words and His Teachings are highly self saturating, enlivening and supremely prerogative in the path of unfoldment of Divine Knowledge or Lingaanga Saamarasya also known as Athma Saakshaath-kaara.

It is for this candid reason I sincerely trust that my clarion voice in this laudable direction will certainly not become a shere cry in the wilderness. I have every faith and confidence that this "Spiritual Call" made in the name of 'Viswa Dharma' is heard and the needful done affectionately by one and all at this hour of tumult and turmoil around the world. Pure love, peace and contentment are the key note for reviving the true spirit of co-existence, co-operation and condescension between man and man. The tenets of Sri Siddhanta Sikhamani abundantly and strikingly enunciates elaborately all the essential virtues that go a long way to build up a stalwart front in order to practice and realise the most essentials in life and attain Real Peace and Happiness.

The Essence of Sri Siddhanta Sikhamani

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯ ಸಾರಾವೃತ

Sree Vedaagama Veerasaiva Saraneem

ಶ್ರೀ ವೇದಾಗಮ ವೀರಶೈವ ಸರಣಿಂ |

Sree Shat Sthalodyan Maneem ;

ಶ್ರೀ ಷಟ್ಸ್ಥಲೋದ್ಯನ್ಮಣಿಂ |

Sree Jeeveswara Yoga Padma Tharaneem

ಶ್ರೀ ಜೀವೇಶ್ವರ ಯೋಗ ಪದ್ಮ ತರಣಿಂ |

Sree Gopya Chintaamaneem :

ಶ್ರೀ ಗೋಪ್ಯ ಚಿಂತಾಮಣಿಂ |

Sri Siddhantha Sikhamaneem

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಂ |

Likhati Yastham Lekhaya Atyaadaraath;

ಲಿಖತಿ ಯಸ್ತಂ ಲೇಖ ಯತ್ಯಾದರಾತ್ |

Shrothaa Shraavayithaa Sayaati

ಶ್ರೋತಾ ಶ್ರಾವಯಿತಾ ಸಯಾತಿ |

Vimalaam Bhuktim Cha Muktim Paraam

ವಿಮಲಾಂ ಭುಕ್ತಿಂ ಚ ಮುಕ್ತಿಂ ಪರಾಂ || (ಸಿ.ಶಿ.)

The expositions of the sublime doctrines of Siddhanta Sikhamani broadly embody the cream line of Sivadwaitha philosophy at length. Vedic, Upanishadic and Agamic versions lend support in enunciating the tenets thereof. The trend of Veerasaiva cult is majestic y dwelt

with laudable proficiency throughout. The divine knowledge of 'Shat sthala ಪಟ ಸ್ಥಲ' bedecked in the universal philosophy of Sivadwaita occupies a precipitous climax with all its precious splendour and divinity. The revelation of the secrecy of Oneness of Jeevatma with Paramathma (Supreme God) at the height yogic attainments and purity, enables one to safely cross the Ocean of Samsara. Verily, verily. Sri Siddhanta Sikhamani with all its circumambient trend of lofty expositions, focus the sweet kernel of the mysticism of 'Lingaanga Saamarasya ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ'. Hence it is hailed pointedly, that Sri Siddhanta Sikhamani is virtually "Sri Gopya Chintaamaneem ಶ್ರೀ ಗೋಪ್ಯ ಚಿಂತಾಮಣಿ, i.e.", it is the indestructible hidden spiritual treasure of precious diamonds set with emerald.

By virtue of the intrinsic greatness and the dynamic spiritual mysticism which Sri Siddhanta Sikhamani propounds, one who studies, or renders an interpretation thereon, or propounds and widely propagates its sterling doctrines, so as to enable others to listen to the same with faith and devotion, all indeed are freed from the mundane fetters and rise above the illusion and vanities of this transcient world. The soul saturating and soul stirring divine wisdom hereinabove referred to besides

bestowing all happiness to mankind do grant
Salvation unto one and all.

“Shareera Maadyam : Khalu Dharma
Saadhanam”

॥ ಶರೀರ ಮಾಧ್ಯಂ ಖಲು ಧರ್ಮ ಸಾಧನಂ ॥

“Entertain Virtuous thoughts

Do Virtuous deeds

Speak on the merits of Virtues”

Sivam Shantham Sundaram

ಶಿವಂ ಶಾಂತಂ ಸುಂದರಂ.

I respectfully wish to recall here that our the beloved former Maharaja of Mysore Sri Jayachamaraja Wadiar Bahadur richly inherits in him a profound knowledge of Righteousness and Spiritualism

The enjoyment and experience of such a deep divine knowledge bestowed upon him by Sri Srikanteswara, the Lord of universe, is a proud privilege which is very rare to be seen. The distinguished philosopher has on more than one occasion called upon the erudite class to bring out new and enlivening spiritual publications expounding and explaining the spiritual values in life and their meritorious glory, printed in several regional languages and make the masses to open their eyes towards the unique blessings and benevolence that they can enjoy by becoming closely acquainted with the spiritual matter and Dharma. Such a spiritual call has a salutary effect over the minds of the masses.

I take this opportunity to humbly pray that our esteemed the former Highness of Mysore will very generously and graciously evince interest in the matter of Sri Siddhanta Sikhamani particularly upon the proposal made hereinabove in this representation and please personally do what is best and quite necessary

in this direction, towards the fruitful achievement of the declared object for the upliftment of mankind from the moir of ignorance and Maya.

I therefore once again pray with folded hands that the literate persons and Men of Letters will affectionately and assiduously take to their hearts this timely Spiritual Call and calmly consider all the purposeful precious aspects herein dwelt upon in order to spread the knowledge of the Light Divine and do take proper steps on a constructive basis how best this could be mooted out and shaped in the common interest and well being of the vast humanity in general and Society in particular. It is implored that the dogmatic and clouded shallow implications should be brushed aside and an impetus given for the growth of humanitarian feelings of equality, fraternity and cordiality with renewed energetic vigour and exceeding enthusiasm with a spirit of accommodation in this regard.

The Teachings of Sri Siddhantha Sikhamani illumines the head and heart together and immensely help to cherish the well being of one and all without any distinctions of caste, creed or colour in so far the holy task of imparting the Message of Good Will and Peace among all are concerned.

The chief object in bringing out a new edition of Siddhanta Sikhamani in three Volumes furnished with word by word meanings accompanied with a brief purport of each stanza therein in Canarese and English as well, is to eradicate and ward off the peevish crudeness that has stained our nerves and to ventilate the highlight enshrined within our pure hearts. Spreading the knowledge of Athma besides realising the same within us is the summum bonam in life. And Sri Siddhanta Sikhamani is a Real Divine Torch Light unto all in this unique direction.

ಸರ್ವೇ ಜನಾಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು |

ಲೋಕಾಃ ಸಮಸ್ತಾ ಸ್ವನ್ಮೃಗಕಾವಿ ಭವಂತು ||

||ಶರೀರ ಮಾದ್ಯಂ ಖಲು ಧರ್ಮ ಸಾಧನಂ||

Sarveh Janaah Sukhino Bhavantu

Lokaah Samasthaah Sanmangalaani

Bhawantu

Shareera Maadyam Khalu Dharma

Saadhanam

Bangalore 5,
9-1-1972.

T. B. Basavarajayya
No. 38, Nethaji Road
Near Coles Road Jn.,
Bangalore-5

|| Sivam Bhooyaath ||

SADASIVA with His Five Faces

Sadyojata : § Na	Vaamadeva : § Ma	Aghora : § Shi	Tathpurusha : § Va	Eshaana § Ya	§ Five Faces Siva Pancha- § kshara Maha Beejaksharas.
§ Renukacharya Daruka- charya	§ Ekorama- radhya	§ Panditharadhya	§ Viswaradhya	Mahacharyas resemble Siva Panchakshara Maha Mantram.	
§ Rig Veda. Kaamikaagama. Deeptagama. Vijayagama. Vaatulagama. Prodigitagama.	§ Yajur Veda Sama Veda	§ Atharvana Veda	§ Ajapa Veda	§ The Five § Maha- charyas are the supreme Authorities over the same.	
§ Sri Adi Agasthya.	Sri Dadheechi.	Sri Vyasa.	Sri Sananda.	Sri Durvasa	§ Disciples of the Five Mahacharyas.
§ Sri Somanatha Linga.	§ Sri Siddheswara Linga.	§ Sri Ramanatha Linga.	§ Sri Mallikarjuna Linga	§ Sri Kasi Viswanatha Linga	
§ At Kolanupaki.	At Ujjaini.	At Draksharama	At § Srisaila	At Sri Kasi.	§ The places and Lingas from where the Five Mahacharyas emanated.

§ Sri Adi Agasthya. Sri Dadheechi. Sri Vyasa. Sri Sananda. Sri Durvasa § Disciples of the Five Mahacharyas.

§ Sri Somanatha § Sri Siddheswara Linga. § Sri Ramanatha § Sri Mallikarjuna Sri Kasi Linga Viswanatha Linga.

§ At Kolanupaki. At Ujjaini. At Draksharama At § Srisaile At Sri Kasi. The places and Lingas from where the Five Mahacharyas emanated.

§ Srimad Rambhapuri. Ujjaini. Himavadkedar. Srisaile Kshetra. Sri Kasi § Places where Mutts were established.

§ Veera- § Saddharma Simhasana. Parama Vyagya Sri Surya Sri Gnana § Names of Simhasana. Simhasana § Five divine Thrones of The Mahacharyas.

It is further autoritatively proclaimed in Suprabhedagama that these Five Mahacharyas incarnate at the commencement of each Yuga in different names but only from the aforementioned Jyotir Lingas in order to re-establish Dharma on Earth and widely propound the philosophy of Sivadwaita on the Earth.

“Yeteh Yuga Chatusketu : Pancharadhya Yathaa Vidihi
Mama Linga Mukhod Bhootaha : Loka Vishruta Keeratayaha.”

|| ಎತೇ ಯುಗ ಚತುಷ್ಕೇತು | ಪಂಚಾರಾಧ್ಯಾ ಯಥಾ ವಿದಿಃ |
ಮಮ ಲಿಂಗ ಮುಖೋದಭೂತಃ | ಲೋಕ ವಿಶ್ರುತ ಕೀರ್ತಯಃ || (ಸು. ಆಗಮು)

ॐ

"Srimad Jagadaadi Jagadguru Panchacharyah Praseeda itu."

**Srimad Rambhapuri Veera Simhasana
Dheeswara**

Sri 1008 Jagadguru Adi Renukacharya is
imparting the philosophy of Sivadwai ha to Adi
Sri Agasthya Maharshi.

ಅದಿ ಶ್ರೀ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಅದಿ ಜಿ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕರು
ತೆನಾಡ್ವೈತ ತತ್ವವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಲಿರುವರು.

Sri Agasthya beholds Renuka up in the space with a salutary Vision.

ಅಂತರಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಗೆ ಅದಿ ಜ|| ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರ ಸಂದರ್ಶನವಾದುದು.

||Tamaagatham Mahasiddham | Sameekshya
Kalasodbhavaha |

ತಮಾಗತಂ ಮಹಾಸಿದ್ಧಂ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ಕಲಶೋದ್ಭವಃ |

Ganendram Renukhabhikhyam Viveda

Gnaana Chakshushaa 1

ಗಣೇಂದ್ರಂ ರೇಣುಕಾಭಿಖ್ಯಂ ವಿವೇದ ಜ್ಞಾನ ಚಕ್ಷುಷಾ ||

||Tasyaanubhaavam Vignyaaya | Sahasaiva

Samuthhitaha

ತಸ್ಯಾನುಭಾವಂ ವಿಜ್ಞಾಯ ಸಹಸೈವ ಸಮುತ್ಥಿತಃ |

Lopaamudraa Karaaneetai | Rudakair Athi

Paavanaihi

ಲೋಪಾಮುದ್ರಾ ಕರಾಣೀತ್ಯೈರುದಕೈರತಿ ಪಾವನೈಃ ||

||Paadou Prakshaalayaamaasa | Sa Tasya

Sivayoginaha |

ಪಾದೌ ಪ್ರಕ್ಷಾಲಯಾಮಾಸ ಸ ತಸ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿನಃ |

Sampujya Tam Yathaa Shastram : Tanniyoga

Purassaram ||

ಸಂಪೂಜ್ಯ ತಂ ಯಥಾಶಾಸ್ತ್ರಂ | ತನ್ನಿಯೋಗ ಪುರಸ್ಸರಂ

Munir Vinaya Sampannoh | Nishasaadaa

Sanaantareh ||

ಮುನಿರ್ವಿನಯ ಸಂಪನ್ನೋ ನಿಷಸಾದಾ ಸನಾಂತರೇ ||

Then Saint Agasthya implores:—

ನಂತರ ಶ್ರೀ ಅಗಸ್ತ್ಯರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ—

||Samsaara Sarpa Dashtaanaam |

Murchhitanaam Shareerinaam

ಸಂಸಾರ ಸರ್ಪ ದಷ್ಟಾನಾಂ | ಮೂರ್ಛಿತಾನಾಂ ಶರೀರಿಣಾಂ

Kataaksha Sthava Kalyaanam | Samujjeevana
Bheshajam ||

ಕಟಾಕ್ಷ ಸ್ತವ ಕಲ್ಯಾಣಂ ಸಮುಜ್ಜೀವನ ಭೇಷಜಂ | 4

||Samastha Loka Sandaaha | Taapatraya
Mahaanalaha

ಸಮಸ್ತ ಲೋಕ ಸಂದಾಹ ತಾಪತ್ರಯ ಮಹಾನಲಃ |

Twath Padaambu Kanaa Swaadaath |

Upashaamyathi Dehinaam ||

ತ್ವತ್ಪದಾಂಬು ಕಣಾಸ್ವಾದಾ | ದುಃಖಶಾಂತಿ ದೇಹಿನಾಂ || 5

||Renukam Thwaam Vijaanaami | Gana
Naatham Siva Priyam |

ರೇಣುಕಂ ತ್ವಾಂ ವಿಜಾನಾಮಿ | ಗಣನಾಥಂ ಶಿವಪ್ರಿಯಂ |

Avateerna Mimaam Bhoomim | Madanugraha
Kaankshayaa ||

ಅವತೀರ್ಣ ಮಿಮಾಂ ಭೂಮಿಂ | ಮದನುಗ್ರಹ ಕಾಂಕ್ಷಯಾ || 6

Jagadguru Sri Renukacharya having pleased by the reverential docility and supplication submissively extended with implicit faith and devotion by Sri Agasthya Maharshi, purpose fully expresses.—ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಉವಾಚ :—

||Athaagasthya Vacha Shrutvaa | Renukoh
Gana Naayakaha |

ಆಥಾಗಸ್ತ್ಯ ವಚಃ ಶೃತ್ವಾ ರೇಣುಕೋ ಗಣನಾಯಕಃ |

Dhyaatwaa Kshanam Mahadevam |

Saambamaaha Samaahitaha || 7

ಧ್ಯಾತ್ವಾ ಕ್ಷಣಂ ಮಹಾದೇವಂ ಸಾಂಬಮಾಹ ಸಮಾಹಿತಃ ||

Agasthya Muni Shaardoola | Samasthaagama
Paaraga |

ಆಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಶಾರ್ದೂಲ ಸಮಸ್ತಾಗಮ ಪಾರಗ |

Sivagnyaanakaram Vakshye | Siddhaantam
Shrunu Saadaram 8

ಶಿವಜ್ಞಾನಕರಂ ವಕ್ಷ್ಯೇ ಸಿದ್ಧಾಂತಂ ಶೃಣು ಸಾದರಂ ।

The illustrious Maharshi Adi Sri Agasthya the first student of Bhagavaan Jagadguru Sri Renukacharya is hailed as the Father of the great Tamil culture.

ಅದಿ ಶ್ರೀ ಆಗತ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಭಗವಾನ್ ಆದಿ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರ ಪ್ರಥಮ ಶಿಷ್ಯರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿರುತ್ತೆ. ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಘನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ ಆಗತ್ಯರು ಮೂಲಪುರುಷ ವ್ಯಸಭರೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿರುವರು.

|| Gurupadesha Villadaatange | Sadgati Ella
ಗುರುಪದೇಶ ವಿಲ್ಲದಾತಂಗೇ ಸದ್ಗತಿ ಎಲ್ಲ.

Salvation is unrealistic in the absence of Guru's benediction.

|| Sri Guru Vachanopadeshava
Naalisi Dalaagahudu

Nararigeh Mukuti (Sri Nijaguna Sivayogi)

|| ಶ್ರೀ ಗುರು ವಚನೋಪದೇಶವ | ನಾಲಿಸಿದಳಾಗಹುದು ನರರಿಗೆ ಮುಕುತಿ ||

Salvation is ensured to him who straightaway abides by the teachings of his holy preceptor with solemnity. (ಶ್ರೀ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿ).

|| ಯಥಾ ಜಾತಾಂಧಸ್ಯ ಸ್ವರೂಪ | ಜ್ಞಾನಂ ನ ವಿದ್ಯತೇ |

|| Yathaa Jaathaandhasya Swaroopa Gnaanam
Na Vidyate |

|| ತಥಾ ಗುರುಪದೇಶೇನ ವಿನಾ | ಕಲ್ಪ ಕೋಟಿ ಶತ್ಯೈರಪಿ |

Tathaa Guroopadeshena Vinaa | Kalpa Koti
Shatairapi |

ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾನಂ ನ ಜಾಯತೇ | (ಮಹಾ ನಾರಾಯಣೋಪನಿಷತ್)

Tatwa Gnaanam Na Jaayateh ||

Just as a born blind person cannot comprehend the real visions around him or of his own person, an individual without the benedictory pious initiation by the Sadguru-Holy Preceptor, no unfoldment of Knowledge Divine dawns upon him though trillions and billions of ages pass by. (Maha Narayanopanishad)

The spiritual eye of wisdom can only be opened and awakened by the Grace of the Paramount Pontiff. Hence, Guru is hailed as the sole Benefactor in the spiritual and secular spheres and held under great veneration. Scriptures hail in unequivocal terms:—

|| ಗುರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರ ಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮೈಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ನಮಃ ||

|| Guru Saakshaath Para Brahma | Tasmai Sri
Guruveh Namaha ||

Sadguru-Ho'y Preceptor or Mahacharya is the very personification and embodiment of the Most Supreme God Almighty Parasivabrahma.

By Virtue of this peremptory assertion "Gurudev" should not be taken to, or considered as an ordinary person like us. Guru is far above all. He has the power to dispel the darkness clouded within the mankind. He

shows the Path of Reality, Peace and Happiness to mankind. Further, it is hailed that

॥ ನಾಸ್ತಿ ತತ್ತ್ವಂ ಗುರೋಃ ಪರಂ ॥

॥ Naasti Tathwam Guroh Param ॥

To tell the truth and to be more outspoken there is no Power or authoritative sanction under heaven higher than the Guru and none in all the three worlds could ever excel Him.

After the reverential reception heartily extended by the sage Adi Sri Agasthya Maharshi accompanied with his talented and dutiful wife Lopamudradevi to the paramount pontiff Bhagawadpada Srimad 1008 Jagadguru Renukacharya, the devout couple of the hermitage performed the Padapuja affectionately with ardent adoration, offering genuine prayers at the lotus divine Feet of the Mahacharya. Moved by the self surrendering and self dedicating deep devotion and genuine prayers offered by the devout couple of the hermitage, the Mahacharya looked pleased by the same, expressed His pleasure in meeting them and blissfully imparted the knowledge of the Divine Athma swaroopa and the most sublime philosophy of "Lingaanga Saamarasya". This Teaching or Upadesha is broadly enshrined in the holy treatise, Sri Siddhanta Sikhamani.

RENUKA Uvaacha—ರೇಣುಕೆ ಉವಾಚೆ:—

|| “V” Shabhde Nochyate Vidyaa Siva |

Jeevaikya Bodhhikaa |

“ಎ” ಶಬ್ದೇ ನೋಚ್ಯತೇ ವಿದ್ಯಾ | ಶಿವ ಜೀವೈಕ್ಯ ಬೋಧಿಕಾ |

||Tasyaam Ramanteh Yeh Shaivaa |

Veerashaivaastu Teh Mathaaha || 9

ತಸ್ಯಾಂ ರಮಂತೇ ಯೇ ಶೈವಾಃ | ವೀರಶೈವಾಸ್ತು ತೇ ಮಠಾಃ ||

||Vedaantha Janyam Edgnyaanam | Vidyeti

Parikeerthyateh |

ವೇದಾಂತ ಜನ್ಯಂ ಯದ್‌ಜ್ಞಾನಂ | ವಿದ್ಯೇತಿ ಪರಿಕೀರ್ತ್ಯತೇ ||

||Vidyayaam Ramateh Yah Sa | Veera

Ethyabhhidheeyateh || 10

ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ರಮತೇ ಯಃ | ಸ ವೀರ ಇತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ ||

||Vidyaayaam Siva Roopaayaam | Ramanteh

Yeh Visheshataha |

ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಶಿವರೂಪಾಯಾಂ | ರಮಂತೇ ಯೇ ವಿಶೇಷತಃ ||

Tasmaa Deteh Mahaa Bhaagaa | Veerashaivaa

Eti Smrutaaha || 11

ತಸ್ಮಾ ದೇತೇ ಮಹಾಭಾಗಾ | ವೀರಶೈವಾ ಇತಿ ಸ್ಮೃತಾಃ ||

||Gnaana Chandrodaye Jaateh | Dhhwasta

Moha Thamohbharaaha |

ಜ್ಞಾನ ಚಂದ್ರೋದಯೇ ಜಾತೇ | ಧ್ವಸ್ತ ಮೋಹ ತಮೋಭರಾಃ ||

||Pashyanti Paramaam Kaashtaam | Yoginaha

Sukha Roopineem || 12

ಪಶ್ಯಂತಿ ಪರಮಾಂ ಕಾಷ್ಠಾಂ | ಯೋಗಿನಃ ಸುಖ ರೂಪಿಣೀಂ ||

||Adhistaanam Samasthasya | Sthaavarasya

Charasyachaa

ಅಧಿಷ್ಠಾನಂ ಸಮಸ್ತಸ್ಯ | ಸ್ಥಾವರಸ್ಯ ಚರಸ್ಯಚಾ ||

Jagatho Yadbhaveh Thathvam | Taddhivai
Sthala Muchyateh ||

ಜಗತೋ ಯದ್ಭವೇತ್ ತತ್ತ್ವಂ | ತದ್ಧಿವೈ ಸ್ಥಲ ಮುಚ್ಯತೇ ||

||Lingam Sathyam Nishkalam Brahma

Roopam

ಲಿಂಗಂ ಸತ್ಯಂ ನಿಷ್ಕಲಂ ಪ್ರಹ್ಲರೂಪಂ |

Dhaaryam Poojyam Hrudaye Jyotiraadyam

ಧಾರ್ಯಂ ಪೂಜ್ಯಂ | ಹೃದಯೇ ಜ್ಯೋತಿರಾದ್ಯಂ ||

||Antherlingam Jyothishaa Samvibhaatham

ಅಂತರ್ಲಿಂಗಂ ಜ್ಯೋತಿಷಾ ಸಂವಿಭಾತಂ |

Baahya Lingam Hrudayeh Sannivishtam

ಬಾಹ್ಯ ಲಿಂಗಂ ಹೃದಯೇ ಸನ್ನಿವಿಷ್ಟಂ ||

||Moolaadhaarecha Hrudayeh | Bhroomadyeh

Sarva Dehinaam

ಮೂಲಾಧಾರೇಚ ಹೃದಯೇ | ಭ್ರೂಮಧ್ಯೇ ಸರ್ವ ದೇಹಿನಾಂ ||

||Jyotirlingam Sadaa Bhaati | Yad Brahme

Tyaahuraagamaaha

ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಂ ಸದಾ ಭಾತಿ | ಯದ್ಬ್ರಹ್ಮೇ ತ್ಯಾಹುರಾಗಮಾಃ ||

The great Sivadwaita Siddhanta philosophy was first imparted by the Supreme Lord of Universe, Parasiva to the Universal Divine Mother Parvathi and to her dear son Sri Subrahmanya swamy in Mount Kailas. So have the Sivagamas in unequivocal terms. Later, some where earlier to 500 B.C. the Paramount Pontiff Srimad 1008 Jagadguru Renukacharya imparted the same for the first time to the illustrious Sri Agasthya Maharshi of yore on the banks of the sacred river Bhadra in Malayachala Purnya

pradesh . This discourse is known in the name of Sri Siddhanta Sikhamani or Renuka Geeta. It comprises of 21 chapters and consists of 1328 slokas in sanskrit. It is therefore evident beyond doubt that Veerasaivism is a most primitive and an age long living religion on the face of the Earth and the same propounds 'Viswa Dharma'. It had once spread throughout the length and width of the Indian peninsula and even beyond its great shores.

The enlightening commentaries known in the names of 'Neelakanta Bhashya and Srikara Bhashyas' upon the Prasthanas dwelt at length in terms of Veerasaivism relate to the early parts of the 8th and 11th centuries A. D. respectively. The same chiefly rely on the propoundings based on Sri Siddhanta Sikhamani and that of the earlier commentaries known in the names of 'Renuka Bhashya and Daruka Bhashya' etc., It is seen crystal clear that even the propoundings of the gist of Kannada Vachana Shastras also hailed as "Vachanopani-shads" bear testimony to the fact that the same are widely based on the fundamental thesis of Sri Siddhanta Sikhamani only. Consequently, the philosophy of Sivadwaita is a glorious and an age long self existing Viswa Dharma from all angle of visions from the very creation of the Universe and in whose bosom the subtle

seeds of the subsequent expositions of the several other Schools of Thought have emerged forth and bedecked harmoniously.

The undermentioned stanzas give an impression to the above effect deep rooted in Sivadwaita :—

Sri Renuka Uvaacha—ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಉವಾಚ :—

॥Ahimsaa Sathya Mastheyam ।

Brahmacharyam Dayaa Kshamaa

ಅಹಿಂಸಾ ಸತ್ಯ ಮಸ್ತೇಯಂ । ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ ದಯಾ ಕ್ಷಮಾ ॥

Daanam Poojaa Japo । Dhyaanam Ethi

Dharmasya Sangraha

ದಾನಂ ಪೂಜಾ ಜಪೋ ಧ್ಯಾನಂ । ಇತಿ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಃ ॥

॥Dharma yeva Samasthaanaam । Yataha

Samsiddhi Kaaranam

ಧರ್ಮ ಏವ ಸಮಸ್ತಾನಾಂ । ಯತಃ ಸಂಸಿದ್ಧಿ ಕಾರಣಂ ॥

Nispruhopi Mahaayogi । Dharma Maargamhi

Na Tyajeth (S.S. Cha. 16. Sl. 64)

ನಿಃಸ್ಪೃಹೋಪಿ ಮಹಾಯೋಗೀ । ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗಂಹಿ ನ ತ್ಯಜೇತ್ ॥

Bhagawan Sri Renukacharya asserts that the term DHARMA is pregnant with ten facets. Every facet there of is hailed as most essential guiding factor in the furtherance of the righteousness and spiritualism. It is stressed that even the God realised Seers and Siva Sharanas of high graceful stature should continue the observance of the aforesaid ten sterling facets of Dharma with austerity and faith

until their last breath. Such daily practices by the matured Mahans and Mahacharyas keep the worldly people on the alert and compulsarily inspire them to tread the path shown by the reverential spiritual heads and pontiffs from time to time.

Gnyaanaamrutena Truptopi Yogee Dharmam
Na Santhyajeth
Aacharam Mahathaam Drushtwaa

Pravartanteh Hi Loukikaaha
ಜ್ಞಾನಾಮೃತೇನ ತೃಪ್ತೋಪಿ | ಯೋಗೀ ಧರ್ಮಂ ನ ಸಂತೃಜೇತ್ ||
ಆಚಾರಂ ಮಹತಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ | ಪ್ರವರ್ತಂತೇ ಹಿ ಲೌಕಿಕಾಃ ||

Spiritually no distinction is made between man and man or no any sense of inferior complexion is advocated in Sivadwaitha Philosophy. This fact can be evidenced from the under-mentioned verse :—

Brahmanah Kshatriyo Vaapi Vyshyo Vaa
Sudra Ehvavaa

Anthyajjo Vaa Siveh Bhaktaha | Sivavaan
Maanya Ehva Saha

Siva Bhakti Samaa Vehsheh Kwaa Jaati
Parikalpanaa

Endhaneh Shwagni Dhagdheshu | Kovaa
Bhedaha Prakeertyateh ||

ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋ ವಾಪಿ | ವೈಶ್ಯೋನಾ ಶೂದ್ರ ಏವನಾ
ಅಂತ್ಯಜೋನಾ ಶಿವೇಭಕ್ತಃ | ಶಿವರ್ನಾ ಮಾನ್ಯ ಏವ ಸಹ ||
ಶಿವ ಭಕ್ತ ಸಮಾವೇಶೇ | ಕ್ವಾಜಾತಿ ಪರಿಕಲ್ಪನಾ
ಅಂಧನೇ ಶ್ವಾಗ್ನಿ ಧಗ್ಧೇಷು | ಕೋನಾ ಭೇದಹ ಪ್ರಕೀರ್ತ್ಯತೇ ||

The aforementioned stanzas enshrined in the heart of Sivadwaita philosophy shed the light divine and warmly instil the broad sense of father hood of God and a sound sense of brotherhood of man at length.

Veerasaivism and its Founder Pontifical Heads

Vedas and S i v a g a m a s are the only authoritative holy scriptures which are in existence from time immemorial and the same are considered to have emerged out from the divine lips of the most Supreme God Almighty. None need entertain dubious thoughts in vain and clamour. Paancharatragamas also come under Agamic lore. Though different Schools of Thought have sprung from the great womb of the Vedic lore, the Goal and the summum bonam in life remains one and the same. Every School of Thought within the frame work of the aforesaid spiritual spheres stress the need to be got rid off from the formidable clutches of the ignorance which constitutes sensual eruptions such as egoism, arrogance, passions, tortures and sufferings etc. These fleeting traits leave indelible impressions and impulses on the surface of the mind and entangle humanity under a state of strangulation drowned in misery and sorrow. The spiritual culture shows the way to be freed from the aforementioned crucial torments and tribulations. One has to strictly

and faithfully adhere to the injunctions stipulated in the Holy Scriptures before he could be released from the fetters of ignorance and enjoy the real hidden Bliss in life. "Sarva Dukha Nivrutti and Paramananda Prapti—ಸರ್ವ ದುಃಖ ನಿವೃತ್ತಿ ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ" is the ultimate Goal in life and the same can be achieved and attained by adhering to the principles and teachings enunciated in our age long Scriptures mentioned above. Achievement in getting over the suppressions and oppressions in life and attainment of Supreme Ananda hidden in one's own heart, is the ultimate aim in life.

Dwaita, Visistadwaita, Saiva Siddhanta, Advaita and Sivadwaita are some of the most prominent Schools of Thought which trace their fundamental thesis in the great Womb of Vedas and Sivagamas. Veerasaivism is bedecked in the philosophy of Sivadwaita. The other different Schools of Thought referred to above conform to and uphold one particular important aspect from different angles. Each of them stand differed from the point of adoption and practices of the different theories in the path of righteousness, despite the fact that the ultimate aim and Goal is the same. Dwaita philosophy propounds dualism. Visistadwaita propounds qualified dualism. Saiva Siddhanta traces its steps in between the spheres of dualism

and qualified dualism but it is strictly propounding and upholding Saivism while the above said two Schools of Thought stick to Vaishnavism. Advaita School of Thought deeply propounds the philosophy of Non-dualism. None the less theoretically it makes mention of Vaishnavism and Saivism together in all its preachings. Yet, in practice Advaita exclusively and ultimately reposes its Siddhanta in the great divine womb of Saivism. This aspect is noteworthy. There is no place for thinking of either Dualism or qualified dualism in Advaita, nor Dwaita or Visistadwaita hold agreeable notions decisively in favour of Advaitic tenets and findings. In spite of many disagreements in views held out by each of the above said three Schools of Thought, all of them wholeheartedly rest their unflinching faith and devotion in Vedas, Upanishads and Sivagamas.

Sivadwaita :

It is highly enlightening and interesting to observe that Sivadwaita philosophy besides being the most earliest and deep rooted School of Thought, the same is immensely pregnant with the sublime doctrines appertaining to Viswa Dharma. Some erroneously hold the baseless view that Sivadwaita is made up of from the congregation of thoughts and tenets

extracted from the philosophies of Dwaita Visistadwaita, Advaita etc. and as such it has no 'status quo' of its own. Such statements are sheer fallacious and meaningless. It is a widely known fact that Sivadwaita disapproves the sacrificial rites and performances of Yagnas with some ulterior objects and motives. Sivadwaita is the foremost School of Thought which denounced the act of Himsa, slaying of animals in the earlier Brahmanical Yagnas and discarded such performances vehemently. Even Jainism and Buddhism Joind hands with Veera-saivism and curbed the stalwart spirit of yagnic rites wherein Himsa, sacrificing of dum animals was prominent in the performances of Yagnas. Probably it may be one of the chief reasons that some bent upon decrying that Sivadwaita is a mixed up School of theories. Whereas it is indeed not so.

The lovely veritable doctrines of high and lofty conceptions embeded in Sivadwaita philosophy are found richly propounded in the latter parts (Uttaraardha) of Upanishads and Sivagamas and not to speak of other trivial treatises. It is a fully blossomed and well developed self existing glorious School of Thought in whose divine bosom the seeds of various other Schools of Thought are found bedecked in a subtle manner. A keen study of

the same with an unbiased mind convinces how true the above versions are. By virtue of this truth Sivadwaita is hailed as Viseshadwaita or Bhedaa-bheda Matha in several scriptures. The earlier doctrines of this philosophy begins with Dwaitic tenets and notions. As and when the aspirant advances in the supreme cult of Bhakti, Gnana and Vyragya, he reaches gradually the nectarine horizon of Advaita in his mental and spiritual realms of realisation and finds the Dwaitic doctrines absorbed in Advaitic supernal stature within the sphere of spiritualism. The practice of Ishta-Linga-araadhana and the sublime path of self realisation in Sivadwaita, in terms of Ashtavarana, Panchachara and Shat-Sthala siddhanta, bestow the Supreme Bliss of Lingaanga Saamarasya which is the unique Goal in Life.

Sivadwaita School of Thought has its own extensive infallible supreme doctrines, well based on Vedas, Upanishads and Sivagamas, from time immemorial. The earlier Mahacharyas have propounded this philosophy widely on Earth age after age. They are FIVE in number. Sivagamas authoritatively proclaim with singleness of voice that Renukadi Panchacharyas spring from the divine Heads of Five Sivalingas age after age. Their manifestation occur at the commencement of each Yuga from the

divine Heads of Five Jyotir Lingas on Earth. Veera Laingyopanishad embodied in Yajur Veda proclaims that Sri Panchacharyas emanated from the FIVE Divine Heads of Sadasiva in Mount Kailas. The Five Faces of the Supreme God Almighty represent Five Maha Beejaaksharaas in Siva Panchakshari Maha Mantram. Consequently, Srīmad Renukadi Pancha Mahacharyas were the very embodiment of Five Beejaaksharaas imbibed in Panchakshara Maha Mantram. The five colossal elements such as Pritvi, Appu, Agni, Vaayu and Akaasha respectively are having their status quo and sustenance on the divine fulcrum of the thread of Iswara Tatwa. Pritvi tatwa stands on the vital energy of Pritvi Linga; Appu tatwa is based on App-Lingam, Agni tatwa is based on Agni-Lingam i.e., Tejas tatwa shines on the Jyoter—Linga, Vaayu tatwa has its being on the support of Vaayu Linga and lastly The Aakaasha Tatwa has wholly rested on the all pervasive subtle Aakaasha Linga respectively. The entire system of Pancha Bhutas (Five colossal elements) are bedecked in the subtle divine Form of Paraakaasha or Chidaakaasha, otherwise known as Parasiva Brahma. Srīmad Panchacharyas viz., Renukacharya, Darukacharya, Ekoramaradhya, Panditharadhya and Viswaradhya were the very

Divine Sparks sprang forth from the Five Divine Faces of the Lord God Almighty, such as Sadyojata, Vamadeva, Tatpurusha, Aghora and Eshaana, and were declared by the Supreme God Parasiva as the Paramount Pontifical Heads over all the Locas created by Him at His Will. Suprabhedagama declares 'Madaadi Sarva Lokaanaam : Jagadguru Varottamaaha-
ಮದಾದಿ ಸರ್ವಲೋಕಾನಾಂ | ಜಗದ್ಗುರು ವರೋತ್ತಮಾಃ ||

Later These Five Mahacharyas incarnated on Earth from the Divine Heads of FIVE Sivalingas, details of which can be seen in Veera Laingyopanishad embodied in Yajur Veda and in some of the prominent Sivagamas. The very fact that They were hailed as Paramount Pontiffs, each one of Them having sway over each colossal element, goes a long way to prove that They were supreme authority and unique Mahacharyas in Themselves by virtue of Their divine manifestation. They being Themselves Swayam Jagadgurus by Their very Avataras, They have had no other Gurus under whom to serve and receive benediction. It became necessary to dwell upon the aforesaid genuine facts in brief just to throw some light as to the greatness of Srimad 1008 Jagadguru Renukadi Panchacharyas as found hailed and implored in the Holy Scriptures mentioned above. Now

one can understand as to the period when They lived and how glorious They were.

In order to perpetuate the Viswa Dharma propounded on Earth early at the commencement of the Kali Yuga, each Mahacharya has established His spiritual Centre. Sri Jagadguru Renukacharya established 'Veera Simhasana Mutt' at Bale-honnur in Chickmagalur District in Mysore State. Sri Darukacharya's spiritual Throne shines in Ujjaini; Sri Ekoramaradhya's spiritual Seat is enshrined in Himavad Kedar at Okhi Mutt and they are hailed as Saddharma Simhasana and Parama Vyragya Simhasana respectively. Jagadguru Sri Panditharadhya established His Spiritual Throne at Srisaila known as Sri Surya Simhasana and Sri Viswaradhya's spiritual Throne is at Varanasi hailed as Gnana Simhasana.

Rig Veda emerged out from Sri Sadyojata Face of the Lord God Paramasiva. This Face represents 'Na Beejaakshara' embodied in Siva Panchaakshara Maha Mantra. Jagadguru Sri Renukacharya having sprung from Sadyojata Face of God Almighty, as has been proclaimed in Yajur Veda and Suprabhedagama, He is the very essence or embodiment of Rig Vedic culture in all its entirety and manifested as such in the Form of Mahacharya. Consequently

the Mahacharyas adorning the Veera Simhasana of Srimad Rambhapuri (Bale-honnur Mutt) are hailed to be extensively acquainted with the hidden treasures imbibed in Rig Veda and to propagate the same in the world. For this purpose it is deemed necessary to coach up a good number of Brahmacharins at the said Maha Peetah continuously giving systematic training in Rig Vedic lore and make them perfect so that they can spread the spiritual treasure hidden therein to the world in terms of Sivadwaitic system of culture and Agamic lore. Such an academical course should be set up and maintained at each Spiritual Centre aforementioned and necessary coaching extended in the field of spiritualism so that a good number of students can study and be perfect in all the expositions broadly dwelt upon in the remaining Vedas and respective Sivagamas also.

It is politely and humbly implored that the aforementioned Heads of Spiritual Centres and all other Branches immediately set up fresh and additional Vedic and Agamic academical Centres under their direct supervision and control, wherein special coaching and tuition given on an extensive and explorative scale on Vedic, Upanishadic and Agamic culture. It is desired that hundreds of spiritually cultured

and accomplished persons should annually emerge out from different Mutts and Guru Peetahs bearing the Torch of the Divine Light of Sivadwaita imparted by Srimad Jagadguru Renukadi Panchacharyas and subsequent Siva Sharanas so that a number of efficient youngsters might go far and wide all over the Globe and freely preach the Gospel of Viswa Dharma to all mankind without distinction of caste, and colour.

Such is the peremptory ordinance given by Bhagavadpada Jagadguru Sri Renukacharya to the illustrious Adi Sri Agasthya Maharshi. This fact can very well be seen in Sri Siddhanta Sikhamani and forth with given effect to.

OM !

The all Merciful, All Wise Almighty Supreme God Parasivabrahma is Omniscient, Omnipotent and Omnipresent. He is Formless and Nameless infinite Bliss. Vedas declare that "Ajaaya Manno Bahudhaa Vijaayate." He is the Divine Energy and Total Awareness. He is Nirguna, Niranjana, Nirakaara, Self existing Swayambhu. He is Paripoorna Sachhidaananda Parasivabrahma. Out of His sweet Will He Himself manifested in the Form of Sadasiva. It is an Act of Grace. Sadasiva beamed with FIVE divine Faces :

ಸದ್ವಿದ್ಯೆ ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಗುರಿ

ಸದ್ವಸ್ತು ಸದ್ಗುಂಥ ಸದ್ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮನ ವೊಲಿಯುವುದೇ ಸುಕೃತ ವೆನಿಸಿರುವುದು. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾದ ನಿಜ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥ ಕವಿ ತನ್ನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಶತಕದಲ್ಲಿ

|| ಧನಕಂ ಧಾನ್ಯಕೆ ಭೂಷಣಾಂಬರ ಸುಪುಷ್ಪಂಗಳ್ಗೆ ||

ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನಕಂ | ಸತ್ಫಲ ಕಂಜನಾದಿ
ಯನು ಲೇಪಂಗಳ್ಗೆ |

ಸಮೋಹ ಸಂಜನಕಾನಂದಕೆ |

ರಾಜ ಭೋಗಕೆ ಸುವಿದ್ಯಂಗಳ್ಗೆ |

ದಾರಾದೊಡಂ | ಮನದೋಳ್ ಕಾಮಿಸ

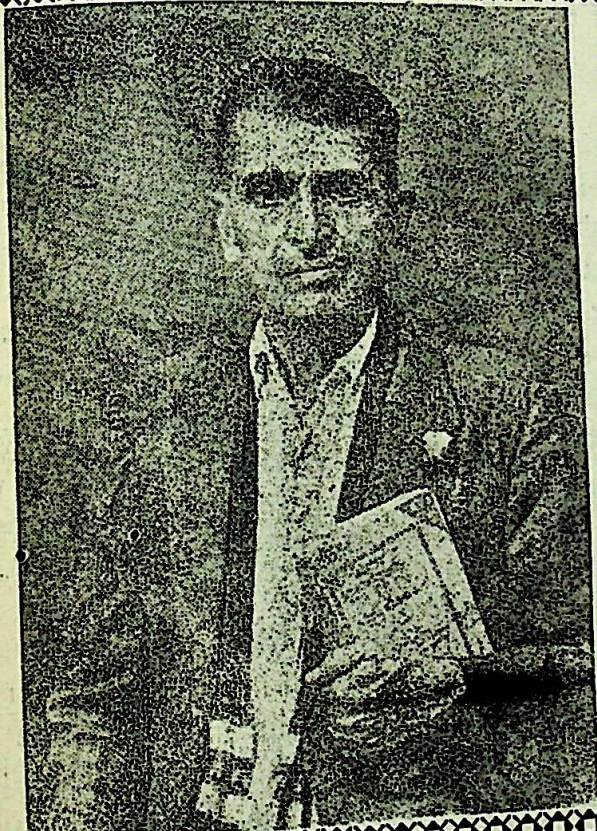
ದಿರ್ಪರೇ ಹರ ಹರಾ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಸೋಮೇಶ್ವರಾ ||

ಅಂದರೆ, ಸಂಪತ್ತು, ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ, ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ, ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ದಿವ್ಯಾಲಂಕಾರಾದಿಗಳಿಗೆ, ಸುಗಂಧ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತ ಪುಷ್ಪರಾಜಗಳಿಗೆ, ಷಡ್ರಸೋಪೇತವಾದ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಪಾನಂಗಳಿಗೆ, ಸತ್ಫಲ, ಅಂಜನ, ಅನುಲೇಪನಾದಿಗಳಿಗೆ, ಆನಂದದಾಯಕ ರಾಜಭೋಗಕೆ, ಸದ್ವಿದ್ಯೆಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಮಿಸದಿರುವವರಾರು ? ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿ, ಸದ್ವಿದ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಈ ಜನ್ಮದ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಮುಂದಿನ ಸದ್ಗತಿಗೆ ತಳಪಾಯವೆನಿಸಿರುವುದು. ಸದ್ವಿದ್ಯೆಯ ಸತ್ಫಲವೇ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆನಿಸಿರುವುದು.

|| ಸತ್ಫಲಂ ಚಿತ್ ಸ್ವರೂಪಂ ||

“ Aum Namō Bhagavatēh Sri Umamaheswarāya. ”

ॐ

Sri T. B. Basavarajayya

Author

Date of Birth : 28-3-1906

ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯ ನವರ ಜನನ ಪರಾಭವ
ನಾನು ಸಂವತ್ಸರದ ಜೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿ ಗುರುವಾರ.
॥ ಶರೀರ ಮಾದ್ಯಂ ಖಲು ಧರ್ಮ ಸಾಧನಂ ॥

ಮಾನವ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ || ಸುಖಂ ಬಿಂಧು ಮಾತ್ರಂಚ ದುಃಖಂ
ಪರ್ವತೋಪಮಂ ||

During the short span of life of a person
one faces—

|| Sukham Bindhu Maatrancha :
Dukham Parvathopamam ||

a tiny speck of apparant happiness, while
he is enveloped by overwhelming agony,
torments and tribulations heaped to the very
height of a mountain during the rest of his life's
time. This is an universally accepted truth.

ಕ್ಷಣ ಭಂಗುರವಾದೀ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಅಲ್ಪ ಸುಖವು ಬಿಂಧು
ಪ್ರಮಾಣದ್ದಾಗಿದ್ದು, ತಾ ಅಸುಭವಿಸುವ ದುಃಖವು ಮೇರು ಪರ್ವತದ
ಎತ್ತರದಷ್ಟು ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿರುವುದು. ಇದರಿಂದ
ಎಚ್ಚಿತ್ತ ಮಾನವನು || ಯಮಸ್ಯ ಕರುಣಂ ನಾಸ್ತಿ | ತಸ್ಮಾಜ್ಜಾಗ್ರತ
ಜಾಗ್ರತಃ || ಯಮನು ನಿಷ್ಕರುಣಿಯೆಂದರಿತು, ಕರುಣಾನಿಧಿಯಾದ ಗುರು
ದೇವನ ಕೃಪಾ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಈಗಲೇ ಪಾತ್ರನಾಗಬೇಕು.

In order to surmount the sea of sorrow in
life, one should determine as a matter of
bounden duty to wed to the solemn cause of
spiritualism and selflessly dedicate his life for
rejuvenating the innate virtues so as to invoke
the gracious Blessings of God Almighty through
the benediction of the paramount pontiff Srimad
1008 Jagadguru Renukadi Panchacharyas. This
is the only genuine divine path open to all
humanity at all times to come.

God is All Merciful and the genuine
benefactor unto all Humanity.

ದಯಾಮಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಒಲುಮೆಯಿಂದ ಸರ್ವವೂ ಸಿದ್ಧಿ ಪು
ವು. ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಾಮೃತವೇ ನಿರ್ದರ್ಶನವೆನಿಸಿರುವುದು.

|| ನೀ ನೋಲಿದರೆ ಕೊರಡು ಕೊನರುವುದಯ್ಯಾ |

|| ನೀ ನೋಲಿದರೆ ಬರಡು ಹಯನಹುದಯ್ಯಾ |

|| ನೀ ನೋಲಿದರೆ ವಿಷವಮೃತ ವಹುದಯ್ಯಾ |

|| ನೀ ನೋಲಿದರೆ ಸಕಲ ಪಡಿ ಪದಾರ್ಥ ಇದಿರಲ್ಲಿಪ್ಪವು |

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮ ದೇವಾ ||

ಅರ್ಥಾತ್ ಮಾನವರು ಶಿವಾನುಗ್ರಹ ಬಲವನ್ನು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಕರುಣೆ
ಯಿಂದ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಈ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇದು ಜೀವನದ
ಗುರಿ, ತತ್ವದ ತಿರುಳು. ಶಿವಾನುಗ್ರಹಬಲವೊಂದಿದ್ದರೆ, ಗ್ರಹ ಬಲಗಳು
ಏನೂ ಮಾಡಲಾರವು. ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಯ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಪಂಚದ ಪಿತಾಮಹರೆನಿಸಿದ
ಶ್ರೀ ತ್ಯಾಗರಾಜರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ || ಶ್ರೀ
ರಾಮಾನುಗ್ರಹ ಬಲ ಮುಂಡಗಾ | ಗ್ರಹಬಲಂ ಬಲು ಏಮಿ ಜೇಯಗಲವು ||
ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವರು. ಸರ್ವ ಶಕ್ತನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೊಲಿದರೆ

|| ಅಘಟಿತ ಘಟಿತಾನಿ | ಘಟಿಯತಿ ದುರ್ಘಟೀ ಕುರುತೇ ||

ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿದುದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು, ಸುಲಭವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ
ದುದು ಅತ್ಯಂತ ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವುದು.

|| ಮೂಕಂ ಕರೋತಿ ವಾಚಾಲಂ | ಪಂಗುಂ ಲಂಘಯತೇ ಗಿರಿಂ |

ಯತ್ಕೃಪಾತಮಹಂ ವಂದೇ | ಪರಮಾನಂದ ರೇಣುಕಂ ||

ಮೂಕನು ವಾಗ್ಮಿಯಾಗುವನು, ಹೇವನು ಪರ್ವತಾಗ್ರದಿಂದ ಪರ್ವತಾ
ಗ್ರಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುವನು. ಕವಿ ಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮನಾದ ಕಾದಾಸನ ಹಾಗೂ
ಶತಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವುಳ್ಳ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿದ ಶ್ರೀ ಅಂಜನೇಯನ
ಚರಿತ್ರೆಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಸಿವೆ. ಇದು ದೈವೀ ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸಿರುವುದು. God's
ways are always mysterious ಎಂಬ ಅಂಗ್ಲ ನುಡಿ ಸ್ಮರಣಾರ್ಹ.
ಭಗವತ್ಪಾದ ಶ್ರೀ ಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ
ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ-

|| ಸುಕೃತೇ ಪರಿಪಕ್ವೇ ಹಿ | ಸ್ವಯಂ ಸಿದ್ಧೃತಿ ವಾಂಛಿತಂ ||

ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿರುವರು. ತನ್ನ ಸುಯೋಗವು ಹಣ್ಣಾಗುವ ಕಾಲ

ಬಂದೊದಗಿದರೆ, ಆಗ ಮನೋರಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಸಿದ್ಧಿ ಸು
ವುವು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಶ್ರೀ ಗುರು ಕರುಣೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡದು. ಮಹಾ
ಗುರುವಾದರೋ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆನಿಸಿ ವಿರಾಜಿತನಾಗಿರುವನು.

ಜಗದಾದಿ ಗಂಠ ಶ್ರೀ ಮಜ್ಜ ಗದ್ದುರು ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು
ಪರಾಕಾಶ ಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದುದರಿಂದಲೇ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಪಂಚ ಜ್ಯೋತಿ
ರ್ಲಿಂಗಗಳಿಂದ, ದಿವ್ಯ ದೇಹಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಮಹಾಚಾರ್ಯರ ರೂಪದಲ್ಲಿ
ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನಾರ್ಥ ಯುಗ ಯುಗಗಳ ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಅವತರ
ಸುತ್ತಲಿರುವರೆಂದು ಆಗಮಾನ್ನೋಯಾದಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತಲಿರುವುವು.
ಅಂದಬಳಿಕ ಆಸ್ತಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಹದಂಶವನ್ನು ಪೂರ್ಣ
ವಿಶ್ವಸಿಸಲೇಬೇಕು. ಶಿವಲಿಂಗ ಮುಖದಿಂದ ಮಾನವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ
ಪರಿಯಂತು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಪ್ರಾಚ್ಛರನೇಕರಿರುವರು. ಈ ಸಂದೇಹ
ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭಕ್ತ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಿಗಾಗಿ ಮಹಾದೇವನು ಮಹಾಲಿಂಗದಿಂದ
ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದ ಸುಚರಿತ್ರೆ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿರುತ್ತೆ.

ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಪ್ಪನ ಭಕ್ತಿ ಭಾವಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನು ಶಿವಲಿಂಗ ಮುಖದಿಂದ
ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಸತ್ಯಾಂಶ ಜನ ಜನಿತವಾಗಿ ಪ್ರಿಯತಮವೆನಿಸಿರುತ್ತೆ.

||ನಂಬಿ ನೆಚ್ಚಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ “ಶಿವಾ” ಯೆಂದೊಮ್ಮೆ ಕರೆದರೆ “ಓ” ಎನ್ನನೇ
ಯನ್ನಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನು || ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಅಮರ
ವಾಣಿ ಪ್ರಣವನಾದದಂತೆ ಧ್ವನಿಸುತ್ತಲಿದೆ.

ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಕುಮಾರನ ಮೊರೆಯನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನು || ಪ್ರಹ್ಲಾದ
ಸ್ಥವ ಸ್ಥಂಭೀ ಪ್ರಕಟುನೀ | ಭಕ್ತಿ ಆಕಳಿಲಾ, ದಯಾಭಿನ ಭಕ್ತಿ ಆಕಳಿಲಾ ||
ಎಂಬಂತೆ ಕಲ್ಲು ಕಂಭದಿಂದ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದ ವಿಷಯವು ಹಾಗೂ ರಾಜ
ಕುಮಾರನಾದ ಚಂದ್ರಹಾಸನ ದವಡೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ
ದಲ್ಲಿ, ದುಷ್ಟ ಬುದ್ಧಿಯ ಚಾರರನ್ನು ದಂಡಿಸಲು ಶ್ರೀಹರಿ ; ಬಾಲಕನು ಅಳುತ್ತ
ಬಾಯಿ ತೆರೆದಾಗ, ದವಡೆಯ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಲೋಕ ಭಯಂಕರನಾದ ಶ್ರೀ
ನೃಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯ ಆವಿರ್ಭಾವವನ್ನು ಕಂಡು ದೂತರು ಕಂಪಿತರಾಗಿ
ಚಂದ್ರಹಾಸನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತಿ ಭಾವದಿಂದ ಮುಗ್ಧರಾಗಿ ನಿಂತರು ಎಂಬೀಭನ
ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವೇ ಇರುವುವು.

ಸಮಗ್ರ ಶಕ್ತಿಯುತನಾದ ಪರಶಿವನು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯೂ ಹೌದು
 || ಅಂತರ್ಬಹಿಶ್ಚ ತತ್ಸರ್ವಂ | ವ್ಯಾಪ್ತಂ ಏನಚರಾಚರಂ || ಎಂಬುದಾಗಿ ಆಗ
 ಮಾಮ್ಮಾಯಾದಿಗಳು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿರುವುವು. ಇದೇ ಅಂಶ
 ನನ್ನು ಸರ್ವಜ್ಞ ಮೂರ್ತಿ.

|| ಕಳ್ಳಿಯಲಿ ಮಣ್ಣಿನಲಿ | ಮುಳ್ಳಿನಾ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿ |

ಎಲ್ಲಿ ನೆನದಲ್ಲಿ ಶಿವನಿರ್ಪ | ಅವ ನೀನಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಸರ್ವಜ್ಞ ||
 ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿರುವರು. ಇನ್ನೂ ವಂದು
 ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಅವರು.

|| ಕಲ್ಲು ಕಾಷ್ಟದೊಳಿರುವ | ಮುಳ್ಳು ಮೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ |

ಸುಳ್ಳು ಈ ಮಾತೆನಬೇಡ | ಪರಮಾತ್ಮನೆಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇರುವ || ಎಂದು
 ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಭಾನುಕೋಟಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವರು.
 ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವನೇ ಗುರುರೂಪದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಮುಖದಿಂದ, ಕೇವಲ ತನ್ನ
 ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾತ್ರೇಣ ದಿವ್ಯ ದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ,
 ಶಿಷ್ಯ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಶಿವತತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ, ಶಿವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ
 ಕೊಡಲು ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಯುತನಾಗಿಹನು. ಸರ್ವಜ್ಞರು ಮುಂದುವರಿದು.

|| ಮೂರು ಕಣ್ಣೇಶ್ವರನ | ತೋರಿ ಕೊಡಬಲ್ಲ ಗುರು |

ಬೇರದರೊಳೊಂದು ತೆರನಿಲ್ಲ | ಗುರು ಕರುಣೆ ತೋರುವುದು

ಹರನ ಸರ್ವಜ್ಞ || ಎಂಬ ನುಡಿಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೀಪ್ತಿಯಂತಿ
 ರುವುದು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಣುರೇಣು ತೃಣಕಾಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸುಪ್ರಸನ್ನ
 ನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ || ಈಶಾವಾಸ್ಯಮಿದಂ ಸರ್ವಂ || ಎಂದೂ ಮತ್ತೂ
 || ಸರ್ವಂ ಖಲ್ವಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮ || ಎಂದೂ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಕಂಡು
 ಬರುತ್ತೆ. ಇಂತಪ್ಪ ಪರಶಿವನ ಪರಿಪೂರ್ಣತ್ವದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಅಂತ
 ರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡರಿಯುವ ಸುಜ್ಞಾನಾನುಭವವು ನಮಗೆ ಗುರುಕರುಣೆಯಿಂದ
 ಲಭಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. || ಯಥಾ ಜಾತಾಂಧಸ್ಯ ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನಂ ನ ವಿದ್ಯತೇ |
 ತಥಾ ಗುರೂಪದೇಶೇನವಿನಾ | ಕಲ್ಪಕೋಟಿ ಶತ್ಯೈರಸಿ, ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾನಂ
 ನ ಜಾಯತೇ || ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಾಣಿ ಸದಾ ಸಂಸ್ಕರಣೀಯ. ಶಿವತತ್ವಾನುಭವದ
 ಲಿವ ಅನುಭವಗಳು ಸಾಗರವತ್ ಗಂಭೀರವೂ ಆಳವೂ ಆಗಿದ್ದು, ಆಕಾಶ
 ವತ್ ಅತಿಗಹನವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಅಂದೋ! ಕೇವಲ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿ
 ಕೋನಕ್ಕೆ ಆಳವಡಿಸುವುದಿಂತು. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಚಿತ್ರಾಯ

ಮಾನವೂ, ಅನಿರ್ವಚನೀಯವೂ, ಆಗಮ್ಯ, ಅಜಿಂತ್ಯ ಅಪ್ರಮೇಯವೆನಿಸಿದ
ಪರತತ್ವದ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಯ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಂಡರಿಯಲು
ಅಶಕ್ತರಾದ ಭಾಗ್ಯಹೀನರು, ಅದನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಪಲಪಿಸಿದರು
ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮೂವತ್ತಾರು ಜನ್ಮದಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿಯುವರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು
ಗುತ್ತದೆ.

ಪರಮಾತ್ಮನ ಅವತಾರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರನ್ನು
ಕುರಿತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ

|| ಮೋಹಿತಂ ನಾಭಿ ಜಾನಾತಿ | ಮಾಮೇಭ್ಯಃ ಪರಮವ್ಯಯಂ ||
ಎಂದೂ ಮತ್ತು || ನಾಹಂ ಪ್ರಕಾಶಸ್ವರ್ನಸ್ಯ | ಯೋಗಮಾಯಾ
ಸಮಾವೃತಃ |

ಮೂಢೋಯಂ ನಾಭಿ ಜಾನಾತಿ | ಲೋಕೋ ಮಾಮಜಮವ್ಯಯಂ |
ಅಂದರೆ; ಪಶು ಧರ್ಮಾಲಂಭಿಗಳಾದ ಲಾಕಿಕರು ಯೋಗಮಾಯಾ ಸಮಾ
ವೃತನಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿದೇವಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಿಜೃಂಭಿಸುವ ನನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪ
ವನ್ನು ಅರಿಯಲಾರರೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುವನು. Worldly people can
not understand that God Supreme is far above
the mundane limitations of time, space and
causation. This fact has been well focussed in
the holy scripture which reveals || ನ ಭೂತ ಸಂಘ
ಸಂಸ್ಥಾನೋ ದೇವಸ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನಃ || Na Bhootha Sangha
Samsthaano Devasya Paramathmanaha. ||

Lord Sri Krishna further elicits ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು
ಅರ್ಜುನಾ ! ಭಗವಂತನು, ದುಷ್ಕನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮ
ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ || ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರ ಪ್ರಭೋಸೃಷ್ಟಿಃ || ಎಂಬಂತೆ ಮಾನವ
ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವಿರ್ಭವಿಸಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾಗುವ, ಗಹನವೂ ಗೂಢವೂ ಆದ
ವಿಚಾರ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೂ | ಗುಹ್ಯಾತ್ ಗುಹ್ಯತಮಂ || ಅಂದರೆ ರಹಸ್ಯವೂ
ಅತಿ ರಹಸ್ಯವೆನಿಸಿರುವುದೆಂದು ಆರುಹಿರುವನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು.

|| ಅವಜಾನಂತಿ ಮಾಂ ಮೂಢಾಃ |

ಮಾನುಷೀಂ ತನುಮಾಶ್ರಿತಂ ||

ಪರಂ ಭಾವ ಮಜಾನಂತೋ ||

ಮಮ ಭೂತ ಮಹೇಶ್ವರಂ ||

ಅಂದರೆ, ದೀನರೂ, ಅಲ್ಪಜ್ಞರೂ, ವ್ಯಾಮೋಹಭರಿತರಾದ ನರರು, ದಾನವರು, ಹೆಚ್ಚೇನು ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ, ಮನುಷ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆಯೋಜನೆಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ದಿವ್ಯ ದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿದರೂ, ಮಾಮರರು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಅನಂತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯನೆಂದು ಅರಿಯದೆ ನನ್ನ ಪರತ್ವವನ್ನೂ ಸಹ ಗುರುತಿಸದೆ ಮತಿಬ್ರಷ್ಟರಾಗಿ ವರಿಸುವರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವನು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು || ವಿಮೂಢಾ ನಾನು ಪಶ್ಯಂತಿ | ಪಶ್ಯಂತಿ ಜ್ಞಾನ ಚಕ್ಷುಃ || Vimoodha Naanu Pashyanti Pashyanti Gnaana Chakshu shaha ಅಂತರಂಗದ ಅರಿವುಳ್ಳ ದೈವೀಯೋಗದಿಂದ ವಿರಾಜಿತನಾದ ಹಾಗೂ ಶಿವಯೋಗ ನಿಷ್ಠಾಗರಿಷ್ಠನಾದ ಶಿವಶರಣನು ಪಕ್ಷಿ ಜ್ಞಾನಾನುಭವದಿಂದ ದೈವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಗುರುಕರುಣೆಯಿಂದ ಅರಿಯುವನೇ ಎನಿಸಿ ಅನ್ಯರಿಂದ ಅರಿಯಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವನು.

ಪೃಥ್ವಿ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಪೃಥ್ವಿಲಿಂಗವಾಗಿ, ಅಪ್ಪಿಗೆ ಅಪ್ಪಲಿಂಗವೂ, ಅಗ್ನಿಗೆ ಅಗ್ನಿಲಿಂಗವೆನಿಸಿ, ವಾಯುತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ವಾಯುಲಿಂಗದಿಂದಲೂ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಆಕಾಶ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಆತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆನಿಸಿದ ಆಕಾಶಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಷಡಂಗಲಿಂಗಿಯಾಗಿ ಶರಣನ ದೇಹಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಿತನಾಗಿರುವ ಮಹಾತ್ಮನು, ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಗಳ ಮುಖದಿಂದ ತಾನೇ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯ ದೇಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವನೆಂದು ಶೃತವಾಣಿಯೇ ಸಾರುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅದನ್ನು ನಂಬದ ಅಜ್ಞಾನ ಮಾನವರಿಗೆ ದಯಾವಯನಾದ ದೇವರು ಸನ್ಮತಿಯನೀಯರೆಂದು ಹಾರೈಸೋಣ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥ ರತ್ನವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಯಶೋಹರಿಕಾಯರಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು, ಧರ್ಮಜ್ಞಾನಜ್ಞ ಹಾಗೂ ಕೃತಜ್ಞರಾಯಿರುವರು. ಇವರು ಪರಮ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಶಿವಸಂಘಾತರು, ಪಂಡಿತ ಸಿಂಹರು ಹಾಗೂ ಶಿವಪೂಜಾ, ಶಿವಧ್ಯಾನ, ಶಿವೋಗ ನಿಷ್ಠಾಗರಿಷ್ಠರಾದ ಅಖಂಡ ಶಿವಾನುಭಾವಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಇವರಲ್ಲದ್ದು ಕ್ಷಣಿಕ ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಗಳ ವಿಷೇಷದಿಂದ ಸುಜ್ಞಾನಮಯ ಅಂತಃ ಚಕ್ಷುಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದ ಪಂಡಿತ ರತ್ನರೆನಿಸಿದ್ದರು. ಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಪತಿಧರ್ಮ ಜಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿತ್ತು. ಕ್ಷುದ್ರಭಾವನೆಗಳಾಗಲೀ, ರಾಗಾದಿಗಳಾಗಲೀ ಇವರಲ್ಲಿ

ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು
ಜೀತೇಂದ್ರಿಯರು, ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞರು, ತೃಪ್ತರೂ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ಣಕಾಮರೂ
ಆಗಿದ್ದರು. ನಿವೃತ್ತಿ ಧರ್ಮದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮನೋಭಾವವನ್ನು
ಆಶ್ಚರ್ಯಭರತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬೆಳಸಿ, ಪಾಲಿಸಿ ಜಗದಾ
ದರ್ಶಕವಾಗಿ ರೂಪಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತು ನಿವೃತ್ತಿ ಧರ್ಮದಲ್ಲೇ ಸಮರಸಗೊಳಿಸಿ
ಅನಂದ ತುಂದಿಲ ಹೃದಯ ಸ್ವಾಂತರಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದದಿಂದ ಶಿವಯೋಗಿ, ಶಿವ
ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸತತ ಆತ್ಮಾರಾಮರಾಗಿದ್ದ ಮಹಾ ಮಹಿಮರೆಂದರೆ, ಆ
ಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಐಕ್ಯಸ್ಥಲದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ದಿವ್ಯ ರೇಷಿ
ಯನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ ಪೂರ್ಣಕಾಮನಾದ ಶಿವಶರಣನು “ಶಿವಿ ಕರ್ಪೂರವತ್”
ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ರಂಜಿಸುವಂಥ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರು ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾ
ಚಾರ್ಯರು. ಶಿವಲಿಂಗ, ಇಷ್ಟ, ಪ್ರಾಣ, ಭಾವಮಯ ಆತ್ಮಲಿಂಗ ತತ್ತ್ವ
ಭೋಗೋಪ ಭೋಗಿಗಳು ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು.

|| ಪ್ರಜ ಹಾತಿ ಯದಾ ಕಾಮಾ ||

ಸರ್ವಾನ್ ಸಾರ್ಥ ಮನೋಗತಾ ||

ಆತ್ಮನೈವಾತ್ಮನಾ ತುಷ್ಠಃ |

ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞಸ್ತ ದೋಚ್ಯತೇ || (ಗೀತೆ)

ಎಂದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಆತ್ಮಾರಾಮರಾದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವನು. ಇದರಂತೆ, ಪರಮ ಶಾಂತರೂ, ಗಂಗೆೋದಕದಂತೆ ಪವಿತ್ರವಾದ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳ, ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತೆಯನ್ನು ಆರ್ಥಾತ್ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ರಚಿಸಿ, ಜನತೆಯನ್ನು ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಜ್ಞಾನದ ಹೊನಲಿಗೂ, ಮೃತ್ಯುವಿನ ದವಡೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಅಮೃತತ್ವದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೋಯಿದು, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪದ ಕಲೆ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಮನಗಾಣುವಂತೆ ರಚಿಸಿ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿರುವರು.

ವಿಶ್ವಧರ್ಮವೆನಿಸಿದ, ಅಷ್ಟಾವರಣ, ಪಂಚಾಚಾರ, ಪಟ್ಟಿ ಲಾತ್ಯಕ ಚಿಹ್ನೆಯತ್ತವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಆಖಂಡವಾಗಿ ಸಹಿಸು ತಾಭಾವದಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಶಿವಾದ್ವೈತ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಗಸ್ತ್ರ ಸಂವಾದ” ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ರಚಿಸಿ ವಿಶ್ವದ

ಅಸ್ತಿತ್ವ ವೃಂದಕ್ಕೆ ಧೃವತಾರೆಯಂತೆ ಸತತ ಸಂಸ್ಕರಣೀಯರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ
ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸು
ವೆನು.

॥ Yasya Smarana Maatrena Nrunaam
Mukti Karastitham

ಯಸ್ಯ ಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರೇಣ | ನೃಣಾಂ ಮುಕ್ತಿಃ ಕರಸ್ತಿತಂ |

Tam Vande Jagadaadhaaram Sri
Renukaaryam Jagadgurum

ತಂ ವಂದೇ ಜಗದಾಧಾರಂ | ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾರ್ಯಂ ಜಗದ್ಗುರುಂ ||

Him ! Whose very thought is potential
enough to ward off all sins, uproot all vanities
and illusions and ultimately uplift mankind
from the mire of ignorance and enables one to
climb up the Abode of Perfection, Him ! Vedas
declare in the Holy Name of Jagadguru Sri
Renukacharya, Him! we salute Him!! we salute.

ಯಾವ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರುವರೇಣ್ಯರಾದ, ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರ ಸ್ಮರಣ
ಮಾತ್ರೇಣ ಪಾಪಕೋಟಿಗಳು ಭಸ್ಮ ಭೂತವಾಗಿ ಇಂಗಿ ಹೋಗುವುವೋ,
ಮತ್ತಾವ ಮಹಾಚಾರ್ಯನ ಶ್ರೀಪಾದ ಕಮಲಗಳ ಸಂದರ್ಶನ ಸ್ಪರ್ಶನಾದಿ
ಗಳಿಂದ ವೋಕ್ಷ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೇ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳಬಹುದೋ,
ಅಂತಹ ಜಗದ್ಗುರುವರೇಣ್ಯನ ದಿವ್ಯ ಅಡಿವಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಭಾವೇನ
ಪರಣಾಗುವೆನು.

The mind of mankind is flexible. It is like
butter. A tender bud gradually
blossoms into a sweet and facinating flower
little by little and sheds its lovable innate
fragrance and beauty very attractively. And
such a process is developed consequent upon
the constant contact with the finer aspects of

the ether coupled with the gentle breeze. Further, the revitalising touch of the soothing morning rays of the Sun adds to the glory and splendour of the just sprouting tender flower abundantly. Likewise, the subtle human conscience develops step by step and gradually becomes a fully blossomed dainty flower of divine intellectuality by dint of the close and continued acquaintance and association with the spiritually enlightened practical Seers of high religious order. Further this supreme Knowledge stands magnified and illumined by virtue of keenly studying worthy spiritual treatises written by eminent scholars and God realised Seers. Holy Scriptures are hailed potential enough to wonderfully instil the sense of the immediate Presence of God Almighty all around us and arouses the inner eye of intellect to perceive the liberated little self happily merging with the Divine Soul Universal within us.

ಕೋಮಲವಾದ ಮನೋವಿಕಾಸವು—ಯದ್ವತ್-ಹೂವಿನ ಮೊಗ್ಗು, ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾದ “ಬಾಲಾತಪಃ” ಅಂದರೆ, ಸೂರ್ಯನ ಮುಂಬಗಲ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಬೆಳಕಿನಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಮಂದ ಮಾರುತದ ವೃದ್ಧಕರ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಲೂ ಸ್ಫುರಣಗೊಂಡು, ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೆ ವಿಕಸಿತವಾಗುತ್ತ, ಸೌಂದರ್ಯ ಸುಘಂಧಾತಿ ಪರಿಮಳದಿಂದ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಸರ್ವಾ ದರಣೀಯವೆನಿಸಿರುವುದೋ; ತದ್ವತ್ ಮನೋಮಯ ಮೊಗ್ಗು ಸಾಧು ಸತ್ಪುರುಷರ ಹಾಗೂ ಮಹಾಚಾರ್ಯವರೇಣ್ಯರ ಕೃಪಾದೀಕ್ಷೆಗೆ ವೋಳಪಟ್ಟು, ಅವರಿಂದ ಉಪದೇಶ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿತವಾದ ಹಾಗೂ ವೀರ್ಯವತ್ತರವೆನಿಸಿದ ಸದ್ಗುಣಗಳ ಪತನೆ, ಪಾರಾಯಣ, ಮನನಾದಿಗಳಿಂದ ವಿಜೃಂಭಿತವಾಗಿ

ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯದ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಮೊಗ್ಗು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಆರ
ಭುತ, ಸ್ಫುರಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡು ಸಂವರ್ಧಿಸಿ ಜೀವ
ಸೈರ್ಮಲ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪ್ರದೀಪ್ತಿಗೊಂಡು, ಕ್ರಮೇಣ ಸದ್ವಾಸನಾ
ಬಲದಿಂದ ಪರಶಿವ ತತ್ತ್ವವೆಂಬ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಮಯ ಮಕರಂದದ ಸುಧಾ
ಸೇವನೆಯಿಂದ ಭರಿತವಾಗಿ ರಂಜಿಪುದು. ಇದರಿಂದ ಕಂಡು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ,
ನಿರ್ಮಲವಾದ ಮನೋವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಸಂತ್ಸಂಘ ಸಚ್ಚಿಂತನೆ ಹಾಗೂ ಹರ ಗುರು
ದೇವತಾರಾಧನೆಯೊಂದಿಗೆ, ನಿಷ್ಕೃಹತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೇವಾದಿಗಳು
ವಿರ್ಯವತ್ತರವೆನಿಸಿರುವುವು.

ಶ್ರೀ ಜಗದಾಚಾರ್ಯರ ಕೃಪೆಯು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಹೋನ್ನತಿಯ
ಹಿರಿಮೆಯು.

Srimad Jagadguru Renukacharya expounds in Renuka Geeta

Gurureva Param Tathwam | Prakaashayati
Dehinaam

ಗುರುರೇವ ಪರಂ ತತ್ತ್ವಂ | ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ದೇಹಿನಾಂ |

Koh vaa Suryam Vinaa | Lokeh Tamaso
Vinivartakaha || 1

ಕೋ ವಾ ಸೂರ್ಯಂ ವಿನಾ | ಲೋಕೇ ತಮಸೋ ವಿನಿವರ್ತಕಃ ||

Antharena Gurum Siddham | Katham
Samsaara Nishkrutihi ||

ಆಂತರೇಣ ಗುರುಂ ಸಿದ್ಧಂ | ಕಥಂ ಸಂಸಾರ ನಿಷ್ಕ್ರತಿಃ ||

Nidaanagnyam Vinaa Vydyam | Koh vaa
Rohgo Nivartateh || 2

ನಿಧಾನಜ್ಞಂ ವಿನಾ ವೈದ್ಯಂ | ಕೋ ವಾ ರೋಗೋ ನಿವರ್ತತೇ ||

Agnyaana Ma'inam Chitta Darpanam |
Yoh Vishodhayeth ||

ಅಜ್ಞಾನ ಮಲಿನಂ ಚಿತ್ತ ದರ್ಪಣಂ | ಯೋ ವಿಶೋಧಯೇತ್ |

Pragnyaa Vibhooti Yogehna | Tamaahur
Gurusathamam ||

ಪ್ರಜ್ಞಾ ವಿಭೂತಿ ಯೋಗೇನ | ತಮಾಹುರ್ಗುರುಸತ್ತ್ವಮಂ ||

Kyvalya Kalpataravoh Guravaha |

Karunaalayaaha ||

ಕೈವಲ್ಯ ಕಲ್ಪತರವೋ | ಗುರವಃ ಕರುಣಾಲಯಾಃ ||

Durlabhaa Hi Jagathyasmin | Sivaadwaitha

Paraayanaaha | 4

ದುರ್ಲಭಾ ಹಿ ಜಗತ್ಯಸ್ಮಿನ್ | ಶಿವಾದ್ವೈತ ಪರಾಯಣಾಃ ||

Ksheeraabdhiriva Sindhoonaam |

Sumeruriva Bhubruthaam ||

ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿರಿವ ಸಿಂಧೂನಾಂ | ಸುಮೇರುರಿವ ಭೂಭೃತಾಂ ||

Grahaanaamiva Thigmaamshu |

Maneenaamiva Kousthubhaha || 5

ಗ್ರಹಾಣಾಮಿವ ತಿಗ್ಮಾಂಶು | ಮಣೀ ನಾಮಿವ ಕೌಸ್ತುಭಃ ||

Dhrumaanaamiva Bhadra Shree |

Devaanaamiva Shankarah |

ಧೃಮಾಣಾಮಿವ ಭದ್ರ ಶ್ರೀ | ದೇವಾನಾಮಿವ ಶಂಕರಃ ||

Guruhu Sivah Paraha | Shlaaghyoh

Guroonaam Praakruthaatmanaam || 6

ಗುರುಃ ಶಿವಃ ಪರಃ ಶ್ಲಾಘ್ಯೋ ಗುರೂಣಾಂ ಪ್ರಾಕೃತಾತ್ಮನಾಂ ||

Sivaathma Bodhaika Rathaha |

Sthiraashayaha ||

ಶಿವಾತ್ಮ ಬೋಧೈಕರತಃ ಸ್ಥಿರಾಶಯಃ ||

Sivam Prapannoh Jagathaama-Dheeswaram

ಶಿವಂ ಪ್ರಪನ್ನೋ ಜಗತಾಮು ಧೀಶ್ವರಂ ||

Sivaika Nishtaah Hitha | Sheela

Bhooshanaha ||

ಶಿವೈಕ ನಿಷ್ಠಾಹಿತ ಶೀಲ ಭೋಷಣಃ ||

Sivaikya Vaanesha Hi | Kathyateh Budaihi||

ಶಿವೈಕೈ ವಾನೇಷ ಹಿ ಕಥ್ಯತೇ ಬುದೈಃ || (ಸಿ.ಶಿ.)

: Shantam Sivam Sundram :

|| ಚಿತ್ರಂ ವಟತರೋಮೂಲೇ |

ವೃದ್ಧಾ ಶಿಷ್ಯಾ ಗುರೋರ್ಯುವಃ ||

ಗುರೋಸ್ತು ಮೌನಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ |

ಶಿಷ್ಯಾಸ್ತು ಚೈನ್ನ ಸಂಶಯಾಃ ||

|| ಕರೇ ಜ್ಞಾನ ಮುದ್ರಾಂ | ಮುಖೇ ಮೌನ ಮುದ್ರಾಂ |

ಸ್ವಯಂ ಯೋಗನಿದ್ರಾಂ | ವಹಾಂತಂ ಮಹಾಂತಂ |

ದಿಶಂತಂ ಸುಮೇಧಾಂ | ವಟಸೈವ ಮೂಲೇ |

ವಸಂತಂ ಗುರುಣಾಂ ಗುರುಂ | ತಂ ಭಜಾಮಃ ||

Chitram Vata Taror Mooleh

Vrudhhaa Shishyaa Guror Yuvaha

Gurosthu Mounam Vyaakhyaanam

Shishyaastu Chhinna Samshayaaha ||

Kareh Gnyaana Mudraam | Mukhe

Mouna Mudraam |

Swayam Yoga Nidraam | Vahaantam

Mahaantam Dishantam

Su Medhaam |

Vatasaiva Moole Vasantam |

Guroonaam Gurum Tham Bhajaamah||

A person who is on the path of self realisation and Salvation should inculcate and cherish lovable character with noble views and must bear no ill will or antagonistic spirit against others. Lord Sri Krishna alerts.

|| Adweshtaa Sarva Bhoothaanaam |

Maitraha Karuna Mevacha |

ಅದ್ವೇಷ್ಠಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ | ಮೈತ್ರಃ ಕರುಣ ಮೇವಚ |

! Nirmamoh Nirahankaaraha ! Sama Dukha
Sukha Kshamee (Gita Cha. 12 Sl. 13)
ನಿರ್ಮಮೋ ನಿರಹಂಕಾರಃ | ಸಮ ದುಃಖ ಸುಖ ಕ್ಷಮೀ || (ಗೀತ)

The Paramount P o n t i f f Bhagavadpada
Srimad Jagadguru-Renukacharya further elicits
the above aspect in Sri Siddhantha Sikhamani.

|| Yatra Kutraapi Yoh Dweshti | Prapanche
Siva Roopini |

ಯತ್ರ ಕುತ್ರಾಪಿ ಯೋ ದ್ವೇಷ್ತಿ | ಪ್ರಪಂಚೇ ಶಿವ ರೂಪಿನಿ |

Siva Dweshee Sa Vignyeyoh | Rajasaa

Avishta Maanasaha

ಶಿವ ದ್ವೇಷೀ ಸ ವಿಜ್ಞೇಯೋ | ರಾಜಸಾ ವಿಷ್ಣು ಮಾನಸಃ ||

Yo Dweshti Sakalaan Lokaan | Yovaa

Hankuruteh Sadaa

ಯೋ ದ್ವೇಷ್ತಿ ಸಕಲಾನ್ ಲೋಕಾಃ | ಯೋವಾ ಹಂಕುರುತೇ ಸದಾ |

Yo Asathya Bhaavanaa Yuktaha | Sa

Thaamasa Ethi Smrutaha

ಯೋ ಅಸತ್ಯ ಭಾವನಾಯುಕ್ತಃ | ಸ ತಾಮಸ ಇತಿ ಸ್ಮೃತಃ ||

Tamoh Moolaa Hi Sanjaathaa | Raaga

Dweshaadi Paadapaha

ತಮೋ ಮೂಲಾಹಿ ಸಂಜಾತಾ | ರಾಗ ದ್ವೇಷಾದಿ ಪಾದಪಾಃ |

Siva Gnyaana Kutahaarena | Chhidyanteh

Hi Nirantaram ||

ಶಿವ ಜ್ಞಾನ ಕುತಾರೇಣ | ಛಿದ್ಯಂತೇ ಹಿ ನಿರಂತರಂ || (ಸಿ.ಶಿ.)

Sri Krishna says "hate none" instead extend
the hand of Comradeship in token of the sweet
version that a friend in need is friend in deed.
Simultaneously he advocates to show
compassion with a spirit of genuineness and

free from bias. He stresses the vital need that every individual should be free from egoistic tendencies and arrogance. Lastly He points out that the maintenance of cheerful countenance and equilibrium of thought both in adversities and pleasures is hailed as a great achievement in the life of a person.

Jagadguru Sri Renukacharya unfolds the key note in respect of the qualities of the head and heart of an individual who is in the spiritual sphere. From the stanzas 18 to 20 in the 13th. chapter in Siddhantha Sikhamani mentioned above, the Mahacharya points out conspicuously that the influences of Rajo guna and Thamo guna are quite detrimental in all walks of life and that one should have systematic control over the same and keep them under his subjugation and not the vice versa.

Sivadwaita philosophy beholds that the entire creation is a projection from that Stupendous Whole and that the Providence is pervadeth through and through in all things animate and inanimate created by Him. This view is well vouched from the vedic and Upanishadic citations and fully convinceable. God's divine presence is felt and observed in all things at all time and at all places. By virtue of this sublime Truth if any one were to hate, talk disparagingly at others or demean

others for one reason or other that person is considered to be under the demoniac clutches of Rajoguna ರಜೋಗುಣ or he is of Rajasik temper. As such he falls short of the glory of good nature. At this juncture it is to be remembered that 'Kama and Krodha' ಕಾಮ ಮತ್ತು ಕ್ರೋಧ desire and anger are the two twin sisters born to Rajas or mother Rajoguna. Lord Sri Krishna points out that Kama and Krodha are the most abhorring traits in man whose sway over mankind is detrimental and dreadful. Gnanins are afraid of the above said Kama and Krodha as the same are veteran enemies even unto them. 'Gnaanino Nitya Vyrinaha ಜ್ಞಾನಿನೋ ನಿತ್ಯ ವೈರಿಣಃ' so says Sri Krishna in Geeta.

Sri Renukacharya further explains in Siddhanta Sikhamani that Thamas or ತಮೋಗುಣ Thamoguna is equally dangerous. The field of influences of Thamas over human body is rather denser and more acrimonious. Rajas and Thamas jointly create an odd scene of pernicious pendimonium and perdition when recklessly left to play their havocs over mankind. Then how to overcome these base qualities and the frivolous Rajas and Thamas? It is very difficult to have a regular check over the same. Bhagavan Jagadguru Sri Renukacharya says.

The expressions such as 'I and Mine' are the symptoms of derogatory which fetter mankind with the intricate knots of egoism and arrogance. The deep rooted Raaga and Dwesha ರಾಗ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷಾದಿಗಳು in other words, the innate nature of insatiable desire and innate animosity are the vicious branches sprung from the bed of Thamas or Thamo guna. What is the way to get rid off the above vicious circles and to eradicate the Rajasik and Thamasik nature in man. ? The Mahacharya aptly points out that the only sharp weapon to cut and to root out the above is—

Siva Gnyaana Kutahrena: Chhidyanteh Hi
Nirantaram||

|| ಶಿವಜ್ಞಾನ ಕುತಾರೇಣ| ಛಿದ್ರಂತೇ ಹಿ ನಿರಂತರಂ ||

the divine Knowledge of Athma. Emphasis is laid || Nirantaram ನಿರಂತರಂ||. One should always remember the presence of God within and around him and should be immersed with the holy thought of Athmaswaroopa. It amounts to conclude, no thoughts other than Athmaswaroopa should ever be entertained in our hearts and that we should love every living being as our own dear self. "Mamathma Sarva Bhootaa-thma— ಮಮಾತ್ಮಾ ಸರ್ವ ಭೂತಾತ್ಮಾ || This aspect has been beautifully focussed in Geeta by Bhagavan Sri Krishna. He says that one can easily get

out of the vicious circles of Rajas and Thamas by the process of steadily keeping off from them.

Asangha Shastrena Dhrudena Chhitwaa—

॥ ಅಸಂಘ ಶಸ್ತ್ರೇಣ ದೃಢೇನ ಚಿತ್ತಾ ॥

That is, one should ever keep off and remain detached from the thought and association of evil gunas and their temptations.

The Mahacharya poignantly pins to point out that “Siva Gnyaana Kutahrena” continued and persistent divine thought of Parasivabrahma and steadfast—

“Siva Gnyaana” are the only means to be wholly redeemed from the fetters of Tamas and Rajas and their battalian. The tendencies and propensities born out of pure Satvic guna enables one to build up the serene qualities of high order in the realm of spiritualism. The combination of Rajas with Satvic guna augments the power of Satva abundantly. As a result of this the aspirant naturally loves and serves one and all and there will be no room in his heart to hate or to demean others. Heart is a very precious and tender seat. Heart in the human structure occupies a very prominent place and plays a dignified role. Scriptures reveal that—

Hrudayam Tad Vijaaniyaath: Viswasya
Aayathana Muchyateh

|| ಹೃದಯಂ ತದ್ವಿಜಾನೀಯಾತ್ | ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಅಯತನ ಮುಚ್ಯತೇ ||

Heart is a magnanimous and most tender essential part in the centre of human structure. Due to functioning of which the vehicle of the human body is kept active. The sublimity of its faculty endowed with exceeding susceptibility is so expansive in all its finer aspects that the heart is hailed as the source of springing seat of fountain - head for the emersion of the vast creation by God, and an accommodative seat of feasibility with an easy access. So much so, Lord of the entire creation resides in the heart of the human beings affectionately. Through the medium of pure heart it is easier to realise God and be emancipated from the fetters of Avidya and the cycle of births and deaths. It is on account of this sublime truth that none should hate others. If done so, it tantamounts to hating one's own self. Lord Jesus says 'Love thy neighbour as thy self.' How glorious it is ! In spite of the above self invigorating facts if one were to entertain evil thoughts and cherish vengeance indeed this heart is a hell unto him and he is considered to be doomed one's and for all.

Sri Basaveswara rightly alerts in this regard not to decry or demean or speak ill of others.

॥ Parara Haliyalu Behda: Thanna Bannisa Behda: ॥

॥ ಪರರ ಹಳಿಯಲು ಬೇಡ ತನ್ನ ಬಣ್ಣಿಸ ಬೇಡ ॥

He asserts it is a sin to praise or boast of one's own self. And it is equally a greater sin if one were to talk disparagingly at others. In another instance Sri Basava chides those who always prone to pick up holes in others.

॥ Lokada Donka Neevekeh Tidduviri : ॥

॥ ಲೋಕದ ಡೊಂಕ ನೀವೇಕೆ ತಿದ್ದುವಿ ॥

It is enough if one is prudent enough to mend himself and his own characters. If every one were to strictly adhere to this sublime principle it is as good as mending the entire world.

It is grievous to point out that some even among educated people, disregarding the aforementioned teachings of the spiritual leaders and Mahans, indulge in inauspicious manner contrary to their own conscience. It is detrimental to their prospects and progress in life. Some recklessly plunge themselves to the height of talking ill of even Gurujees and pass strictures against the well established spiritual treatises which stand through for eternity against all odds. Shastras do come within the well framed constitution of the ritualistic high order

which stand to defend human rights on spiritual obligations without the distinction of any caste, creed or colour. Acharyas, Mahacharyas and all Mahans are bound by the injunctions of Shastras since the same are the authoritative proclamations made by God and holy persons of god-head. Lord Sri Krishna asserts that human beings should implicitly adhere to the shastraic injunctions without any perversion. The heart should be free from all impurities throughout and should be the sacred "shrine" "HrunMandira" for the presence of Divinity as a whole. Bhagavadpada S r i m a d Jagadguru Renukacharya enlightens in this regard—

॥ Achaaryasya Avamaanehna : Shrehyaha
Praaptir Vihanyateh

॥ ಆಚಾರ್ಯ ಸ್ಯಾವಮಾನೇನ | ಶ್ರೇಯಃ ಪ್ರಾಪ್ತಿರ್ವಿಹಸ್ಯತೇ |

॥ Thasman Nihshreyasaha Praapthyai :
Poojayeth Tam Samaahitaha ॥

॥ ತಸ್ಮಾನ್ ಶ್ರೇಯಸಃ ಪ್ರಾಪ್ತೈಃ ಪೂಜಯೇತ್ ಸಮಾಹಿತಃ ||
(s. s. cha. 11 sl. 23)

Individuals who disregard or demean and talk disparagingly about Acharyas and Mahacharyas or even against any saints and sharanas instantaneously fall short of the spiritual glory and righteousness and are cowed down by infamy. Their progress and prosperity gradually get obliterated and stand deterred

from all advancement and furtherance of their achievements towards good. This word of caution projected in Renuka Geeta should be seriously thought of thrice before indulging in spurious speculations sparked out of arrogance. In order to attain the highest Bliss in life one should bowingly surrender himself at the Lotus divine Feet of the Mahacharya and worship the same with implicit faith and devotion incessantly.

The dynastic Tree of Sri Sivayogi Sivacharya.

ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯಸ್ಯ ವಂಶ ವರ್ಣನಂ.

॥ Aseedaachara Siddhaanaam : Agraneeh
Sivayoginaam

ಆಸೀದಾಚಾರಸಿದ್ಧಾನಾ | ಮಗ್ರಣೀಃ ಶಿವಯೋಗಿನಾಂ ||

॥ Sivayogeeti Vikhyaataha : Sivagnyaana
Mahodadhihi:

ಶಿವಯೋಗೀತಿ ವಿಖ್ಯಾತಃ | ಶಿವಜ್ಞಾನ ಮಹೋದಧಿಃ || 1.

॥ Siva Bhakti Sudhaa Sindhu : Vjrumbha-
naamala Chandrikaa

ಶಿವಭಕ್ತಿ ಸುಧಾ ಸಿಂಧು | ಜ್ಯಂಭಣಾಮಲ ಚಂದ್ರಿಕಾ |

॥ Bhaaratee Yasya Vidadhe : Praayah

Kuvalayotsavam:

ಭಾರತೀ ಯಸ್ಯ ವಿದಧೇ | ಪ್ರಾಯಃ ಕುವಲಯೋತ್ಸವಂ || 2

॥ Tasya Vamshe Samutpanno : Muktaa
mani Rivaamalaha

ತಸ್ಯ ವಂಶೇ ಸಮುತ್ಪನ್ನೋ | ಮುಕ್ತಾಮಣಿರಿವಾಮಲಃ |

॥ Mudda Devaabhi Daacharyoh :

Moordhanyaha Sivayoginaam :

ಮುದ್ದ ದೇವಾಭಿಧಾಚಾರ್ಯೋಃ | ಮೂರ್ಧನ್ಯಃ ಶಿವಯೋಗಿನಾಂ || 3.

॥ Muddaanaath Sarva Janthoonaam :

Pranathaanaam Prabodhataha

ಮುದ್ದಾನಾತ್ ಸರ್ವಜಂತೂನಾಂ | ಪ್ರಣತಾನಾಂ ಪ್ರಬೋಧತಃ ||

Muda Deva Eti Khyaathaa Samaakhyaas :

Yasya Vishrutaa

ಮುದ್ದದೇವ ಇತಿಖ್ಯಾತಾ | ಸಮಾಖ್ಯಾಯಸ್ಯ ನಿಶ್ಚುತಾ || 4

॥ Tasyaaseen Nandanah Shantaha :

Siddhanataabhidaha Shuchihi

ತಸ್ಯಾಸೀನ್ನಂದನಃ ಶಾಂತಃ | ಸಿದ್ಧನಾಥಾಭಿಧಃ ಶುಚಿಃ |

॥ Siva Siddhaanta Nirnehtaa : Sivaa-

charyaha Sivatmakaha

ಶಿವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ನಿರ್ಣೇತಾ | ಶಿವಾಚಾರ್ಯಃ ಶಿವಾತ್ಮಕಃ || 5

Veerasaiva Shikhaaratnam : Visishtaa-

chaara Sampadam

ವೀರಶೈವ ಶಿಖಾರತ್ನಂ | ವಿಶಿಷ್ಟಾಚಾರ ಸಂಪದಂ |

Siva Gnyaana Mahaa Sindhun : Yam

Prasham Santi Deshikaaha :

ಶಿವಜ್ಞಾನ ಮಹಾಸಿಂಧುಂ | ಯಂ ಪ್ರಶಂ ಸಂತಿ ದೇಶಿಕಾಃ || 6

॥ Yadaacharya kuleh Jaataa : Sathaama-

chaara Maatrukaa

ಯದಾಚಾರ್ಯ ಕುಲೇಜಾತಾ | ಸತಾಮಾಚಾರ ಮಾತೃಕಾ |

॥ Shiva Bhakti Sthiraa Yasmin : Jagnyeh

Vigata Viplavaa :

ಶಿವಭಕ್ತಿ : ಸ್ಥಿರಾ ಯಸ್ಮಿನ್ | ಜಜ್ಞೇವಿಗತವಿಪ್ಲವಾ || 7

॥ Tasya Veera Sivacharya : Sikhaarat-

nasya Nandanaha

ತಸ್ಯ ವೀರ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ, ಶಿಖಾರತ್ನಸ್ಯ ನಂದನಃ |

॥ Abhava Shivayogeeti : Sindhoriva
Sudhaakaraha

ಅಭವ ಚೈವಯೋಗೀತಿ ಸಿಂಧೋರಿವ ಸುಧಾಕರಃ ೪

(siddhaanta Sikhamani)

॥Sivayogi Sivacharya

ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ

Muddadeva Sivacharya

ಶ್ರೀ ಮುದ್ದದೇವ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ

Siddhanaatha Sivacharya

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧನಾಥ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ

॥ Sivayogi Sivacharya

ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ

**The author of Sri Siddhanta Sikhamani in
sanskrit**

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ರಚಿಸಿದ ಶಿವಯೋಗಿ ಪುಂಗವರು

Around 500 B. C. there lived a great Sivayogi (God intoxicated saint) known in the name of Sivayogi Sivacharya. He was a spiritual saint of great realisation and serene austerity. The pedigree from which he rose to prominence was reputed in the line of spiritualism and Siva Bhakti. He hailed from an erudite family of Acharyas (Spiritual Teachers). He had a son named Mudda Deva Sivacharya. Like his father, Mudda Deva was a bright and a talented Acharya. By his vast learning and the command he had on

spiritualistic mode of practical life, he soon became popular among all classes of people. The very name "Mudda Deva" indicates how dear godly saint and a spiritual teacher he was! He was very humanistic in approach and sympathetic towards all living beings. Mudda Deva's son was known in the name of Siddhanatha Sivacharya. This Sivacharya was a gem and well adorned the illustrious family of Sivacharyas from which he was born. Siddhanatha Sivacharya was a person of rare qualities both in head and heart and he had possessed in him rich spiritual knowledge besides the rigid maintenance of austerity, tranquility and fraternity in abundance. By virtue of the aforesaid sterling qualities and vast learning in the Vedic culture, he was held under great esteem and respect throughout by one and all. His versions in the spiritual cult became gradually authoritative and commanded larger areas among the lovers of piety and real peace. So much so, soon he rose to eminence in the eye of all erudite class of people. The ocean of knowledge he possessed both in theory and practice in the Saiva cult and spiritual culture made him a renowned Sivacharya of that period. Sri Siddhanatha Sivacharya had a son named Sivayogi Sivacharya. This young scion of the great family of Sivacharyas was hailed a worthy

Acharya. He was indeed proved a riped fruit emerged out of the well cherished spiritual fragrance shed from the fully blossomed flower of Divine wisdom. This fragrance was no other than the deep realisation of Siva Bhakti and Sivagnaana closely associated with intuitional splendour and infinite bliss. Sri Sivayogi Sivacharya became a most venerable and dynamic personality in the spiritual hierarchy of his great family of Sivacharyas. He was the great-grandson of the first Sivayogi Sivacharya who heads the list in the above genealogical tree. This great-grandson of the first Sivayogi Sivacharya was the author of Sri Siddhanta Sikhamani. Just as Sri Vedavyasa brought out 'Bhagavad Geeta' written in the heart of Mahabharata in Bheeshma Parva, the illustrious Sri Sivayogi Sivacharya projected Sri Siddhanta Sikhamani to light which was first imparted by Bhagavadpada Sri mad Jagadguru Renukacharya to the renowned Maharsi Adi Sri Agasthya. The doctrines of Siddhanta Sikhamani also known in the name of Renuka Geeta are bedecked in the heart of Sivadwaita Philosophy which is hailed as actually propounding 'Viswa Dharma', fundamentally based on the quintessence of Sivagamas and Upanishadic lore hidden in Vedic Culture.

The vast spiritual erudition and deep divine insight this Sivacharya inherited in him made him a veritable scholar of steep Knowledge which soared him to an enviable height of eminence in all the fields of great spiritualism.

॥ Sivaagama Parignyaana | Pari Paaka

Sugandhinaa

॥ ಶಿವಾಗಮ ಪರಿಜ್ಞಾನ | ಪರಿಪಾಕ ಸುಗಂಧಿನಾ |

Yadeeya Keerti Pushpehna Vaasitam

Haritaam Mukham (s.s.)

ಯದೀಯ ಕೀರ್ತಿ ಪುಷ್ಪೇಣ | ವಾಸಿತಂ ಹರಿತಾಂ ಮುಖಂ ॥

Thus goes the verse in Sri Siddhanta Sikhamani. The author of Sri Siddhanta Sikhamani viz., Sri Sivayogi Sivacharya inhales the unique fragrance sprung from the innate divine knowledge of the blossomed effulgence of Sivagamas and made this sweet fragrance spread by exhaling the same admirably far and wide on earth without withering and fading away for ever.

**Self Surrendering of Sri Agasthya Maharshi at
the Lotus Divine Feet of Bhagawadpada
Sri Jagadguru Sri Renukacharya.**

After the initiation of Sivadwaitha Philosophy, Sri Adi Agasthya Maharshi expresses his exceeding joy, contentment and the grateful indebtedness unto Bhagawan Kailasapathi

Saakshaath Sri Renukacharya — ಶರಣಾಗತಿ ಭಾವದಿಂದ
ಶ್ರೀ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕೇಂದ್ರರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದು—
Sri Agasthya Maharshi implores—

Shiva Yoga Visheshagnyaha Shiva Gnaana
Maho Dadeh

॥ ಶಿವಯೋಗ ವಿಶೇಷಜ್ಞ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಮಹೋದಧೇ ।

Samastha Veda Shaastraadi Vyavahaara
Dhurandhara 1

॥ ಸಮಸ್ತ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿ । ವ್ಯವಹಾರ ಧುರಂಧರ ॥

Aloka Maatra Nirdhootha Sarva Samsaara
Bandhana

॥ ಅಲೋಕ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಧೂತ । ಸರ್ವ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ ॥

Swa Chhanda Charitollaasa Swa

Prakaashaathma Vachhiva 2

ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಚರಿತೋಲ್ಲಾಸ । ಸ್ವ ಪ್ರಕಾಶಾತ್ಮ ವಚ್ಛಿವ ॥

Avateerna Midam Shaastra Manavadyam
Twadaananaath

॥ ಅವತೀರ್ಣ ಮಿದಂ ಶಾಸ್ತ್ರ । ಮನವದ್ಯಂ ತ್ವದಾನನಾತ್ ॥

Shrutwaa Meh Modathe Chittam Jyothih
Pashya Chhivaabhidam 3

ಶೃತ್ವಾ ಮೇ ನೋದತೇ ಚಿತ್ತಂ । ಜ್ಯೋತಿಃ ಪಶ್ಯಚ್ಚಿವಾಭಿದಂ ॥

(ಸಿ.ಶಿ.ಆ. 18 ಶ್ಲೋಕ 64-66)

Oh ! Prayerful Paramount Pontiff

Jagadguru Sri Renuka !

Thou art the progenitor and Master of Shiva
Yoga i.e., in the cult of self restraint austerly
and deep divine insight and that Thou art the
fathomless Ocean of all Scriptures such as Vedas

Upanishads and Sivagamas and that Thou art the supreme authority in the expositions of the hidden wealth of the same.

The very sight of Thine is powerful enough to ward off all the sins of mankind and render them free from all the clutches of the mundane fetters and ties—"Samsaara Bandhana—ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ". The very cycle of births and deaths do extinguish the moment Thy graceful Kataaksha Deeksha—ಕಟಾಕ್ಷ ದೀಕ್ಷ sight falls upon us. Thou art the "Guroonaam Guruhu ಗುರುನಾಂ ಗುರುಃ" Lord of Preceptors. Thy infinite Glory is mysterious besides being wholly Blissful and Thou art the very Effulgence of Athma Swaroopa and Thou art no other than the Almighty Parasiva.

The magnanimity and sublimity of the divine philosophy sweetly emerged out from Thy divine lips like the emerging of the sacred Ganga (Ganges) from the lofty mantle of Lord Siva are latent with indescribable merit casting and focusing the essence of all Shastras and the Shastraic injunctions forcefully. The impressive lively utterances thereof do remain unfaded and unwithered for ever.

Oh! my Lard and my Saviour I having listened attentively and devoutly Thy memora-

ble discourse and enlivening expositions with faith, I find myself immersed in the Ocean of sanctity and sanctorum infused with extreme enthusiasm. Oh! The Divine Eye Opener! by Thy Grace and Blessings I now do behold the Divine Light within me and I am convinced, the same is the Glorious Effulgence of Parasiva Brahma-God Supreme.

It is worth recalling here that Arjuna also praises similarly Lord Sri Krishna after Geethopadesha-i.e. after hearing the Teachings of Geeta. The mighty Arjuna implores--

॥ Nashto Mohaha Smrutir Labdhwaa

Twath Prasaadaan Mayaachyutha

ನಷ್ಟೋ ಮೋಹಃ ಸ್ಮೃತಿರ್ಲಬ್ಧ್ವಾ | ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾನ್ಮಯಾಚ್ಯುತಃ ||

Sthitosmi Gatha Sandehaha Karishye

Vachanam Thava

ಸ್ಥಿತೋಽಸ್ಮಿ ಗತ ಸಂದೇಹಃ | ಕರಿಷ್ಯೇ ವಚನಂ ತವ ||

Madanugrahaaya Paramam Guhyam

Adhyaathma Samgnitham

ಮದಾನುಗ್ರಹಾಯ ಪರಮಂ ಗುಹ್ಯಂ | ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಂಜ್ಞಿತಂ |

Yath Twayoktham Vachasthena

Mohohyam Vigatho Mama

ಯತ್ಪ್ರಯೋಕ್ತಂ ವಚಸ್ತೇನ | ಮೋಹೋಯಂ ವಿಗತೋ ಮಮ ||

Arjuna exclaims with ardent devotion that having heard Geethopadesh directly by the Lord Sri Krishna, he is freed from the fetters of bondage and vanities. And that he gained

equilibrium of thought and mind by the Grace of the Lord God Sri Krishna. Further, His Teachings helped him in expelling the ambiguity and got stable intellect and presence of mind.

In a concluding trend, Sanjaya who narrated all the events of Kurukshetra to the blind King Dhrutharashtra in an edifying manner sums up—

Rajan Samsmruthya Samsmruthya

Samvaada Mima Madbhutham

ರಾಜನ್ ಸಂಸ್ಕೃತೃ ಸಂಸ್ಕೃತೃ | ಸಂವಾದ ಮಿಮ ಮದ್ಭುತಂ |

Keshavaarjuna Yoh Punyam

Hrushyaamicha Muhur Muhuhu

ಕೇಶವಾರ್ಜುನಯೋಃ ಪುಣ್ಯಂ | ಹೃಷ್ಯಾಮಿಚ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ ||

Thachha Samsmruthya Samsmruthya

Roopa Mathyadbhutham Harehhe

ತಚ್ಚ ಸಂಸ್ಕೃತೃ ಸಂಸ್ಕೃತೃ | ರೂಪ ಮತ್ಯದ್ಭುತಂ ಹರೇಃ |

Vismayo Meh Mahaan Rajan

Hrushyaamicha Punah Punaha

ವಿಸ್ಮಯೋ ಮೇ ಮಹಾನ್ ರಾಜಃ ಹೃಷ್ಯಾಮಿಚ ಪುನಃ ಪುನಃ ||

Sanjaya, a diligent person of self restraint, far sightedness and Divine insight and one of the Ministers in the Court of the King Dhrutharashtra, was sagacious enough to sum up the greatness of the events and the infinite Glory of Lord Sri Krishna in his own thoughtful words—

"The self awakening and most intuitive dialogue which transpired between Sri Krishna and Arjuna was indeed dynamic in producing virtuous fruits crowned with the intense feelings of exhuberance and enthusiam.

And that more and more he beholds the Divine Form (Roopa) of Lord Sri Krishna in his pure mind, greater and greater he gets warmly raped with the overwhelming sense of hilarity and exceeding joy in greater measure again and again".

Consequently, every person should try to derive the abovementioned unique state of real happiness within and around constantly by reading Srimad B h a g a v a d Geeta and Sri Siddhanta Sikhamani (Renuka Geeta). It is only then a person is considered to be benefitted and achieved the fruit of the Human Goal supreme in life.

Bangalore.

17-10-1972.

T. B. Basavarajayya.

"Om Tahth Sath. "

॥ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯಾಃ ಪ್ರಸೀದಂತು ॥

॥ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ಶಿವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಗೆ ಭಾಷ್ಯಾನ್ವಿತ
ರಚನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ.

॥ ಯೋಗಿನಾಥನೆ ಜಗದ್ಗುರು ರೇಣುಕೇಶ್ವರನೆ |
ಯೋಗಿ ಜನ ವಿನುತ ಚರಣಾಂಬು ಜಾತದ್ವಯನೆ |
ಭೋಗಿ ಭೂಷಣ ವದನ ಜಾತನೇ |
ಕೊನಲು ಪಾಕದ ಸೋಮಲಿಂಗ ಭವನೇ ||೧||

॥ ಯೋಗಿ ಕುಂಭಜಗೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಸುಬೋಧಕನೇ |
ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯನೆ ಭಕ್ತಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವೇದ್ಯನೆ |
ಆಗಮಾಚಾರ್ಯನೆ ಕರುಣದಿಂ ಪಾಲಿಸೈ |
ಶ್ರೀ ರೇವಣಾ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಭುವೆ ॥

ಶ್ರೀಪಾರುಷೇಯ ವಾಣಿಯೆಂದು ಅರ್ಷೇಯ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸರ್ವತ್ರ
ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿರುವ, ಆಗಮಾನ್ನಾಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತುತ್ಯರಿನಿಸಿದ ಶಿವಲಿಂಗೋ
ದ್ಭವರೂ, ಮುಕ್ತಕಣ್ಣೇಶ್ವರ ಪರಶಿವನ ಚಿತ್ಯಕಾ ಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ
“ಗೂರೂಣಾಂ ಗುರುಃ” ಎಂಬ ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾದ ಜಗದಾದಿ ಶ್ರೀ
ಗುರು ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ, ಸದ್ಬೋಧಕ
ಮುಖ ಸಂಭವರಾದ, ಆದಿ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ ಮಹೋದ್ಭವರು,
ಪಂಚೋದ್ಭವರೆಂದು ಸ್ತುತ್ಯರೂ, ತಪಃಸಿದ್ಧಿ ಮಹೋದಯರೂ ಹಾಗೂ
ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಂಡಲದ ಅಧಿನಾಯಕರೆನಿಸಿದ ಆದಿ ಶ್ರೀ ಆಗಸ್ಯ ಮಹರ್ಷಿ
ಗಳಿಗೆ, ಧರ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿದ ನಮ್ಮೀ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯ ಮಲಯಾಚಲ
ಪ್ರಾಂತ ಪ್ರದೇಶದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ, ಮನೋಹರವಾದ ಹಾಗೂ ರಾಮಣೀಯಕ
ವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಭದ್ರಾನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ, ಬೋಧಿಸಿದ ಜ್ಞಾನಾಮೃತ
ವೆಂಬ ವಿಶ್ವಧರ್ಮವು, ಶಿವಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾರಾಮೃತವೆನಿಸಿ, ಶ್ರೀ
ರೇಣುಕ ಗೀತೆಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತೆಯು
“ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಗಸ್ತ್ರ ಶಿವ ಸಂವಾದವೆಂದೂ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ
ಯೆಂಬ” ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸುಜ್ಞಾನ ಬೋಧಕವೂ

ಮೋಕ್ಷಪ್ರದವೆನಿಸಿ, ಭುಕ್ತಿ, ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಗಳ ಸ್ವಾನುಭೂತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ
ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆನಿಸಿರುವುದು. ಮುಮುಕ್ಷುಗಳ ವೃಂದಕ್ಕೆ ಪರಂಜೋತ್ಕೃಷ್ಟ
ವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಮಹಾಗ್ರಂಥವ ಮೂಲ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ
ಆದರೆ ಸಂಗ್ರಹಾರ್ಥ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು. ಈ ಮಹಾಗ್ರಂಥ, ಸಂಸ್ಕೃತ
ಮಹಾಕಾವ್ಯ, ಆಂಧ್ರ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ,
ಪ್ರದೇಶಗಳ ಭಕ್ತ ವೃಂದಗಳ ಹಾಗೂ ಪಂಡಿತ ವರ್ಗದ ಮಹಾ ಜನಪ್ರಿಯ
ಪ್ರಕಾಶಿತಗೊಂಡು, ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿ, ದೇವಲೋಕ
ಗಂಗಾ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಪ್ರಾಚ್ಛರ ಮನೋಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಜೀವನದಿಯಾಗಿ
ಪ್ರವಹಿಸಿ || ಪ್ರಜ್ಞಾಲಿತೋ ಜ್ಞಾನಮಯಃ ಪ್ರದೀಪಃ || ಎಂಬಂತೆ, ಶಿವಸ್ವರೂಪ
ಶಿವದ್ವಾನ, ಶಿವಾನುಭವ, ಶಿವಯೋಗ, ಶಿವದರ್ಶನಾದಿಗಳಿಗೆ ನೆಲವಿದ್ದಾಗ
ತಾಯ್ಮನೆಯಂತೆ ಹಿತಕರವೂ ಸಾಯುಷ್ಯ ಮೋಕ್ಷಾನುಭೂತಿಗೆ || ಕರಬಿಟ್ಟ
ಫಲಂ || ಎಂಬಂತೆ ಪರಮ ಆಗರವೆನಿಸಿ, ಚಿನ್ನಹೋದಧಿಯೆಂದು ಸಂಯಮ
ಗಳಿಂದಲೂ, ಶಿವಯೋಗಗಳಿಂದಲೂ ಸಮಸ್ತ ಆಸ್ತಿಕ ಮಹಾಜನಗಳಿಂದಲೂ
ಸ್ತುತೃವೆನಿಸಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಕ್ತವಾದ ವಿಶ್ವಧರ್ಮವನ್ನು
ವಿಶ್ವಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು, ಜಗದಾದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮತ್ಸ್ಯಲಾಸದೇವ
ವಿಶ್ವಮಾತೆಯಾದ ಶ್ರೀ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಗೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕನ ಅನು
ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಸ್ವಾಮಿಗೂ ಸಹ ಪ್ರೀತಿ ಪೂರ್ವಕ ಆರುಹಿ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಕಟ
ಪಡಿಸಿದನು. ಈ ಮಹದರ್ಶನವನ್ನು ಜಗದಾದಿ ಶ್ರೀ ೧೦೦೮ ಜಗದ್ಗುರು
ರೇಣುಕ ಭಗವತ್ಪಾದರು ಕುಂಭ ಸಂಭವನೂ ತಪೋಘನ ಗಂಭೀರನೂ
ಶಿವಯೋಗ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅನಂತ ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ನೆನೆದಾಕ್ಷಣ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವ
ಮಹಿಮಾಶಯಗಳಿಂದ ಪರಿಶೋಭಿಸಿ, ಚಿರಂಜೀವಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಅಗಸ್ತ್ಯ
ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ—

|| ಪುರಾ ದೇವೇನ ಕಥಿತಂ | ದೇವೈಶ್ಚ ತನ್ನಂದನಾಯಚ ||

ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯು
ಶಿವಾದ್ವೈತದರ್ಶನವನ್ನು ವಿಶಾಲಾರ್ಥ ಗರ್ಭಿತವಾದ ಭಾವದಿಂದ ಗಂಭೀರ
ವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಈ ಮಹಾದರ್ಶನದ ಗರ್ಭಸುಧಾಂಬುಧಿ
ಯಲ್ಲಿ, ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಂಗ ಅವಯವಗಳೆಂತೆಸೆವ, ದ್ವೈತ

ವಿಶಿಷ್ಟಾ ದ್ವೈತ, ಶೈವಸಿದ್ಧಾಂತ, ಆದ್ವೈತಾನಂದದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮಕರಂದ
ಸಾರಭೂತಿಶಯಗಳು ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಸಮನ್ವಯಗೊಂಡು ಅಸ್ವಾದನೀಯ
ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಪಟುಸ್ಥಲಾತ್ಮಕವಾದೀ ಧರ್ಮವು ಸಹಜವಾಗಿ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ
ವೆಂದು ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತಿದೆ. ಆಗಮಾಮಾಯಾದಿಗಳ ತಿರುಳೇ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಗೀತೆ
(ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಸರ್ವತ್ರ
ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿರುತ್ತೆ.) ವೇದೋಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಹಾಗೂ ಕಾಮಿಕಾದಿ 28 ಶಿಷ್ಯಾಗಮ
ಗಳ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಅವಿರೋಧಭಾವದಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ, || ಏಕೋ
ದೇವಃ ಸರ್ವ ಭೂತೇಷು ಗೂಢಃ || ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಾಣಿಯಂತೆ, ಪರಂಜ್ಯೋ
ತ್ಯಾತ್ಮಕನಾದ ಪರಶಿವನೊಬ್ಬನೇ ಚಿದ್ವಿನಯಿಂಗ ಅಥವಾ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥ ಪ್ರಕಟನಾದನೆಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಸಾರು
ತ್ತಿರುವುದು. || ಲಿಂಗಂತು ಚಿದಾತ್ಮಕಂ ಬ್ರಹ್ಮ | ತಚ್ಚಕ್ತಿಃ ಪ್ರಾಣರೂಪಿಣಿ ||
ಎಂಬ ಶಿವಾಗಮೋಕ್ತಿ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಮಾಣವೆನಿಸಿರುವುದು. || ತಸ್ಮಾ
ಚ್ಚಾಸ್ತ್ರಂ ಪ್ರಮಾಣಂತೆ | ಕಾರ್ಯಾ ಕಾರ್ಯ ವ್ಯವಸ್ತಿತಾ || ಎಂಬ ಗೀತೋಕ್ತಿ
ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೀಯುತ್ತದೆ. ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಾದೀ ಅಂಶ
ವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಶ್ರೀ ಮಹಾಚಾರ್ಯವರೇಣ್ಯರು ಆದಿ ಶ್ರೀ ಆಗಸ್ತ್ಯ
ಮುನಿ ಚಂದ್ರನಿಗೆ

|| ಸಿದ್ಧಾಂತಾಚ್ಯೇ ಮರಾಣತ್ರೇ | ಕಾಮೀಂದ್ರೇ ಕಿವ್ (ದೀಪೆ |

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮುತ್ತರೇ ಭಾಗೇ | ವೀರಶೈವಮತಂ ಪರಂ || ವೇದಗಳ
ಉತ್ಪತ್ತಿಗಾದಿಯಲ್ಲೇ ಶಿವನಿಂದ ಪ್ರೋಕ್ತವಾದ ಕಾಮಿಕಾದಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು
ಶಿವಾಗಮಗಳ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತಾಯ್ನೆಯಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುವ
ಪರಮ ವೀರಶೈವ ದರ್ಶನದ ಅರ್ಥಾತ್ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿ ವಿಶಿಷ್ಟಾ
ದ್ವೈತ ತತ್ವದ ಸ್ವರೂಪವು ವಿವರವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿರುತ್ತೆ. “ವೀರ
ಶೈವ” ಎಂಬ ಪದವೆಂದು ಜಾತಿ ಅಥವಾ ವಂದು ಕೋಮಿನ ಸಂಕೇತವೇನೂ
ಇಲ್ಲ. ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಸನಾತನವೂ ಆದ
ಶೈವಧರ್ಮದ ಹೃದಯವೆನಿಸಿದ ಭಾಗವೇ ಪರಮ ವೀರಶೈವವೆನಿಸಿರುವುದು.
ನಿಗೂಢವಾದ ತತ್ವದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ, ವೇದಹೇಕ್ಕು ಆ ಸುಧಾರಸ
ವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ ದಿಟ್ಟತನವನ್ನು “ವೀರ”
ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಗುರ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶೈವರಲ್ಲಿ ವೀರವೃತ್ತಿ, ವೀರನಿಷ್ಠೆ,
ವೀರವ್ರತ, ವೀರಾವೇಶಗಳಿಂದ, ವೀರಸ್ಥೈರ್ಯ ಧೈರೋದಾಯಾದಿ
ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣಗಳ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ || ಮಮಾತ್ಮ ಸರ್ವ ಭೂತಾತ್ಮಾ || ಎಂಬ

ಪ್ರಿಯವಕ್ತೃತ್ವದಿಂದ, ಆಚಾರ, ಅರಿವು ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಸಹಿಷ್ಣುತಾ ಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ನಿವೃತ್ತಿ ಧರ್ಮವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಧರ್ಮದ ಮನಃಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಾದ ಪರಮ ವೀರಶೈವ ದರ್ಶನವೆನಿಸಿ ರಾ ರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಆದಿ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯವರ “ವೀರಶೈವ” ಪದವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ—

॥ ವಿ ಶಬ್ದೇ ನೋಚ್ಯತೇ ವಿದ್ಯಾ | ಶಿವ ಜೀವೈಕೈ ಬೋಧಿಕಾ |
ತಸ್ಯಾಂ ರಮಂತೇ ಯೇ ಶೈವಾ | ವೀರಶೈವಾಸ್ತುತೇ ಮತಾಃ ॥

ಶಿವಜೀವೈಕೈದ, ಜೀವ ಬ್ರಹ್ಮೈಕೈ ಅಥವಾ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ ಪೆಂಬ ನೋಚ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಶಬ್ದ “ವಿ” ಎಂದೂ, ಇಂತಹ ಆಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಾತ್ ಆತ್ಮರತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಗೊಂಡಿರುವ ಅಚಲವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ತದೈಕೈವಾದ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಾನಂದವು ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ಧೈಯವೆನಿಸಿರುವುದನ್ನು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿರುವರು. “ವೀರ” ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉದಿಹರಿಸುತ್ತ—

॥ ವೇದಾಂತ ಜನ್ಯಂ ಯದ್ ಜ್ಞಾನಂ | ವಿದ್ಯೇತಿ ಪರಿಕೀರ್ತ್ಯತೇ |
ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ರಮತೇ ಯಃ | ಸ ವೀರ ಇತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ ॥

ಅಂದರೆ ವೇದಗಳ ಉತ್ತರಾರ್ಥದ ಸಾರವೆನಿಸಿದ ಉಪನಿಷದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ, ಭಗವದ್ಗೀತೆಗಳೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿದ್ಯೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆಯೋ, ಶಿವಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪರವಿದ್ಯೆ ಉದ್ಭೂತವಾಗಿದೆಯೋ, ಆ ಎಲ್ಲದರ ಸಾರವೇ ವೇದಾಂತವೆಂದೂ, ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದೂ, ಪತಿವಿದ್ಯೆಯೆಂದೂ ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವುದು. ಯಾವಾತ್ಮನು ಸತತ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ಹಾಗೂ ಅಂತರಂಗದ ಅರಿವು ಅನಂದಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠೆಗಳಿಂದ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವನೋ, ಅಂತಹ ಶಿವ ಶರಣನನ್ನು “ವೀರ” ಎಂಬೆರಡರಕ್ಷರಗಳ ದೈವೀ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ವೋಪಪ್ಪುವನೆಂದೂ, ಅವನನ್ನು ವೀರನೆಂತಲೂ, ಅವನನುಸರಿಸುವ ಪರಮೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಮತವನ್ನು ವೀರಶೈವ ಮತವೆಂತಲೂ ಆಗಮಾಮ್ನಾಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವತವಿರುತ್ತೆ. ॥ ನಾಯ ಮಾತ್ರ ಬಲಹೀನೇನ ಲಭ್ಯಃ ॥ ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಾದ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಮಾಧಾರವೆನಿಸಿರುವುದು.

ಷಡ್ಧರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಮಾತೃಸ್ಥಾನದಂತೆಸೆವ, ಪರಮ ಸನಾತನವಾದ
ಶಿವಾದ್ವೈತದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೀರಶೈವವೆಂಬ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತು
ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ—

|| ನೀರಶೈವಾಸ್ತು ಷಡ್ವೇದಾಃ | ಸ್ಥಲ ಧರ್ಮ ವಿಭೇದತಃ |
ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ವ್ಯವಹಾರೇಣ | ಪ್ರೋಚ್ಯಂತೇ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಗೈಃ ||
|| ಶಾಸ್ತ್ರಂತು ನೀರಶೈವಾನಾಂ | ಷಡ್ವಿಧಂ ಸ್ಥಲ ಭೇದತಃ |
ಧರ್ಮ ಭೇದ ಸಮಾಯೋಗಾ | ದಧಿಕಾರಿ ವಿಭೇದತಃ ||
|| ಆದೌ ಭಕ್ತಸ್ಥಲಂ ಪ್ರೋಕ್ತಂ | ತತೋ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲಂ |
ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲ ಮನ್ಯತ್ತು | ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲಂ ತತಃ |
ಶರಣ ಸ್ಥಲ ಮುಖ್ಯಾತಂ | ಷಷ್ಠಮೈಕೈಸ್ಥಲಂ ಮತಂ ||

ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಾತ್ಪರ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆರ್ಥಾತ್ ಪರಶಿವಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು
ಶಿವಾದ್ವೈತದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವೆಂತಲೂ, ಸ್ಥಲವೆಂತಲೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುವರು.
ಲಿಂಗವೆಂದರೆ ಇಷ್ಟ, ಪ್ರಾಣ, ಭಾವಲಿಂಗವೆನಿಸಿ ಇವು ಏಕೋ ದೇವನಾದ
ಮಹಾಲಿಂಗ ಅಥವಾ ಆತ್ಮಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವೆನಿಸಿ ವಿರಾಜಿತವಾಗಿರುವುವು.

|| ಲಿಂಗಂ ಸತ್ಯಂ ನಿಷ್ಕಲಂ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಂ |
ಧಾರ್ಯಂ ಪೂಜ್ಯಂ ಹೃದಯೇ ಜ್ಯೋತಿರಾದ್ಯಂ |
ಅಂತರ್ಲಿಂಗಂ ಜ್ಯೋತಿಷಾ ಸಂವಿಭಾತಂ |
ಬಾಹ್ಯಲಿಂಗಂ ಹೃದಯೇ ಸನ್ನಿವಿಷ್ಠಂ ||

ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು, ಸದ್ಗುರು, ಚಿತ್ಕಳೆಯೆಂದು,
ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪದ್ದೆಂದೂ,
ಭೋಗಾಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಸ್ವಾನುಭೂತಿಗೆ, ಪವಿತ್ರವಾದ
ಅಂತರಂಗದ ಪ್ರಥಮ ತೇಜೋಮಯ ಚಿಚ್ಚಕ್ರೈಶ್ವರದ ನೆಲೆಯೆಂದೂ
ಸಿದ್ಧಾಂತಗೊಳಿಸಿ, ಇಂತಪ್ಪ ಇಷ್ಟಲಿಂಗೋಪಾಸನೆಯಿಂದ ಮನದ ಸೂತಕ
ವಳಿಯಲು ಹೇತುವೆನಿಸಿರುವುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ “ಸ್ಥಲ” ಶಬ್ದಕ್ಕೆ
ಪರಶಿವಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಶಿವಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

|| ಸರ್ವೇಷಾಂ ಸ್ಥಾನ ಭೂತತ್ವಾ | ಲ್ಲಯ ಭೂತತ್ವತಸ್ತಥಾ |
ತತ್ತ್ವಾನಾಂ ಮಹದಾದೀನಾಂ | ಸ್ಥಲ ಮಿತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ ||

|| ಸ್ಥಾಣೌ ಸರ್ವಾಶ್ರಯೇನಂತೇ | ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪಿಣಿ |

|| ಅಧಿಷ್ಠಾನಂ ಸಮಸ್ತಸ್ಯ ಸ್ಥಾವರಸ್ಯ ಚರಸ್ಯ ಚ |

ಜಗತೋ ಯದ್ಭವೇತ್ ತತ್ತ್ವಂ ತದ್ಧಿವೈ ಸ್ಥಲ ಮುಚ್ಯತೇ ||

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಸ್ಥಲ ಶಬ್ದವು ಪರಶಿವಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ
ಆನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

|| ಯತೋವಾ ಇಮಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಜಾಯಂತೇ |

ಏನ ಜಾತಾನಿ ಜೀವಂತಿ | ಯತ್ಪ್ರಯಂತ್ಯಭಿಶಂವಿಸಂತಿ |

ತದ್ವಿ ಜಿಜ್ಞಾಸಸ್ವ ತದ್ಬ್ರೂಹ || ಮತ್ತೂ

|| ಯಸ್ಮಾದಿದಂ ಜಗತು ಜಾಯತ | ಯತ್ರ ತಿಷ್ಠತ್ಯಂತೇ

ಸಮಸ್ತ ವಿಧಮಸ್ತ ಮುಪೈತಿ ಯತ್ರ | ತಸ್ಮೈನಮಃ

ಸದ ಸದಾದಿ ವಿಕಲ್ಪ ಕೂನ್ಯ ಚೈತನ್ಯ ಮಾತ್ರ ಮಪುಷೇ
ಪುರುಷೋತ್ತಮಾಯ ||

ಎಂಬುದಾಗಿ ಸ್ತುತಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟು ವ್ಯಕ್ತಾ ವ್ಯಕ್ತವಾದ, ಅಖಿಲಕ್ಕೂ ಮೂಲ
ಸ್ಥಂಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಸ್ವಯಂಭುವಿನಿಸಿ ವಿರಾಜಿಸುವ, ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯ ಚಿನ್ಮಯ
ವೆನಿಸಿದ ಪರಶಿವಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೇ ಶಿವಾದ್ವೈತ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಲ ಶಬ್ದದಿಂದ
ವ್ಯವಹರಿಸಲಾಗಿರುವುದೆಂಬ ಅಂಶ ಗಮನಾರ್ಹ.

|| ಸ್ವಶಕ್ತಿ ಕ್ಷೋಭ ಮಾತ್ರೇಣ | ಸ್ಥಲಂ ತದ್ವಿವಿಧಂ ಭವೇತ್ |

ಏಕಂ ಲಿಂಗ ಸ್ಥಲಂ ಪ್ರೋಕ್ತಂ | ಅನ್ಯದಂಗಸ್ಥಲಂ ಸ್ಮೃತಂ ||

ಆವೃಕ್ಷ, ಆಗೋಚರ, ಆಪ್ರಮೇಯ, ಆಗಮ್ಯವೆನಿಸಿದ ಸ್ಥಲವೆಂಬ
ಪರತತ್ವವು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಲಾರ್ಥ ಕ್ಷಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವೆಂತಲೂ
ಅಂಗಸ್ಥಲವೆಂತಲೂ ಎರಡಾಗಿ ಅವತರಣಗೊಂಡಿತು. ಅಧಿಕಾಪನ್ನ
ಚಿಚ್ಛಕ್ತ್ಯಂಶದಿಂದ || ಆಣೀರಣೀರ್ಯಾ | ಮಹತೋ ಮಹೀರ್ಯಾ ||
ಎಂಬಂಶದಿಂದ ಸಮಗ್ರ ಷಡ್ಗುಣೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಕೂಡಿರುವ
ಮಹದ್ವೈವಾಂಶವೇ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವೆನಿಸಿ ಮತ್ತದೇ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಗಳಾಗಿ
ಕವಲೊಡೆದು ರಾರಾಜಿಸಲು, ಕಿಂಚಿತ್ ದೈವಾಂಶದಿಂದ ಕೂಡಿ, ಗುಣಮಯ
ಎಂದೆನಿಸಿದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬೆನ್ನಂಟಿರುವ ಜೀವನೆನಿಸಿದ ಅಂಗನು || ವಿವ್ವೀತ್ತ
ರೋತ್ತರ ವಿಚಿತ್ರ ಮನೋರಥಸ್ಯ || ವಿಶ್ವವನ್ನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸುವ ಜಗತ್ತಿನ

ಜಂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ, ತನ್ನ ನಿಜ ಸ್ಥಲದ ಅರಿವು ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಪತಿಸನಾದ ದುಃಖಿಯೆನಿಸಿರುವನು. ಅಂಗನನ್ನು ಸಂಸಾರ ದುಃಖದಿಂದ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ನಿಮಿತ್ತ, ಶಿವಾದ್ವೈತದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅಂಗಸ್ಥಲವು ಶಿವನಕರುಣೆಯಿಂದ ಸದ್ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ವಲೀಲೆಯಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನು (ಅಂಗನನ್ನು) || ಸರ್ವದುಃಖ ನಿವೃತ್ತಿ ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ || ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು, ಮೇಲ್ಕಂಡ ಲಿಂಗಷಟ್ಸ್ಥಲ ಅಂಗಷಟ್ಸ್ಥಲಗಳ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳೂ, ನಿತ್ಯಾಚರಣೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ಶಿವತತ್ವವು || ಏಕ ಮೂರ್ತಿತ್ವಯೋಭಾಗಃ | ಗುರುಲಿಂಗಂತು ಜಂಗಮಃ || ಎಂಬ ಆಗ ಮೋಕ್ಷಿಯಂತೆ ಶಿವತತ್ವವು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ರೂಪವನ್ನು ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿತು. ಅಂಗನನ್ನು ದುಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಲು ಕರುಣೆಯೇ ಅಭರಣವಾಗುಳ್ಳ ಪರತತ್ವ ಮತ್ತೆ ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಮಂತ್ರ ಮಯವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿತು. ಅಂಗನನ್ನು ನಂತರ ತನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಲು ಪರತತ್ವವು ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಗಳಾಗಿ ಅಂದರೆ ಚಿದ್ವಿಂದು ಚಿತ್ಕಳೆಗಳಾಗಿ ಅಂಗನ ಪ್ರಾಕೃತ, ತನದಿಂದ ಅಪ್ರಾಕೃತ ನನ್ನಾಗಿ ಉದ್ಧರಿಸಲು ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಿತು.

ಅಷ್ಟವಿಧ ಆವರಣಗಳೇ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮವಾದ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳೆಂದು ಪರಮ ಪೂಜನೀಯವೆನಿಸಿರುವವು. ಅಂಗನ ನೈತಿಕ, ಆಂತರಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶ್ರೇಯೋಭ್ಯುದಯಂಗಳಿಗಾಗಿ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಲಿಂಗಾಚಾರ, ಸದಾಚಾರ, ಶಿವಾಚಾರ, ಗಣಾಚಾರ, ಮತ್ತು ಭೃತ್ಯಾಚಾರ ಗಳೆಂಬ ಪಂಚಾಚಾರಗಳ ಆಚರಣೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ಬಂಗಾರಕ್ಕೆ ಪುಟವಿಟ್ಟಂತೆ ವೀರ್ಯವತ್ತರವೆನಿಸಿ, ಶಿವಾದ್ವೈತದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವು. ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಟ್ಟಿಲ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪರಿಪೂರ್ಣವೆನಿಸಿ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರದವೆನಿಸಿರುವುದು. ಮತ್ತೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ ಲಿಂಗ ಸ್ಥಲದಲ್ಲೂ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಅಂಗಸ್ಥಲದಲ್ಲೂ ಷಟ್ಸ್ಥಲಗಳ ಸಂಯೋಗ ಈ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ವಿಜೃಂಭಿತವಾಗಿರುವುದು. ಲಿಂಗಸ್ಥಲಗಳು 57 ತೆರನಾಗಿ ಆವಿರ್ಭಾವ ಗೊಂಡು ವಿರಾಜಿತವಾಗಿರುವವು. ಅಂಗಸ್ಥಲವಾದರೋ 44 ವಿಭಾಗಗಳಿಂದ ರಂಜಿಸಿ, ನೊಟ್ಟು 101 ಸ್ಥಲಗಳ ವೈವಿಧ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಟ್ಟಿಲ ಸಿದ್ಧಾಂತ ರಾ ರಾಜಿಸುತ್ತಲಿರುವುದು. ಒಬ್ಬನೇ ಆದ ಪರಶಿವನು 101 ಸ್ಥಲವಾಗಿ ಮತ್ತೆ 101 ಸ್ಥಲಗಳು ಒಂದೇ ಸ್ಥಲವಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ ಶಿವಲೀಲೆಯ ದೈವೀ

ವಿಲಾಸ ಅನಿರ್ವಚನೀಯವೂ ಪ್ರೇಮಾಮೃತ ಮಯವೆನಿಸಿರುವುದು. ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವ ಪರಶಿವನ ನಿಗೂಢವಾದ ಪರಾತ್ಪರ ತತ್ವವು ವೊಂದೊಂದು ಸ್ಥಲದಲ್ಲೂ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಅಂಗನು ಚಿದ್ರೂಪ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಲ ಶಬ್ದದಿಂದ ತನ್ನದೇಹಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಶಿವನ ಸಹಜ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಅರಿತು ಅನುಭವಜ್ಞನಾಗಿ ಧನ್ಯನಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಮೋಕ್ಷಾನಂದವನ್ನು || ನಿಜಪದಂ ಕರಬಿಲ್ವ ಫಲಂ ಶಿವಾಧವ || ಎಂಬೋಕ್ತಿಯಂತೆ ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಈ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಉದಹರಿಸಲಾಗಿದೆ.

|| ಲಯಂ ಗಚ್ಛತಿ ಯತ್ರೈವ | ಜಗದೇ ತಚ್ಚರಾಚರಂ |

ಪುನಃ ಪುನಃ ಸಮುತ್ಪತ್ತಿಂ | ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಶಾಶ್ವತಂ |

ಇಷ್ಟತ್ತೊಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದನಗಳುಳ್ಳ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯಲ್ಲಿ ವೊಟ್ಟು 1331 ಶ್ಲೋಕಗಳಿರುವುವು. ಶಿವಗೀತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದನಷ್ಟೆ. ಶ್ರೀ ರಾಮಾವತಾರನಂತರ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಅವತರಿಸಿದಾಗ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕೈಲಾಸ ಪತಿಯ ಚಿದಂಶವೇ ಆದಿ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗ ಮುಖದಿಂದ ದಿವ್ಯ ದೇಹಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಮೇಲ್ಕಂಡ ಎರಡೂ ಗೀತೆಗಳ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ತತ್ವೋಪದೇಶವನ್ನು, ಮುನಿಕುಲ ಚಂದ್ರನಾದ ಆದಿ ಶ್ರೀ ಆಗಸ್ತ್ಯರನ್ನು ವ್ಯಾಜವಾಗಿ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ವಿಶ್ವದ ಮಾನವಕೋಟಿಯ ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವನು. ಅಂದರೆ, ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ದೃಶ್ಯಾ ದೃಶ್ಯರೂಪದ ಅಖಂಡ ವಿಶ್ವವು, ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗುತ್ತದೆಯೋ, ಪುನಃ ಯಾವ ಪರಾತ್ಪರ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅಖಂಡಾ ದ್ವಿತೀಯವೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆ ಪರಶಿವ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ಪರಂಜ್ಯೋತ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ಲಿಂಗವೆಂಬ ಪದದಿಂದ ಪೂಜ್ಯವೆನಿಸಿದೆ. “ಲಿಂಗ” ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ “ಲಿ” ಎಂಬ ಆಕ್ಷರವು ಆಖಿಲ ಚರಾಚರ ಪ್ರಪಂಚದ ಲಯವನ್ನೂ, “ಗ” ಎಂಬ ವರ್ಣವು ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ, ಇವೆರಡಕ್ಷರಗಳಿಗೂ ಮಧ್ಯೆಯಿರುವ “ಂ” ಬಿಂದು

ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ, ಲಿಂಗ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಿ ಸ್ವಯಂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ
ಭಾವವನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೊರ ಸೂಸುತ್ತಲಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಲಿಂಗವು
ಸರ್ವಕಾರಣ ಕಾರಣವೆನಿಸಿರುವುದು. ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಾದಿಗಳು ಲಿಂಗ
ತತ್ವದಲ್ಲಿ ವೊಳಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಬ್ರಹ್ಮ
ವಿಷ್ಣು ಮಹೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗಗತರಿರುವರು.

|| ಮೂಲೇಚ ಬ್ರಹ್ಮಾವಸತಿ |

ಮಧ್ಯ ಭಾಗೇಚ ಭಗವಾ ವಿಷ್ಣುಃ |

ಅಪ್ಪೇ ಶಂಭುಃ ಪಶುಪತಿಃ |

ತಸ್ಮಾ ಲಿಂಗಂ ಪ್ರಪೂಜಯೇತ್ ||

|| ಲಿಂಗಮಧ್ಯೆ ಮಹಾದೇವಃ |

ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಿತ್ಯಂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಃ ||

ಅನುಗ್ರಹಾಯ ಲೋಕಾನಾಂ |

ತಸ್ಮಾ ಲಿಂಗಂ ಪ್ರಪೂಜಯೇತ್ ||

ಈ ಮಂತ್ರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಲಿಂಗತತ್ವ
(ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು) ತ್ರ್ಯಂಬಕ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಲಿರುವುದೆಂಬ
ಮಹದಂಶವೇ ಆಗಿರುವುದು. ತ್ರ್ಯಂಬಕನೆಂದರೆ ಮುನ್ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೂ ಜನಕ
ನೆನಿಸಿದ ಪರಶಿವನೆಂದರ್ಥ ಪರಶಿವತತ್ವವು ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥ || ಲಿಂಗಂ
ಚಿದಾತ್ಮಕಂ ಬ್ರಹ್ಮ || ಎಂಬ ಶಿವಾಗಮೋಕ್ತಿಯಂತೆ ಘನಲಿಂಗರೂಪವನ್ನು
ತಾಳಿತು.

ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು

ಶಿವಜ್ಞಾನ ಮಹೋದಯರೂ ತಮ್ಮಿಷ್ಟ ಲಿಂಗಭೋಗೋಪ ಭೋಗಿ
ಗಳೂ, ಲಿಂಗಮಯದಿವ್ಯ ಶರೀರಿಗಳೂ ಹಾಗೂ ಪರಮ ಪರತರ ಪರಂಪರಾನು
ಗತ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಕುಲಸಂಜಾತರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು
ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಗ್ರಂಥರತ್ನದ ಆರ್ಥಾತ್ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತೆಯ
ಸಂಪಾದಕರು. ಈ ಮಹೋದಯರು ಜೀವಿಸಿದ ಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ
ತಿಳಿಯದಾದರೂ, ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯ ಆಧಾರದಿಂದ ಅವರು
ಜೀವಂತರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

॥ ಏನ ರಕ್ಷಾವತೀ ಜಾತಾ | ಶಿವಭಕ್ತಿಃ ಸನಾತನೀ |

ಬೌದ್ಧಾದಿ ಪ್ರತಿಸಿದ್ಧಾಂತ | ಮಹಾಧ್ವಾಂತಾಂಶು ಮಾಲಿನಾ ||

ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಭರತಖಂಡದಾ
ಧ್ಯಂತ ನಿರೀಶ್ವರ ಮತವೆನಿಸಿದ ಬೌದ್ಧಧರ್ಮ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ,
ವೇದಾಗಮೋಕ್ತ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಕುಂಠಿತ ವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತೆ.
“ಸರ್ವಂ ಕ್ಷಣಿಕಂ, ಸರ್ವಮದ್ವಯಂ, ಸರ್ವಂ ನಶ್ವರಂ” ಎಂಬುದೇ ಬೌದ್ಧ
ಧರ್ಮದ ಮೂಲ ಮಂತ್ರ. ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವದ ಆರು, ಆಯಿದು, ಮೂರನೇ
ಶತಾಬ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಜೈನ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಧರ್ಮಗಳು ಉಭಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದು
ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವೆನಿಸಿರುತ್ತೆ. ಇದರ ದೆಶೆಯಿಂದಾಗಿ ವೇದವಿಹಿತವಾದ ಉತ್ತರ
ವಿಮೂಂಸ ಪೋಕ್ತ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ
ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಅಹೋ ರಾತ್ರಿ ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧಿ
ಪೂರ್ವಕ ಶ್ರಮಿಸಿ, ಆಗಮೋಕ್ತ ಧರ್ಮವನ್ನು || ಏನ ರಕ್ಷಾವತೀ ಜಾತಾ,
ಶಿವಭಕ್ತಿ ಸನಾತನೀ || ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು, ಅಂಧಕಾರ ಮಯವಾದ ಬೌದ್ಧ
ಧರ್ಮವನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಿ, ಶಿವಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ, ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ
ಶಾಸ್ತ್ರತಾನಂದಮಯವಾದ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು, ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವಾದ
ಭಾರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿ ಕೀರ್ತಿ ಕಾಯದಿಂದ ಅಮರರೆನಿಸಿ
ಯಶೋವಂತರಾಗಿರುವರು. ಇವರನಂತರ ಸಮೀಪಕಾಲವರ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದು,
ಜೈನ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧ ಮತಗಳನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಿದ ಮಹಾಪುರುಷರೆಂದರೆ
|| ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರೇ ಆಗಿರುವರು.

ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಪೂಜ್ಯ ಪಿತ ಹಾಗೂ ಪಿತಾ
ಮಹರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧನಾಥ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇವರ ತಂದೆ
ಶ್ರೀಮುಧ್ದದೇವ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರಾಗಲಿ, ತಾವು ಗೀರ್ವಾಣ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ
ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ವೀರಶೈವ ಮತಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ತನುಮನ ಧನ
ಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಸೇವೆಗೈದು ಶಿವಜ್ಞಾನ ಬೋಧಕ ಗುರುಗಳಾಗಿ ಬಹುಕೀರ್ತಿ
ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವರಿದ್ದ ಕಾಲಮಾನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕರುಹೂ
ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕದ
ಆಧಾರದಿಂದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ
ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಾಯಶಃ ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೫೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ
ಜೀವಿಸಿದ್ದರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಅವಕಾಶವುಂಟು.

ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಮರಣೀಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಭಗವತ್ಪಾದ ಆದಿ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇವಣಸಿದ್ಧ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಆರ್ಥಾತ್ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರ ಸಾರ್ವಭೌಮರು, ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಅದ್ವೈತ ಮತ ಸ್ಥಾಪಕರೂ, ಶ್ರೀ ಶಾರದಾ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳೂ, ಆದ ಜಗದ್ಗುರು ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಶ್ರೀ ರತ್ನಗರ್ಭಾಣಪತಿಯನ್ನೂ, ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರ ಮಾಳೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಈ ಮಂಗಳ ಘಟನೆಯ ಕಾಲ ಕೃಂತಲೂ ತತ್ಪೂರ್ವವೇ ತೇಜಃ ಪುಂಜರೂ, ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಣೋಭಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರಿದ್ದರಬೇಕೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತಶಿಖಾಮಣಿ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರವಾದ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಮಾಳೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ ಪ್ರದಾನದ ಮಂಗಳ ಘಟ್ಟವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸದೆ ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಘಟನೆ ಜರುಗಿದ ಕಾಲಕೃಂತಲೂ ಪೂರ್ವವೇ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ನಿಜೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯರಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತೆ. ಶಿವಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಶ್ರೀ ರೇವಣಸಿದ್ಧ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೆಂದೂ ಪ್ರೋಕ್ತವಾಗಿದೆ.

|| ಶ್ರೀ ಮದ್ರೇವಣ ಸಿದ್ಧಸ್ಯ | ಕೊಲ್ಲಪಾಕಿ ಪುರೋತ್ತಮೇ |

ಸೋಮೇಶ ಲಿಂಗಾಜ್ಞಾನನಂ | ಅವಾಸಃ ಕದಳೀಪುರೇ ||

(ಸುಪ್ರಭೇದಾಗಮ)

ಶಿವಾಗಮಗಳು ಉಪನಿಷದ್ ಕಾಲಕೃಂತಲೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ಶಿವನ ಈಶಾನ ಮುಖದಿಂದ ಪ್ರೋಕ್ತವಾಗಿದ್ದವೆಂಬಂಶ ಪಂಡಿತ ಮಂಡಲಿಗೆ ವೇದ್ಯವೇ ಇರುವುದು. ಕ್ರಿ.ಶ. ಹನ್ನೆರಡನೆ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ರೇವಣ ಸಿದ್ಧದೇಶಿಕೇಂದ್ರರು, ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರಂಭಾಪುರಿ ವೀರಸಿಂಹಾಸನದ ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂದೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಿರುತ್ತೆ.

ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ, ಘನ ಪರಂಪರೆಯ ದಿವ್ಯ ಸಂತತಿ ವಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಂತರ ಜನಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧನಾಥ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು, ತಮ್ಮಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ವಿಜಯ ಮಹಾ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಮಾಳೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ ಪ್ರದಾನ ಮಂಗಳ ಘಟ್ಟವನ್ನು

ಸುಮನೋಹರವಾಗಿ ರಚಿಸಿರುವರು. ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಕುಲ ಸಂಜಾತರಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಇಡಿ ವಂಶವೇ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಘನ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳಗಿ, ಜನ ಮನದಲ್ಲಿ ಸತತ ಧರ್ಮ ಸಂಕಿರಣ ವನ್ನು ಉಜ್ವಲಗೊಳಿಸುತ್ತ ಅನೇಕ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾದ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥ ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದು ಶಿವಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸಿದ ಮಹೋದಯರೂ ಪ್ರಾತಃ ಸ್ಮರಣೀಯರೂ ಆಗಿರುವರು. ಅಂದಿನ ಜನತಾಭಾಷೆ ಭಾರತಾದ್ಯಂತ ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಲಿದ್ದರಿಂದ ಅಂಶ ಗಮನಾರ್ಹ.

ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಅದ್ವೈತ ಮತ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯ ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಮಹೋಜ್ವಲರು, ಕ್ರಿ.ಪೂ. 509ರಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 477ರ ವರೆಗೆ ಅಂದರೆ 32 ವರ್ಷಗಳು ಭುವಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ದಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರಾಚೀನ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರು, ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹಿರುವರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿರುವ "Essentials of spiritualism ಎಸ್ಸೆಷಿಯಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಸ್ಪಿರಿಚುವಲಿಜಂ" ಎಂಬ ಆಂಗ್ಲ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಗ್ರಂಥ ಸುಮಾರು 300 ಪುಟಗಳಿದ್ದು 2000 ಪ್ರತಿಗಳು ಸದ್ಯ ಪ್ರಿಂಟಾಗುತ್ತಲಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಇದ್ದ ಕಾಲ, ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚಿನದೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತೆ.

ಆದಿ ಜಗದ್ಗುರು ಸಾರ್ವಭೌಮ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರು ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು 3800 ವರ್ಷಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಕೊಲನು ಪಾಕಿ ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗದ ಮುಖದಿಂದ ಈಶಾಜ್ಞೆಯಂತೆ, ಚಿತ್ಕಳೆಯಾಗಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿ ಉತ್ತರಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ರಾಜತ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ದೇಹಧಾರಿಗಳಾಗಿ—

|| ಲಿಂಗಂ ಮಸ್ತಕದೋಳ್,
ಜಟಾ ಮಕುಟ ಭೂಷಂ ಶೀರ್ಷದೋಳ್ |

ದೇದೀ
ಪ್ರಮಾ
ದಂಶಮ

ಕತಿಯು
ರಿಂಗ
ಸಿದ್ಧದು
ಕವತರಿ
ರುತ್ತೆ.
ದಾಗಿ,
ಶಿವಾಚ
ಗಳು ಯ
ಸ್ವಸ್ವರೂ
ವರ್ಷಗ
ಸರ್ವತ್ರ

ಫಾಲದೋಳ್ ತುಂಗ ಶ್ರೀ ಭಸಿತ,
 ಶ್ರೀಪುಂಡ್ರ ಮನಲಾಕ್ಷ ಸ್ವಾರ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದೋಳ್ ||
 ಮಾಂಗಲ್ಯಾಕ್ಷ ಸರಂ ಮಹಾಗಲದೊಳಿತ್ತು |
 ತೋರುತಂ ಶ್ರೀ ಸಾಂಬನ ಸನ್ನಿಧಿಯೋಳ್ |
 ಶೃಂಗಾರಾನ್ವಿತರಾಗಿ ಭೂವಲಯ ಮಂ ||
 ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಧೀಶ್ವರಾ ||

ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿರುವಂತೆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗ ಮುಖದಿಂದ
 ದೇದೀಪ್ಯ ಮಾನರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದರೆಂದು ಆಗಮಾಮ್ನಾಯಾದಿ ಪ್ರಥಮ
 ಪ್ರಮಾಣದ ಶ್ರುತಿಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ನಿರ್ವಿವಾದವೂ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಈ ಮಹ
 ದೊಳವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯಲ್ಲಿ—

|| ಶ್ರೀ ಶೈಲ ಸ್ತೋತ್ರರೇ ಭಾಗೇ | ತ್ರಿಲಿಂಗ ವಿಷಯೇ ಶುಭೇ |
 ಕುಲ್ಯ ಸಾಕಾಭಿಧಂ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಮೇಕಂ ನಿರಾಜತೇ ||
 || ಸೋಮೇಶ್ವರಾಭಿಧಾನಸ್ಯ | ತತ್ರ ವಾಸವತೋ ಮಮ |
 ಅಸ್ತೃಶನ್ಮಾತುಷಂ ಭಾವಂ | ಲಿಂಗಾತ್ ಪ್ರಾದುರ್ಭವಿಷ್ಯತಿ ||
 || ಮದೀಯ ಲಿಂಗ ಸಂಭೂತಂ | ಮಧ್ಯಕ್ತ ಪರಿಪಾಲಕಂ |
 ವಿಸ್ಮಿತಾ ಮಾನುಷಾಃ ಸರ್ವೇ | ತ್ವಾಂ ಭಜಂತು ಮದಾಜ್ಞಯಾ ||

ಇತ್ಯಾದಿ ಉನ್ನತ ನೈಜ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕೈಲಾಸ
 ಪತಿಯ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ, ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠ ದಿವ್ಯ ದೇಹೋಪಮಾನರಾಗಿ ಶಿವ
 ಲಿಂಗ ಮುಖದಿಂದ ಭಗವತ್ಪಾದ ಆದಿ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರು ಉಚ್ಛವಿ
 ಸಿದ್ಧವು ಸತ್ಯವೇಯಿರುತ್ತೆ. ಇವರು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 1845ರಲ್ಲಿ ಅಯೋನಿಜರಾಗಿ
 ಅವತರಿಸಿದರೆಂದು ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ
 ರುತ್ತೆ. ಮಹಾಚಾರ್ಯ ಸಾರ್ವಭೌಮರು 1400 ವರ್ಷಗಳು ಭುವಿಯಲ್ಲಿದ್ದು
 ಬಾಗಿ, ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ವಿಜಯ ಮಹಾ ಪುರಾಣದ ಕತೃಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧ ನಾಥ
 ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ 700 ವರ್ಷ
 ಗಳು ಯೋಗಾಸನಾಸೀನರಾಗಿ ಘನ ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಮುಖಿಗಳಾಗಿ,
 ಸ್ವಸ್ವರೂಪಾನು ಸಂಧಾನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರೆಂದೂ, ಉತ್ತರಾರ್ಧದ 700
 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಗನಗಾಮಿಗಳಾಗಿ
 ಸರ್ವತ್ರ ಸಂಚರಿಸಿದರೆಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿರುತ್ತೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಉತ್ತರಾರ್ಧದ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಚಾರ್ಯರು
 ವಿಶ್ವಧರ್ಮವೆನಿಸಿದ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ತತ್ವವನ್ನು ಅಖಂಡವಾಗಿ ಜನತೆಯ
 ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಋಷಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೂ, ಯತಿಂ
 ಯೋಗೀಂದ್ರರಾದ ಶಿವಶರಣರಿಗೂ, ಮಹಾ ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರಿಗೂ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ
 ಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೂ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರಿಗೂ, ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯ ಭಾಷ್ಯ
 ಕರ್ತೃಗಳಿಗೂ ಹಾಗೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಅಸ್ತಿಕ ಶಿಷ್ಯವೃಂದಕ್ಕೂ ತತ್ವೋಪ
 ದೇಶದ ಮೂಲಕ, ದರ್ಶನಾಶೀರ್ವಾದ ಶ್ರೀ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಗಳಿಂದ
 ಪುನೀತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಸತತ ಜಗದ್ವಂದ್ಯ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಗಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದ
 ವರು. ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು ಮಾನವರ ಮಧ್ಯೆ ಕೀಳು
 ಮೇಲೆಂಬ ಭಾವವಾಗಲಿ, ಕೋಮವಾರು ಅಥವಾ ಜಾತಿ ಭೇದವನ್ನೆಡೆಸದೆ
 ಸಮಸ್ತ ಅಸ್ತಿಕ ವೃಂದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಪೂರಿತ ದರ್ಶನಾಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನಿತ್ತು
 ಸರ್ವತ್ರ ಜನತೆಯ ಹೃದಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ ಧರ್ಮ ಸಾಮ್ರಾ
 ಜ್ಯವನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ ಸ್ಥಾಯಿಯಾದ ಕೀರ್ತಿವಂತ
 ರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ || ಗುರುಣಾಂ ಗುರುಃ || ಎಂಬ ಮಹೋನ್ನತವಾದ
 ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸಿರುವರು.

ಮಹಾಚಾರ್ಯವರೇಣ್ಯರಾದ ಜಗದಾದಿ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣು
 ಸಿದ್ಧ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ತಮ್ಮ ಉತ್ತರಾರ್ಧದ ಏಳುನೂರು ವರ್ಷಗಳ
 ಕೊನೆಯ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಅಂಚಿನ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, ಕ್ರಿ.ಪೂ. 483
 ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಜ|| ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ, ಕೃಪೆ
 ಯಿಂದ ಶ್ರೀ ರತ್ನ ಗರ್ಭ ಗಣಪತಿಯನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ
 ಲಿಂಗವನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತೆ. ಶ್ರೀಹರಿ
 ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಾದಿಗಳೂ, ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರೂ, ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಾದಿಗಳೂ,
 ಅನುದಿನ ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ || ಲಿಂಗಂ ಚಿದಾತ್ಮಕಂ ಬ್ರಹ್ಮ ||
 ಎಂಬುವ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅವರವರುಗಳು ಸದಾ ತತ್ಪರರಾಗಿರುವರು. ಈ
 ಮಹದಂಶವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ
 || ಧರ್ಮ್ಯ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾತ್ಮಕಃ || ಎಂಬ ನೈಜ ಧರ್ಮದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೊರ
 ಗೆಡಹಿರುವರು. ಸತತ ಲಿಂಗಾಂಗಗಳ (ಜೀವಬ್ರಹ್ಮರುಗಳ) ಸಂಪೂಜ್ಯವೆನಿಸಿದ
 ಪೂಜ್ಯ ಪೂಜಕ ಭಾವವು, ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ವೃದ್ಧಿಗೊಂಡು, ಪೂಜ
 ಕಾಂಶವು ಕ್ರಮೇಣ ಪೂಜ್ಯಾಂಶದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾಗುವ ಮಹದಂಶವನ್ನು

ಮಹಾಚಾರ್ಯರು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಸ್ಫುಟಪಡಿಸಿರುವರು. ಜ|| ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 477ರಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಗಾಮಿಗಳಾದ ರೆಂದು ಪಂಡಿತ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಭಿಮತವಾಗಿರುವುದು. ಆದಿ ಜ|| ಶ್ರೀ ರೇವಣಸಿದ್ಧ ಮಹಾ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರರು ತದನಂತರ ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 475ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿಭವಿಸಿದ ಕೊಲನು ಪಾಕಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರವಿರಾಜಮಾನ ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಪೃಥ್ವಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ, ಜಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನನಾದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ, ಉದಕದಲ್ಲಿ ಉದಕವೂ, ಪ್ರೇರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರವು, ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯೂ ವಿಲೀನವಾಗು ವಂತೆ, ತಮ್ಮ ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕ ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನರಾದರು. ಕೊಲನು ಪಾಕಿ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ, ಸಿಕಂದರಾಬಾದಿಗೆ ಸುಮಾರು 45 ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಆಂಧ್ರದೇಶದ ಹೃದಯಸ್ಥಾನವೆನಿಸಿದೆ. ಪುರಾತನ ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥ ದೇವಾಲಯವು ಇಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಜ|| ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರು ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಆದಿ ಮಹಾಲಿಂಗನೆಂದು ವಿದ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪೂಜೆಗೊಂಡು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೆನಿಸಿರುತ್ತೆ.

ಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ತವಾದ ಮಹದಂಶಗಳು ಸಂಸ್ಕರಣೀಯವಾಗಿರುವುದ ರೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಭರಿತವೆನಿಸಿರುವುವು. ಜಗದಾದಿ ಜಗದ್ಗುರು ಸಾರ್ವ ಭಾಮರಾದ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರುಗಳು ಪಂಚಶಿವಲಿಂಗಗಳ ದಿವ್ಯ ಮುಖಂಗಳಿಂದ, ದಿವ್ಯ ದೇಹಧಾರಿಗಳಾಗಿ, ಈಶಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಲಿಯುಗವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸುಮಾರು 1300 ವರ್ಷ ಗಳು ಗತಿಸಿಹೋಗಿದ್ದವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಮತ್ತೊಂದಂಶವೆಂದರೆ, ಯುಗಪುರುಷನಾದ ಕಲಿರಾಯನ ಆಯುಃ ಪ್ರಮಾಣವು 4,32,000 ವರ್ಷಗಳೆಂದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿತಿಯುಂಟು. ಕಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಇಂದಿಗೆ 5073 ವರ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಂದಿವೆ. ಅಂದಬಳಿಕ ಕಲಿಪುರುಷನು ಇನ್ನೂ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ತೊಟ್ಟಿಲ ಎಳೆಗೊಸಾಗಿದ ವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗಿ ವರ್ಮಾನಕಾಲವು ಕಲಿ ಯುಗದ ಪರ್ವಕಾಲವೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುವುದು.

ಕ್ರಿ.ಶ. 800 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ “ನೀಲಕಂಠಭಾಷ್ಯ” ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿ.ಶ. ಹನ್ನೊಂದನೆ ಶತಮಾನದ ಆದಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದ “ಶ್ರೀಕರಭಾಷ್ಯ” ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಶ್ರೀಪತಿ ಪಂಡಿತರು, ಇನ್ನೂ

ಅನೇಕ ಭಾಷ್ಯಕರ್ತರು ಹಾಗೂ ಘನ ಪಂಡಿತರೂ ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾ
ಮಣಿ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥವನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಂತಮ್ಮ ಘನ
ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಸ್ಫುಟಪಡಿಸಿ, ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರುಗಳನ್ನು
ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದು, ಪಂಚ ಮಹಾಚಾರ್ಯರು
ಗಳ ಪ್ರಾಚೀನತೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಘನತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವುವು.
ಕ್ರಿ.ಶ. ಎಂಟನೆ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾರದಾ ಜಗದ್ಗುರು ಪೀಠವನ್ನು
ಆಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು, ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ
ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಎರಡನೇ ಮಹಾ ಮಹಿಮರೆನಿಸಿ, ಭರತಖಂಡದಾದ್ಯಂತ
ಸಂಚರಿಸಿ ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದ ಮಹಾ ಉಜ್ವಲ
ಮಹೋದಯರೆನಿಸಿರುವರು. ಅನೇಕರು, ಈ ಮಹಾ ಮಹಿಮರನ್ನೇ ಆದಿ
ಶ್ರೀ ಶಂಕರರೆಂದು ನಂಬಿರುವರು. ಮೇಲುಕ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠ ಶಿವಾ
ಚಾರ್ಯರು ಹಾಗೂ ಎರಡನೇ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಸಮಕಾಲೀನ
ರಾಗಿದ್ದು, ಭಾಷ್ಯ ಕರ್ತೃಗಳಾದೀ ಉಭಯ ಯತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಸಂಧಿಸಿ,
ವಿಪುಲಾರ್ಥಗಳರ್ಥವಾದ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಹಾಗೂ ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ
ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಮನ್ವಯ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನಗಳಿಂದ ವಿಚಾರ ವಿನಿ
ಮಯ ಮಾಡಿದುದಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತೆ. ಈ ಸಂವಾದವನ್ನೇ ಬೃಹತ್
ಶಂಕರ ವಿಜಯದಲ್ಲಿ “ಸಿದ್ಧ ಶಂಕರ ಸಂವಾದ”ವೆಂಬ ಮಂಗಳ ಪರಿಚ್ಛೇದ
ವಿರುವುದು ಸರ್ವ ಶ್ರುತವೇಯಿರುತ್ತೆ. ಮತ್ತು ಕ್ರಿ.ಶ. 8ನೇ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ
ಬೌದ್ಧ ಹಾಗೂ ಜೈನಧರ್ಮಗಳು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಳೆಗುಂದಿದ್ದವೆಂಬ ಅಂಶ
ಗಮನಾರ್ಹ. ವೇದಬಾಹಿರವಾದೀ ಮತಗಳು ಕ್ರಿ.ಪೂರ್ವದ ಕಾಲಾವಧಿ
ಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಛ್ರಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರೂ
ಹಾಗೂ ತದನಂತರ ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಹ
ನೀಯರುಗಳು ವೇದವಿಹಿತವಾದ, ಅಗಮಾಮ್ನಾಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಕ್ತವಾದ
ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆ ಸೇತು ಸೀತಾಚಲಪರ್ಯಂತರ ರಭಸದಿಂದ ಪ್ರಚಾರ
ಮಾಡಿ, ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿಗಳ ವೇದಬಾಹಿರ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ
ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಿಸಿ ಸುಧಾರಣೆಗೊಳಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸಿ
ದುದಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತೆ. ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೂ
ಬಹು ಪೂರ್ವ ಆದಿ ಜ|| ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರು, ಆದಿ ಶ್ರೀ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಶಿ
ಮುನಿ ಸಾಂದ್ರರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ
ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಸಾರವತ್ತಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವರು. ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ಇಡೀ

ಮಾನವಕುಲದ ಸ್ವಧರ್ಮ ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಶ್ರೀ ಭುವನಾಚಾರ್ಯರು
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ—

|| ಅಹಿಂಸಾ ಸತ್ಯ ಮಸ್ತೇಯಂ |

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ ದಯಾ ಕ್ಷಮಾ |

ದಾನಂ ಪೂಜಾ ಜಪೋಧ್ಯಾನಂ |

ಇತಿ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಃ || (ಸಿ.ಶಿ.ಅ. 16 ಶ್ಲೋ. 59)

ಎಂದು ವಿವರಿಸಿರುವರು. ಆಗಮಾಮ್ನಾಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಕ್ಷವಾದ
ಸಾರವಿದು. ಅಹಿಂಸಾ, ಸತ್ಯ, ಆಸ್ತೇಯ (ಕಳವು ಮಾಡುವ ಮನೋವೃತ್ತಿ
ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ), ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ದಯಾ, ಕ್ಷಮಾ, ದಾನ, ಪೂಜಾ, ಜಪ, ಮತ್ತು
ಧ್ಯಾನ, ಈ ಹತ್ತು ದೇವಗುಣಗಳು ವಿಶ್ವಧರ್ಮದ ಅಂಗಗಳೆಂದು ಹೃದ
ಯಂಗಮವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವರು. ಅಹಿಂಸಾ ಧರ್ಮದ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ
ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ಸೃಜಿಸಿದ ಈ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಮಹಾಮನೆ ಧ್ಯಾನಯೋಗಕ್ಕೆ
ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದು. ಸರ್ವಮತ ಸಮನ್ವಯ ಧರ್ಮವು ಜ||
ಸಾರ್ವಭೌಮರಿಂದ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಜಗದಾದಿಯಲ್ಲೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುತ್ತೆ.
ಬುದ್ಧ, ವೃಕ್ಷಭ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ, ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ, ಶ್ರೀಮಧ್ವ, ಷಡ್‌ದರ್ಶನ
ಕಾರರೂ, ಶ್ರೀ ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣರೂ, ಹಾಗೂ ಕ್ರೈಸ್ತ, ಮೊಹಮ್ಮದ್
ಪೈಗಂಬರ್, ಶ್ರೀ ಗುರುನಾನಕ್ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮ ಬೋಧಕರೂ
ಮೇಲ್ಕಂಡ ಧರ್ಮದ ದಶಮುಖಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ವಿಶ್ವಸಿಸಿ, ಅವರವರು ತಮ್ಮ
ಧರ್ಮಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರೀತಿ ಪುರಸ್ಕರಭಾವದಿಂದ
ಇಂದಿಗೂ ಈ ಸನಾತನ ಧರ್ಮಾಂಗಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವುದೇ
ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಲವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುತ್ತೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಗೆ - (ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತೆಗೆ)

ಕನ್ನಡ-ಅಂಗ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷ್ಯ ರಚನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ.

|| ಶೃಣ್ವಂತು ವಿಶ್ವೇ ಅಮೃತಸ್ಯ ಪುತ್ರಾಃ |

ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಶಿವಜ್ಞಾನಾಮೃತ
ಮಹಾ ಸಾಗರವೂ ಹಾಗೂ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ ಸ್ವಸ್ವರೂಪೈಕ ಮೋಕ್ಷ
ಪ್ರದವೂ ಆಗಿ ರಾಜಿಸುವ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತೆಗೆ ಭಾಷ್ಯ ರಚನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ

ಯಿರುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಂತೆ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಗೀತೆಗೂ ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥಗಳ ಭಾಷ್ಯರಚನೆ ವರ್ಮನಾಸ ಕಾಲದ ಮಾನವಧರ್ಮದ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಸ್ವೇಮಾಭ್ಯುದಯಾದಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆತ್ಮಾವಶ್ಯಕವೆನಿಸಿರುವುದು. ಆದಿ ಜ|| ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಗಸ್ತ್ರೈರ ಸಂವಾದ ಪದಲಾಲಿತೃಗಳಿಂದ ರಾಮಣೀಕಯವೆನಿಸಿ, ಕರ್ಮದುರಿತ ಹರವೂ ಪಾವನಾತಿ ಪಾವನವೂ ಆಗಿರುವುದು. ಮೂಲ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳೇ ಸದ್ಯ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವುವು. ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಿಂದ ಮೂಲ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅಂತರಾರ್ಥಗಳು ಹೊರಬೀಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಈ ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಓದುಗರು, ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೂ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳೂ ಸ್ವತಃ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ಲೋಕಾಂತರ್ಗತವಾದ ತತ್ವದ ಸುಧಾಮೃತಸಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ, || ತಮಸೋ ಮಾ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಮಯ | ಮೃತೋರ್ಮಾ ಅಮೃತಂ ಗಮಯ|| ಎಂಬ ಶೃತಿವಾಣಿಯಂತೆ, ಆಸತ್ತಿನಿಂದ ಸತ್ ಸ್ವರೂಪದತ್ತ, ಕಗ್ಗತ್ತಲಿನಿಂದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯತ್ತ, ಹಾಗೂ ಮೃತ್ಯುವಿನ ದವಡೆಯಿಂದ ಅಮೃತತ್ವದತ್ತ ಮಾನವರು ಸಾಗಿ, ಪುನರಪಿರಾಹಿತೃವಾದ ಮತ್ತ ಸರ್ವ ದುಃಖ ನಿವೃತ್ತಿ ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆನಿಸಿರುವುದು.

A Spiritual call with Supplication.

ಪೂಜ್ಯ ಪಾದಂಗಳವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಂಡಿತ ಮಂಡಲಿಯವರಲ್ಲಿ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ವಿನಮ್ರ ಭಾವದಿಂದ ಹಾಗೂ ಅನಂತ ಪ್ರಣಾಮಂಗಳ ಪೂರ್ವಕ ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನಂದರೆ.

|| ಕೂಜಂತಂ ಶಿವ ಶಿವೇತಿ | ಮಧುರಂ ಮಧುರಾಕ್ಷರಂ |
ಆರುಹ್ಯ ಕವಿತಾ ಶಾಖಾಂ | ವಂದೇ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ
ಕೋಕಿಲಂ ||

ಇಂದು “ ರೇಣುಕ ಭಾಷ್ಯ ಮತ್ತು ದಾರುಕ ಭಾಷ್ಯಗಳು ” ನಮಗೆ ಹಸ್ತಗತವಾಗಿಲ್ಲ. “ ನೀಲಕಂಠ ಭಾಷ್ಯ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಕರಭಾಷ್ಯ, ಶಿವಾ ದ್ವೈತ ಮಂಜರಿ ” ನೊಡಲಾದ ಮಹಾ ಕೃತಿಗಳು, ಶ್ರೀಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ

ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ಘನ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಂತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಬೀರುತ್ತ ವಿಶ್ವಧರ್ಮವೆನಿಸಿದ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಆರ್ಥಾತ್ ಪಟ್ಟಿಲ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಉಜ್ಜಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಲಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಶಿವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಗೆ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಸ್ವತಃ ಅರಿತು ಅಚರಿಸಿ, ಅನಂದಿಸಿ, ಭೂಮಂಡಲದ ದಶ ದಿಕ್ಪುಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರವಚನ, ಪಠನ ಪಾರಾಯಣಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ, ಅಶಾಂತಿಯುತವಾದ ಜಗತ್ತು ಪರಮ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ತತ್ಪರವಾದರೆ, ಆಗ ಜಗದಾದಿ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರುಗಳಿಂದ ಆಗಮಾಮ್ನಾಯಾದಿಗಳಿಗೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ತ್ರಯಗಳ ತತ್ವಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ರಚಿಸಿದ ರೇಣುಕ ಭಾಷ್ಯ, ದಾರುಕ ಭಾಷ್ಯಾದಿಗಳು ನಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಷ್ಟೆ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯಗಳಿಗೆ, ಭಗವತ್ಪಾದರುಗಳಾದ ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರೂ, ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೂ, ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರೂ ತದನಂತರ ಪೂಜ್ಯಪಾದರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅನೇಕ ಪೀಠಾಚಾರ್ಯರುಗಳೂ, ಉಪಾಚಾರ್ಯರುಗಳೂ, ಯತಿಗಳೂ, ಪಂಡಿತರೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಜ್ಞರೂ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಹೋನ್ನತವಾದ ಭಾಷ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಸರ್ವತ್ರ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ವವಿದಿತವೇಯಿರುತ್ತೆ. ಅದರಂತೆ, ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತೆಗೂ, ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ತರದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಮಹಾ ಪಾದಂಗಳವರೂ, ಉಪಾಚಾರ್ಯರೂ, ವಿರಕ್ತ ಮತ್ತೂ ಗುರುವರ್ಗದ ಮಹಾ ಸನ್ನಿಧಾನಂಗಳವರೂ, ಶಿವಾದ್ವೈತ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ, ಸಮಸ್ತ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಾದ ಪಂಡಿತರೂ ಹಾಗೂ ಶಿವಾನುಭಾವಿಗಳೂ, ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ ಎಲ್ಲಾ ಧೀಮಂತ ಗೃಹಸ್ಥರೂ, ನನ ನವೋಲ್ಲಾಸಕರ ಸದ್ಭಾವದಿಂದ, ಗಹನವೂ ಗಂಭೀರವೂ ಆದ ಭಾಷ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಅವಿರೋಧ ಭಾವದಿಂದ, ಆ ಆಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಂಗ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ವಿಶಾಲಾರ್ಥ ಗರ್ಭಿತವಾದ ತೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ, ಆ ತತ್ವದ ಸುಧೆಯನ್ನು ತಾವುಂಟು ಜಗತ್ತಿನವರಿಗೆ ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವದಿಂದ

ಷಟ್ ಸ್ಥಲ ಸಿದ್ಧಾಂತವ ಮಹಾ ಮಕರಂದದ ರಸದೌತಣದೂಟವನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸ
ದಿಂದ ಉಣಬಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಆಶಯ. ಜ|| ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾ
ಚಾರ್ಯರು ಮೇಲ್ಕಂಡಂಶವನ್ನೇ ಸರ್ವ ಸಮರ್ಥರಾದ ಆದಿ ಶ್ರೀ ಆಗಸ್ತ್ಯ
ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಅರುಹುತ್ತಾ

|| ಸ್ಥಾಪ್ಯತಾಂ ಸರ್ವಲೋಕೇಷು | ತಂತ್ರಮೇ ತತ್ವಯಾ ಮುನೇ |
ಈದೃಶಂ ಶಿವಬೋಧಸ್ಯ | ಸಾಧನಂ ನಾಸ್ತಿ ಕುತ್ರಚಿತ್ ||

(ಸಿ. ಶಿ. ಅ 20 ಶ್ಲೋ. 74)

ಎಂಬುದಾಗಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವರು. ಈ ಆಜ್ಞೆ ವಿಶೇಷತಃ ಸಮಸ್ತರಿಗೂ
ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥಾ ಜೀವಂತ ಆಜ್ಞೆಯೆಂದು ವಿರಾಜಿತವಾಗಿ
ರುವ ಮಹದಂಶ ಸಂಸ್ಕರಣೀಯವಿರುತ್ತೆ.

In three Parts ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ.

21 ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುವ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಗಸ್ತ್ಯ ಸಂವಾದ
ವೆಂಬೀ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತೆಯನ್ನು, ಓದುಗರ, ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ
ಪ್ರತಿ ಏಳು ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಭಾಗದಂತೆ, ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ
ವಿಂಗಡಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಅಂಗ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವುದು
ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆನಿಸಿರುವುದು. ಒಂದೇ ಪರಿಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ
ಭಾಷ್ಯ ರಚನೆಗೈಯುವುದರಿಂದ, ಭುವನಾಚಾರ್ಯರ ಘನತತ್ವಾಮೃತವನ್ನು
ಪ್ರಥಮ ಭಾರಿಗೆ ಭುವನಾಂಡದಾದ್ಯಂತ ಯಥಾ ಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿ ಪುರಸ್ಕರಭಾವ
ದಿಂದ ಪ್ರಚಾರಗೈದ ಮಹಾ ಪುಣ್ಯ ಲಭಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ.

ಕೈಲಾಸಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಉಮೇಶನ ಸ್ವಮುಖ ಕಮಲದಿಂದ ಪ್ರಥಮ
ಭಾರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಗಿರಿಜೆ, ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ವಿಶ್ವಧರ್ಮವೆನಿಸಿದ
ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಆರ್ಥಾತ್ ಶಿವಾದ್ವೈತ ದರ್ಶನವನ್ನು, ಶ್ರೀ ಪರ
ಮೇಶ್ವರನ ಸದ್ಗೋಚಾತ ಮುಖಸಂಭೂತರೂ, ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಜ್ಯೋತಿ
ರ್ಲಿಂಗಗಳ ಮುಖಗಳಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಉದ್ಭವಿಸಿದವರೂ ಆದ—

|| ಏತೇ ಯುಗಚತುಷ್ಟೇತು | ಪಂಚಾಚಾರ್ಯಾಃ
ಯಥಾ ವಿಧಿಃ | ಮಮಲಿಂಗ ಮುಖೋದ್ಭೂತಾಃ |
ಲೋಕ ವಿಶ್ವತ ಕೀರ್ತಯಃ ||

ಎಂಬ ಶಿವಾಗಮಗಳ, ಯಜುರ್ವೇದಾಂತಗತವಾದ ವೀರಶೈವಗ್ರಂಥಗಳ
 ಸಂಪತ್ತಿನ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರೋಕ್ತ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ
 ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಧಾರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ, ಚತುರ್ಯುಗಗಳ ಆದಿಯಲ್ಲಿ
 ಮೇಲುಕ್ತವಾದಂತೆ ಜಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದೈವಲೀಲೆಗನುಸಾರ ದಿವ್ಯ ದೇಹ
 ಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಶಿವ ಪ್ರೋಕ್ತವಾದ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಮಹಾತತ್ವವನ್ನು ಜಗದಾದಿ
 ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರುಗಳು; ಮಹರ್ಷಿಗಳು
 ತಿಲಕರೂ, ಶಾಸಾನುಗ್ರಹ ಶಕ್ತಿ, ಸಮರ್ಥರೂ, ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳೂ,
 ತ್ರಿಲೋಕ ಸಂಚಾರಿಗಳೂ, ಆಗಿ ಭಾಷ್ಯಕರ್ತರಾದ ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ,
 ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ, ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರೂ, ಹಾಗೂ ಅನಂತ ಮಹಾ
 ಮಹಿಮರಿಂದ ಸ್ತುತ್ಯರಿಸಿದ, ಆದಿ ಶ್ರೀ ಆಗಸ್ತ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಗಳು, ಶ್ರೀದಧೀಚಿ
 ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸಾಚಾರ್ಯರು, ಶ್ರೀಸಾನಂದ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ದೂರ್ವಾಸಾದಿ ಮಹರ್ಷಿ
 ಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆದಿ ಜ|| ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ, ದಾರುಕ, ಘಂಟಾರ್ಕಣ,
 ಛೇನುಕರ್ಣ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವಾರಾಧ್ಯ ಜಗದ್ಗುರು ಸಾರ್ವಭೌಮರ ದಿವ್ಯ
 ಕೃಪಾಲವಲೇಶದಿಂದ ಪ್ರದೀಪ್ತರಾಗಿ, ಮಹಾಚಾರ್ಯವರೇಣ್ಯರುಗಳಿಂದ
 ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸರ್ವೋತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ, ಹಾಗೂ
 || ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗಿನೋವತ್ಸ | ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನ ವಿದ್ಯತೆ || ಎಂಬ ಶಿವಾಗಮೋ
 ಕ್ತಿಗನುಗುಣವಾದ ಶಿವ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಪಂಚಮಹಾ
 ಚಾರ್ಯರುಗಳಿಂದ ಶ್ರವಣಮಾಡಿ || ನಿಜ ಪದಂ ಕರಬಿಲ್ವ ಫಲಂ || ಎಂಬಂತೆ
 ಘನಲಿಂಗ ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನರಾಗಿ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಮಯರಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತ
 ಲಿರುವರು. ಅಂತೆಂದ ಬಳಿಕ, ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಆಖಿಲ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳು ಈ ಸರ್ವ
 ಸ್ಥಲ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೃತ
 ಮಯವಾದ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಸತತ ಜಗದಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಚಾರಮಯ
 ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಹೂಡಿ ಮಹೋಜ್ವಲ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲ
 ಗೊಳಿಸಲು ಕಂಕಣಬದ್ಧರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಇಹ ಪರಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ
 ರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಖಿಲ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಜಲಿ
 ಪುಟದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಮಹಾಗ್ರಂಥದ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
 ಕಂಡುಬರುವ ಕೆಲವು ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ಗರ್ಭಿತವಾದ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ
 ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ, ಸರ್ವ ಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯ ಭಾವದಿಂದ ಆಗ

ಮಾನ್ಮಾಯಾದಿಗಳ, ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯಗಳ, ವಚನೋಪನಿಷತ್ತುಳ್ಳಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ
ಪ್ರೋಕ್ತವಾದ ಉಜ್ವಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸರ್ವಾಂಗ
ಸುಂದರವಾದ ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಭಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಅನುಭವೈಕ್ಯವೇದ್ಯ ವಿವಿಧ
ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ರಚಿಸಿ, ಜಗತ್ತಿನ ಸಮಸ್ತ ಅಸ್ಥಿಕ ಜನಸ್ಥೋಮ, ಪರ
ಮಾದರದಿಂದ ಓದಿ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಲು ಅವ್ಯತವಾಗಿರುವಂತೆ ವಿಶಾ
ಲಾರ್ಥ ಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಭಾಷ್ಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸವಿನಯ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ದಯಾಮಯರಾದ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳೂ,
ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳೂ, ವಿಚಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಘನ ವಿಧ್ವಾಂಸರೂ,
ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತತ್ವ ಪ್ರಚಾರದ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ,
ಪ್ರಮುಖ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳವರೂ ಜಗದಾಚಾರ್ಯ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಶ್ರೀ
ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರ ಆದೇಶದಂತೆ ಜಗತ್ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ
ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ನೂರಾರು ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಜನ್ಮಸಾರ್ಥಕತೆಗಾಗಿ ಅಮೋಘವಾಗಿ
ರಚಿಸಿ, ಸಹಸ್ರಗಟ್ಟಲೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಆ ಮಹಾ ತತ್ವವನ್ನು ಭಾಷು
ಕೋಟಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಅಷ್ಟ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಪಾವನನಾದ ಗಂಗಾ
ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಈ ಭಾಷ್ಯ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಈ ದೇವಗಂಗೆ ಸರ್ವರ ಹೃದಯ ಭೂಮಿಕೆ
ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸಿ, ತತ್ಪಲವಾಗಿ ಅವರವರ ಹೃನ್ಮಂದಿರಗಳನ್ನು || ಸರ್ವ ಹೃದಯ
ಪ್ರಕಾಶಃ || ಎಂಬಂತೆ ಒಳ ಹೊರಗೆ ಬೆಳಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಮಹಾ
ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಕೃತ ಕೃತ್ಯರಾಗಬೇಕೆಂದು ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.
|| ದೀಪೋ ದೀಪಃ ಪ್ರದೀಪಸ್ತುಃ || ಎಂಬಂತೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹನೀಯರು ಈ
ಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ತಾವಾಗಿ ಸ್ವಾತ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪುರ
ಸ್ಕರ ಭಾವದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದು, ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ
ಗೀತೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಅಂಗ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭಾಷ್ಯಗಳ ರಚನೆ, ಪ್ರಕಟನೆ
ಮತ್ತೂ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕ ಶ್ರಮಿಸಿ, ದಯಾಮಯ
ರಾದ ಭಗವತ್ಪಾದ ಜಗದಾದಿ ಶ್ರೀ ಗಂಭೀರ ಜಗದ್ಗುರು ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚಾ
ಚಾರ್ಯರುಗಳ ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂದು ನಮ್ರಭಾವ
ದಿಂದ ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಗುರುಕುಲಗಳಲ್ಲೂ, ವೀರಶೈವ ಮಠ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲೂ, ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ
ನಿಲಯಗಳಲ್ಲೂ (ಹಾಸ್ಟಲ್‌ಗಳಲ್ಲೂ) ಅನಂತ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ವಿಷೇಷತಃ
ಲಿಂಗಾಂಗಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಈ ಭಷ್ಯಾವ್ಯತದ ಪಠನೆ, ಪಾರಾಯಣ, ಶ್ರವಣ,

ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ವಿಶ್ವ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಈ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರವಾಗಿ, ಜನತೆ ಇದರಿಂದ ಸಂಪ್ರೀತರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅದ್ಯಕ್ಷರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಭಗವತ್ಪಾದ ಆದಿ ಜ|| ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರ ಆಶಯವೂ ಇದೇ ಆಗಿರುತ್ತೆ.

ಮೂಲ ಪೀಠಗಳಲ್ಲೂ, ಶಾಖಾ ಸಂಸ್ಥಾನ ಮಠಗಳಲ್ಲೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ವಟುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಭಾಷ್ಯದ ಜ್ಞಾನಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯಗಳ, ವಚನೋಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ಅಂಗ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೋವಿದರನ್ನಾಗಿಯೂ, ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಹಿಷ್ಣು ತಾಭಾವದಿಂದ, ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ನೈಪುಣ್ಯ ವನ್ನು ಪಡೆದು ಶಾಂತಿ ಸ್ಥೈರ್ಯಗಳಿಂದ ಸರ್ವತ್ರ ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ತೆರದಲ್ಲಿ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಬೆಂಬಲಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಘನಪಂಡಿತರೂ, ಆತ್ಮರತಿಗಳೂ ಈ ಮಹಾ ಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗ ಬೇಕು. ಗೃಹಸ್ಥರು ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲನೀಡಿ ತಾವೂ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಕೃತ ಕೃತ್ಯರಾಗಬೇಕು. ಸೌವಾತ್ಯ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪೇಂದ್ರಗಳಿಗೂ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗೂ, ಪ್ರಮುಖ ಲೈಬ್ರರಿಗಳಿಗೂ, ಮಠ ಮಂದಿರಗಳಿಗೂ, ಹಾಗೂ ಆತ್ಮವೇತ್ತರಾದ ಘನ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಗೂ, ಅನೇಕ ಪೂಜ್ಯ ಪೀಠಾಧೀಶ್ವರರುಗಳಿಗೂ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸದರಿ ತತ್ವ ಪ್ರಚಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಈ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಭಾಷ್ಯ ಸರ್ವತ್ರ ಬೆಳಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಈ ಗ್ರಂಥ ಅವಶ್ಯ ಪ್ರೇಮಾದರದಿಂದ ಅವರವರು ಪಡೆಯುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪ್ರಚಾರ, ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಾದಿಗಳು ಸತತ ಜರುಗುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಗ್ರಂಥೋತ್ಸವ

ಭಗವತ್ಪಾದ ಆದಿ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ಸಾರ್ವಭೌಮ ರೇಣುಕ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯ ಮುಖ ಕಮಲದಿಂದ, ಆದಿ ಶ್ರೀ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಜವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಜಗತ್ತಿನ ಸಮಸ್ತ ಮಾನವಕೋಟಿಗೆ ದಯಪಾಲಿ ಸಿದ ಮಹೋನ್ನತವಾದ ಉಪದೇಶಾಮೃತವೆನಿಸಿದ, ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾ ಮಣಿ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥವನ್ನು, ಆಸ್ತಿಕ ಶಿರೋಮಣಿಗಳಾದ ಸಮಸ್ತರೂ ಪರಮ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಪಡೆದು, ತಂ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿನ

ನಿಮಿತ್ತ ಅವಶ್ಯ ನಿತ್ಯವೂ ಓದಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಜ|| ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರ ಮತ್ತು
ಅನೇಕ ಮಹಾ ಶಿವಶರಣ ಶರಣಿಯರ ಜಯಂತೃತ್ಸವಗಳನ್ನು ಆಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೆರ
ವೇರಿಸುವಾಗ ಸದರಿ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥದ ಅಯಿದು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಂಚ ಜಗದ್ಗುರು
ಮಹಾ ಪೀಠಗಳ ಧರ್ಮಧ್ವಜಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದಂಥಾ ಪಂಚವರ್ಣದ ಶಿಲ್ಪ
ಬಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೈಂಡು ಮಾಡಿಸಿ ಆಲಂಕೃತವಾದ ಪುಷ್ಪಮಂಟಪದಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮೆರವಣಿಗೆಯಿಂದ ರಾಜವೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವ ಮಾಡಬೇಕು.
ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಾಮರ ಜನತೆಗೂ ಈ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾ
ದರಗಳು ಸ್ವಯಂ ಉದ್ಭವಿಸಿದಂತಾಗಿ ಗುರುವರೇಣ್ಯರ ಕೃಪಾ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಪಾತ್ರ
ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದ ರಾಶಿ ನಮ್ಮದಾಗುವುದು.

ಭುವನಾಚಾರ್ಯವರೇಣ್ಯರೂ, || ಪೂಜ್ಯಾಯ ರೇಣುಕೇಂದ್ರಾಯ |
ಸತ್ಯ ಧರ್ಮ ರತಾಯಚ || ಭಜತಾಂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಾಯ | ನಮತಾಂ ಕಾಮ
ಧೇನವೇ || ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಸತತ ಭಜಿಸುವ ಜನಸೋಮಕ್ಕೆ
ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತೆ; || ಆಭಯದಂ ಕರುಣಾ ಭರಣಂ ಶಿವಂ || ಎಂದಂತೆ
|| ಗುರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ || ವೆನಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಅವರ ಕೃಪಾ ಕಟಾಕ್ಷ
ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಭೀಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲವೂ || ಪುಷ್ಪಮಾಲಾನು ಸಂಘೇಣ ಸೂತ್ರಂ
ತಿರಸಿ ದಾರಯೇತ್ || ಎಂಬ ನ್ಯಾಯಾನುಸಾರೇಣ, ಪರಮಾಚಾರ್ಯರ ಆಡಿ
ದಾವರೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಹಾಗೂ ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ಭಕ್ತಿಯೇಗ
ದಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಧಾರಣೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಅವರ ಉಪದೇಶಾನುತದ ಚಿಂತನೆ
ಯಿಂದಲೂ ಮಹಾಚಾರ್ಯರ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ಸ್ವರೂಪದರ್ಶನ ಧ್ಯಾನಾದಿ
ಗಳಿಂದ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಸತ್ಸಂಕಲ್ಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಿಪೂರ್ತಿಗೊಳ್ಳುವುವು.
ಮಹಾ ಗುರುದೇವನ ಮಹಿಮೆ ಅಸದೃಶವಾದುದು. ಅಂದಬಳಿಕ || ಗುರು
ರೇವ ಪರಂಬ್ರಹ್ಮ; || ನಾಸ್ತಿ ತತ್ತ್ವಂ ಗುರೋಃ ಪರಂ || ಎಂಬ ಶ್ರುತವಾಣಿ
ಯಿರುವುದು. ಗುರುತತ್ತ್ವ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೈ ತಾಳಿದೆ.
ಅದರಿಂದ ಅದು ಸತ್ಯವು ಚಿಂತೆಯವೂ ಎನಿಸಿ ಅನಂದವನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿರು
ವುದು. ಈ ಘನ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಭುವಿಯನ್ನು ಬಿಡು
ವಾಗ್ಗೆ ತನ್ನೊಂದಿದ್ದ ಸುಕೃತಶಾಲಿಯಾದ ವಿದುರನಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಆರುಹಿ
ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, “ಸತ್ಯ ಸಂಧನಾದ
ವಿದುರಾ! ನನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ಈ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿ ಸತತ
ಇರುವುದಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದ ನಾನೇ ಈ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು

ಅರಿತು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಭಾಗವತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿದರೆ, ನನ್ನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ತಾನಾಗಿಯೇ ವಿಜೃಂಭಿಸುವುದೆಂದು ಅಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು.

ಈ ಮಹದಂಶದಂತೆಯೇ ಸರ್ವ್ವ ಮಂಡಲದ ಅಧಿನಾಯಕರೂ ತಪಃ ಸಿದ್ಧ ಮನೋರಥರೂ ಆದ ಆದಿ ಶ್ರೀ ಆಗಸ್ತ್ಯರು, ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾ ಚಾರ್ಯ ಮಹೋದಯರನ್ನು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ || ಸಂಸಾರ ಸರ್ಪದಷ್ಟಾನಾಂ | ಮೂರ್ಛಿತಾನಾಂ ಶರೀರಣಾಂ | ಕಟಾಕ್ಷಸ್ತ ವಕಲ್ಯಾಣಂ | ಸಮು ಜ್ಜೀವನ ಭೇಷಜಂ || ಭವರೋಗವೈದ್ಯನೇ ! ಭುವನಾ ಚಾರ್ಯ ವರೇಣ್ಯನೇ !! ಮುಕ್ತಜ್ಞೇಶ್ವರನೇ !!! ನಿನ್ನ ಕೃಪಾ ಕಟಾಕ್ಷ ದಿಂದ ನನ್ನನ್ನೂ ಈ ಅಖಂಡ ವಿಶ್ವವನ್ನೂ ಉದ್ಧರಿಸುವ ನಿಮಿತ್ತ, ನಿನ್ನ ಮುಖ ಕಮಲದಿಂದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದ ಉಪದೇಶಾಮೃತವು ನಿನ್ನ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊರಸೂಸಿ; ತನ್ಮೂಲಕ ನಿನ್ನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಾನುಭವವನ್ನು ನಮಗೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ನೀನು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥ ರೂದಲ್ಲಿ ಅನವರತ ಸುಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ವಿಜೃಂಭಿಸಿ || ಸಿತ್ತೋ ದಿತಃ || ಎಂದು ಸ್ತುತೃನಿರುವಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಆಗಸ್ತ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಪುಳುಕಾಂಕಿತ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿರುವುದು ವಿದಿತವಿರುವುದು. ಸದ್ಗುರು ನಾನೇಕರವರ ಉಪದೇಶಾಮೃತಗಳುಳ್ಳ ಗ್ರಂಥಸಾಹೇಬವನ್ನು ಸಿಕ್ ಜನರೂ, ತುಕಾರಾಂ ಮೊದಲಾದ ಸಂತರ ಅಭಂಗಗಳನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂತರೂ, ತೇವಾರಂ ತಿರುವಾಚಗಂ, ತಿರುಕುರಳ್ ಮೊದಲಾದ ತಮಿಳು ವೇದಗಳೆಂದು ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಶೈವರೂ, ನಾರಾಯಣನ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ, ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರೂ ಭಕ್ತುತ್ಸಾಹಗಳಿಂದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲೆಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ, ಜನತೆಗೆ ಅಭಿಮಾನವುಂಟುಮಾಡಲು ರಾಜಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಯಿಂದ ಕೊಂಡೊಯಿದು ತಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿರು ವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ಆದರಂತೆಯೇ ಪರಮ ಪಾಪನವಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತಾ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥ ವನ್ನು ಸರ್ವಾದರಣೀಯ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಜಯಂತಿ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾದ ಹಬ್ಬದ ಉತ್ಸವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥೋತ್ಸವವನ್ನು ಅವಶ್ಯ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಸರ್ವತ್ರ ಆಚರಿಸಿ ಧನ್ಯರಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಗ್ರಂಥಕೃತೃಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಜಯಂತೃತ್ಸವವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳೂ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆನಿಸಿರುತ್ತೆ.

|| ಯಜುಷಾ ಗೀಯತೇ || Yajushaa Geeyate ||

ಶೃತಿರ್ದೇವಿಯ ಹೃದಯವೆನಿಸಿದ “ಷಟ್ ಸ್ಥಲ ಸಿದ್ಧಾಂತ” ವೇದಾಗಮೋಪನಿಷದಾದಿಗಳ ಸಮನ್ವಯಾರ್ಥವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ತತ್ವವೆನಿಸಿರುವುದು. ಸಾಂಖ್ಯ, ಯೋಗ, ಪಾಂಚರಾತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ, ಪಾಶುಪತ, ಪೂರ್ವಮೀಮಾಂಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ವೇದೋಕ್ತವಾದವುಗಳೆನಿಸಿ ಪ್ರಮಾಣ ಭೂತವಾಗಿರುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಉತ್ತಮವಾದೀ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು—|| ವೇದೈಕ ದೇಶವರ್ತಿಭ್ಯಃ | ಸಾಂಖ್ಯಾದಿ ಭ್ಯೋ ಮಹಾಮುನೇ || ಸರ್ವ ವೇದಾನುಸಾರಿತ್ವಾ | ಜೈವ ತಂತ್ರಂ ವಿಶಿಷ್ಯತೇ || (ಸಿ.ಶಿ.) ಇವು ವೇದದ ಮೊಂದೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ, ಆದರ ಭಾವದಿಂದ ಅಷ್ಟೈಸಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುವು. ಇದರಿಂದ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮತಗಳು ಆದಿಯಿಂದಲೂ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆದುಳಿದು ಬಂದಿರುವುವು. ದ್ವಾಪರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಾಸರೂ ಸಹ ಅಂದಿನ ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ ವೇದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವಾಗ, ಇತ್ತೀಚಿನ ಭಾಷ್ಯಾಚಾರ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ತಲೆದೋರಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತೆ. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮತಗಳಂತಲ್ಲದೆ, ಶಿವಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವು, ಶಿವಪ್ರಣೀತವಾದ ಆಖಿಲಾಗಮಾ ಮ್ಮಾದಿಗಳ ಸಾರ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾಗಿದ್ದು || ಸರ್ವ ಶೃತಿ ಸಮನ್ವಯಃ || ಎಂಬ ರೇಣುಕ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾದಂತೆ ಸದಾ ಸರ್ವಾದರಣೀಯವೆನಿಸಿರುವುದು.

|| ವೇದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಯೋ ರೈಕ್ಯಂ |

ಏಕಾರ್ಥ ಪ್ರತಿ ಪಾದನಾತ್ ||

ಎಂಬ ಭುವನಾಚಾರ್ಯವರೇಣ್ಯರಾದ ಭಗವತ್ಪಾದ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರುಕ್ತಿಯಂತೆ ವೇದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೆರಡೂ ಏಕಾರ್ಥಾಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವುಗಳೆನಿಸಿರುವುವು. ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸ, ಶ್ರೀ ದೂರ್ವಾಸಾದಿ

ಮಹರ್ಷಿ ಕುಲ ತಿಲಕರೂ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ಮನ್ನಿಸಿರುವರು. ಶ್ರೀಕಂಠ ಮತ ಪೋಷಕರೂ, ಪ್ರತಿಭಾವಂತರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಆಪ್ಪಯ್ಯ ದೀಕ್ಷಿತರೂ ಸಹ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವೆನಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಸರ್ವ ಶ್ರುತಿ ಸಮನ್ವಯವೆನಿಸಿದ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಹಾಚಾರ್ಯರ ಘನ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನಿಲುವನ್ನೇ ಸಮರ್ಥಿಸುವಂತೆ

|| ವಯಂ ವೇದ ಶಿವಾಗಮಯೋ |

ಭೇದಂ ನ ಪ ಶ್ಯಾಮಃ ||

ಎಂಬುದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಪಷ್ಟಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಘಂಟಾ ಘೋಷವಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿರುವರು. ಅಂದರೆ ವೇದ ಶಿವಾಗಮಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಭೇದವೂ ನಮಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾರಿರುವರು. ಇಲ್ಲಿ ವೇದಗಳೆಂದರೆ, ವೇದಾಂತಾರ್ಗತವಾದ ಸಾರ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದೇ ಅರ್ಥ.

ಈ ಮಹದಂಶವನ್ನು ಮಹಾಚಾರ್ಯರು ಮುಕ್ತ ಕಂಠದಿಂದ ಸಾರುತ್ತ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗಧಾರಣಾ, ಕರಾಬ್ಜ ಪೀಠದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಶುಚಿಭೂತರಾಗಿ ನಿತ್ಯವೂ, ದೇಹಾಂತ್ಯದವರವಿಗೆ ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವುದು, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಧ್ಯಾನ, ಧಾರಣ, ಸಮಾದಿ ಯೋಗಗಳು ಮುಗ್ಧೇದದಲ್ಲಿ—

ಮುಗ್ಧೇದ:-

|| ಮುಗಿತ್ಯಾಹ ಪವಿತ್ರಂ ತೇ | ವಿತತಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ಪತೇ |

ತಸ್ಮಾತ್ಪವಿತ್ರಂ ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಧಾರಯಂ ಶೈಮಮನಾಮಯಂ ||

ಈ ಮಂತ್ರಾರ್ಥ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಧಾರಣ, ಉಪಾಸನ, ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಶರೀರೇಂದ್ರಿಯಾದಿ ಕರಣಂಗಳೂ, ಬುದ್ಧಿ ಮನಂಗಳೂ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ, “ಪವಿತ್ರ” ನೆನಿಸಿದ ಪರಾತ್ಪರ ವಸ್ತುವಾದ ಚೆಲ್ಲೆಂಗ, ಮಹಾಲಿಂಗ ಆಧವಾ ಆತ್ಮಲಿಂಗದ ಸ್ವರೂಪಾನುಭವಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯೆನಿಸಿರುವುದೆಂದು ಮುಗ್ಧೇದದ ಮಂತ್ರಾರ್ಥವೆನಿಸಿರುವುದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವರು. || ಮುತಗಂ ಸತ್ಯಂ ||.

ಯಜುರ್ವೇದ:-

|| ಯಾ ತೇ ರುದ್ರ || ಎಂಬ ಯಜುರ್ವೇದ ಮಂತ್ರವು

|| ದೇಹೋ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರೋಕ್ಷಃ || ಎಂಬಂತೆ ಮತ್ತು

|| ಇದಂ ಶರೀರಂ ಕಾಂತೇಯ | ಕ್ಷೇತ್ರಮಿತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ ||

ಎಂಬ ಗೀತೋಕ್ತಿಯ ಆಧಾರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ, ಹೃನ್ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ದಹರಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಂಗುಷ್ಟ ಮಾತ್ರನಾಗಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪಡಿಯಚ್ಚಿನ ಚಿನ್ಮುದ್ರೆಯಾಗಿ ಗುರು ಕಟಾಕ್ಷ ದೀಕ್ಷಾ ವಿಶೇಷೇಣ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಾಗಿ ಕರಕಂಜದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಮಹಾ ಪ್ರಾಣದ ಕಳೆಯನ್ನು ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾವಜ್ಜೀವವೂ ಧರಿಸಿ, ಸ್ಮರಣ ಪೂರ್ವಕ ನಿತ್ಯಾನು ಸಂಧಾನವನ್ನು ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ, ತೈಲ ಧಾರೆಯಂತೆ ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಯನ್ನೆಸಗಿ ಶರಣಾಗತನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಭಿಮತವನ್ನು ಯಜುರ್ವೇದ ಮಂತ್ರವು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಯಜುರ್ವೇದಾಂತಾರ್ಗತ ಮಹಾ ಮಂತ್ರದ ಪೂರ್ಣ ಪಾಠ ಕೆಳಕಂಡಂತಿರುವುದು—

॥ ಯಾ ತೇ ರುದ್ರ ಶಿವಾ | ತನೂರಘೋರಾ ಪಾಪಕಾಶಿನೀ ||
ತಯಾ ನಸ್ತನು ವಾ ಶಂತಮಯಾ | ಗಿರಿಶಂತಾಭಿಚಾಕಶೀಹಿ ||

ಅಂದರೆ “ಭೋರುದ್ರ ! ತೇ ಅಪಾಪಕಾಶಿನೀ, ಅಘೋರ, ಯಾತನಾಃ, ಶಿವಾ, ಶಂತಮಯಾ. ತಯಾ ತನುವಾ, ಭೋ ! ಗಿರಿ ಶಂತ (ಗಿರೀಶನೇ) ತ್ವಂ, ನಃ, (ನಮ್ಮತ್ತ) ; ಅಭಿಚಾಕಶೀಹಿ (ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವನಾಗು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿದೆ). ಯಜುರ್ವೇದವು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಮಹದಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಹೃದಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಉದಯಾಸ್ತಮಾನಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು, ಸದ್ಗುರುವಿನ ಹಸ್ತ ಮಸ್ತಕಸಂಯೋಗ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ (ವೇದಾ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ) || ಕುಂಬ್ಬ ಪೀಠೇ ವಿನ್ಯಸ್ಯ | ತಥ್ಯಾನಾಸಕ್ತ ಮಾನಸಃ || ಅಂಗನ ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ರೂಪವಾಗಿ ಅವನ ಕರ ಕಂಜದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ವಸ್ತುವಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸಿ, || ತಯ ತನುವಾ || ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ನಿತ್ಯ ಧ್ಯಾನ, ಧಾರಣ, ಸಮಾದಿಯೋಗಗಳಿಂದ ತನುಕರಣಗಳು ಶಿವಕರಣಗಳಾಗಲು, ಗುರುಕರುಣೆಯಿಂದ ಜೀವನು ತಾನು ಶಿವನೆಂದೇ ಸ್ವಾನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿತು ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ (ಮೋಕ್ಷ) ವನ್ನು ಹೊಂದುವನು.

ಭಗವತ್ಪಾದ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ ಮಹೋದಯರು ಈ ಅಂಶವನ್ನೇ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ಶಿವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯಲ್ಲಿ—

॥ ಅಘೋರಾ ಪಾಪಕಾ ಶೀತಿ | ಯಾ ತೇ ರುದ್ರ ಶಿವಾತನೂಃ |

ಯಜುಷಾ ಗೀಯತೇ ಯಸ್ಮಾ | ತ್ತಸ್ಮಾಚ್ಚೈವೋಘವರ್ಜಿತಃ ॥

(ಸಿ.ಶಿ.) 6—61.

॥ ಪಾಪಕಾಶೀತಿ ॥ ಅಂದರೆ, ಶರೀರತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಲಿಂಗವೇ ಮೊದಲಾದ ಲಿಂಗತ್ರಯಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧಾನವನ್ನು ಅನ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಅಂಗನ ಬಹುಪೂರ್ವ ಕೃತ ದುರಿತಗಳ ವಾಸನಾಬಲದಿಂದ, ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಜನಿಸಬಹುದಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು, ಅಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ನಿರ್ಮೂಲ ಗೊಳಿಸಿ, ಶರಣನ (ಅಂಗನ) ಶರೀರವನ್ನು ಲಿಂಗ ಶರೀರವಾಗಿ ಪರಿಶೋಭಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅಂಗನನ್ನು (ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನು) ಶಿವನನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಶಿವ ಯೋಗವನ್ನು, ಮಹಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ, ಈ ಮಹೋನ್ನತವಾದ ವಿಶ್ವಧರ್ಮವನ್ನು ॥ ಯಜುಕ್ಷಾ ಗೀಯತೇ ॥ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಜಗದಾದಿಯಲ್ಲೇ ಆರುಹುವ ನಿಮಿತ್ತ ಸಿಂಹ ಘರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು.

॥ ಯಾ ತನೂಃ ॥ ಯಜುರ್ವೇದಾಂತರ್ಗತವಾದೀ ಮಹಾ ಮಂತ್ರದ ವಾಕ್ಯವು ವಿಶಾಲಾರ್ಥ ಗರ್ಭಿತವಾಗಿರುವುದು. ಲಿಂಗಧಾರಿ ಅಥವಾ ಲಿಂಗ ಶರೀರಿಯಾದ ಶಿವಶಿರವಣನ ದೇಹದ ಮೊಳಗೂ ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲೂ ಓತ ಪ್ರೋತವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿರುವ, ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗಗಳ ನೆಲೆ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಗುರಿಸಲು ಸಹಾಯಕವೆನಿಸುವಂತೆ ಕರ್ತೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ॥ ಅಂಗುಷ್ಠ ಗುರಿಸಲು ಸಹಾಯಕವೆನಿಸುವಂತೆ ಕರ್ತೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ॥ ಅಂಗುಷ್ಠ ಮಾತ್ರಂ ಪುರುಷೋಂತರಾತ್ಮಾ ॥ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನೇ ಮತ್ತೊಂದು ಶ್ವತಿಯಲ್ಲಿ ॥ ಹೃತ್ಪದ್ಮ ಮಧ್ಯೇ | ಪುರುಷಃ ಪ್ರಮಾಣಂ ॥ ಎಂದೂ ಆತ್ಮನ ಇರುವಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಸವಿತ್ರವಾದ ಹೃದಯ ಪೀಠವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಇರುವಿಕೆಗೆ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನವೆನಿಸಿರುತ್ತೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹೃದಯದ ಹಿರಿಮೆ ಸಹಸ್ರಾಂಶ ಅಧಿಕವೆನಿಸಿ ॥ ಹೃದಯಂ ತ ದ್ವಿಜಾನೀಯಾತ್ ॥ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಆಯತನಮುಚ್ಯತೇ ॥ ಎಂದು ಪ್ರಶಂಶಿಸಲಾಗಿರುತ್ತೆ. ವಿಶ್ವೋತ್ತರೋತ್ತರ ವಿಚಿತ್ರಾಯಮಾನವಾದ ದೃಶ್ಯ ದೃಶ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ, ಇವುಗಳ ತೋರ್ವಿಕೆಗೆ ಹೃದಯವು ಆಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ, ಇವುಗಳ ತೋರ್ವಿಕೆಗೆ ಹೃದಯವು ಆಳವಾದ ಆಗರವೆನಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಹೊರಸೂಸುವುದು. ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದು ॥ ಸರ್ವ ಹೃದಯ ಪ್ರಕಾಶಃ ॥ ಅಖಿಲವನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ ಆತ್ಮನು ತನುವನ್ನು

ಜೈತನ್ಯಮಯವಾಗಿರಿಸಿರುವನು. ಕನ್ನಡ ವಚನಕಾರರ ಸಿತಾಮಹರೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀ ದೇವರ ದಾಸಿಮಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮೊಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ||..... ಆತ್ಮವನು ದೇಹದೊಳಗೆ ಆರಿಯದಂತಿರಿಸಿದೆ | ನೀ ಬೆರೆಸುವ ಭೇದಕ್ಕೆ | ಬೆರಗಾದೆನ್ನೆ ರಾಮನಾಥಾ || ಎಂದು ಆರುಹಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವೆನಿಸಿದೆ. ಈ ವಿವರಣೆಗಳಿಂದ ಲಿಂಗರೂಪಿಪರ ಶಿವನು ತನುವಿನವೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಭಾವಲಿಂಗ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯನೆನಿಸಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರಲು, ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತ ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ಥಿತ ಪ್ರಜ್ಞನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಧಾರಣವು ಪ್ರಭಾವಾನ್ವಿತವಾಗಿರುವುದು. || ಲಿಂಗಂತು ಶಿವಯೋರ್ಧೇಹಃ ಎಂಬ ವಾಯುವೀಸಂಹಿತೆ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಯುಜುರ್ವೇದ ಮಂತ್ರದ ತಿರುಳೆನಿಸಿರುವುದು.

|| ಯಾ ತನೂಃ || ಈ ಮಹಾ ವಾಕ್ಯ ಶಿವಶರಣನ ಲಿಂಗಶರೀರದ, ಘನತೆ, ಪವಿತ್ರತೆಗಳನ್ನು ಗೌರೀ ಶಂಕರರ ಶಿಖರದ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದು, ಕೆಳಗಿನ ಮಂತ್ರ ಅದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವೆನಿಸಿರುವುದು.

|| ಓಂಕಾರೋ ವದನಂ ದೇವಿ |
 ನಮಃ ಕಾರೌ ಭುಜದ್ವಯಂ ||
 || ಶಿಕಾರೋ ದೇಹ ಮಧ್ಯಸ್ತು |
 ಪಾಯಕಾರಾ ಪದದ್ವಯಂ ||
 || ಪೀಠಂ ಸಾದಾದಿ ಜಾನಂತ |
 ಮಾ ನಾಭೇ ಮಧ್ಯ ಮೀರಿತಂ ||
 || ಹೃದಯಾಂತಂ ವರ್ತುಳಂ |
 ಸ್ಯಾತ್ಕಂಠಾಂತಂ | ಗೋಮುಖಂ ತಥಾ ||
 || ಭ್ರೂ ಮಧ್ಯಾಂತಂ | ಲಿಂಗ ಕಂಠೋ |
 ಮಸ್ತು ಕೋ ಲಿಂಗಮಸ್ತುಕಃ ||

ಲಿಂಗ ಭೋಗೋಪ ಭೋಗಿಯಾದ ಶಿವಶರಣನ ದೇಹ ಲಿಂಗದೇಹ, ಪವಿತ್ರ ಸ್ವೇತ್ರವೆನಿಸಿದ ಎಡೆಯೂರು ಶ್ರೀ ತೋಂಟದ ಸಿಗ್ಧ ಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಯತಿ ವರ್ಯರ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ದೇಹ ಲಿಂಗದೇಹ. ಅವರು ಪೂಜಾರ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸ್ಥಳವೇ ಭೂ ಕೈಲಾಸ. ಅವರ ವದನಾರವಿಂದವೇ “ಓಂಕಾರ” ಭುಜಗಳೆರಡೂ “ನಮಃ” ಯೆಂಬೆರಡು ಮಹಾ ಮಂತ್ರದ ಅಂಗಗಳು ;

ಕಂಠದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ತೊಡೆಗಳವರೆಗೆ “ಶಿ” ಕಾರ ಇಡು ದೇಹದ ಮಧ್ಯಭಾಗ, (ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೊಳಪಟ್ಟಭಾಗ); ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಎರಡು ಪಾದಗಳೂ, || ವಾಯು || ಎಂಬಿರಡಕ್ಕೂ ಸ್ವರೂಪ ಇದರಿಂದಮೂಲ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಸ್ವರೂಪಮಯರಾಗಿ ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವರು. ಮತ್ತೂ ಪಾದಾದಿ ಜಾನು ಪರ್ಯಂತ ಲಿಂಗದ ಪೀಠವೆನಿಸಿರುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲೆ ನಾಭಿಸ್ಥಾನದವರೆಗೆ ಲಿಂಗದ ಗೋಳಕವೆನಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೃದಯದವರೆಗೆ || ಲಿಂಗದ ವರ್ತುಲ || ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಮವೆನಿಸಿರಲು; ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಕಂಠದವರೆಗೆ || ಲಿಂಗದ ಗೋಮುಖ ವೆನಿಸಿ ರಾರಾಜಿಸಲು; ಅಲ್ಲಿಂದ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದವರೆಗೆ || ಲಿಂಗದ ಕಂಠ ವೆನಿಸಿರಲು, ಅವರ ಮಸ್ತಕವೇ || ಲಿಂಗಮಸ್ತಕವಾಗಿ || ವಿರಾಜಿತವಾಗಿರುವುದು. ಮೇಲ್ಮಂಡ ಶರಣನ ಲಿಂಗ ಶರೀರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಶಿವನು ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಗಿರಿಜೆಗೆ ಅರುಹಿರುವನು. ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಯಜುರ್ವೇದದ ಪ್ರೋಕ್ತ || ಯಾ ತೇ ರುದ್ರ ಶಿವಾತನೋ || ಎಂಬ ಮಹಾ ಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ತತ್ವದ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಅನುಸಮವೆನಿಸಿರುತ್ತೆ.

ಧರ್ಮದ ಹೃದಯವನ್ನು ಸ್ವಾನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ, ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಉದಹರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಾನವನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಧರ್ಮ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಿಷ್ಣುತಾ ಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಪ್ರವರ್ಧಿಸುವ ನಿರ್ಮಲ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಮೇಲ್ಮಂಡ ಮಹದಂಶಗಳು ಆಗಮಾಮ್ನಾಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಕ್ತವಾಗಿರುವುದು ಭಾನುಕೋಟಿ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾನವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದ ಸತ್ಯಾಂಶವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ ಸ್ಮಾರ್ಥಾದಿ ತ್ರಿಮತಸ್ಥರು ಈ ಮಹದಂಶಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮನಸ್ಕರಿಸುವರೆಂದು ಆಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮ ಸಮೂಹ ಜೀತಭಾವವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ದೋಷೋಪಹತ ಸ್ವಭಾವವಾಗಲಿ, ಇಡೀ ನೋಡಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಬಾರದು.

ಧರ್ಮಜ್ಞರು, ಕೃತಜ್ಞರು, ಭಾವಜ್ಞರು || ಸತ್ಯಮೇವೋದ್ಧರಾಮ್ಯಹಂ || ಎಂಬ ವ್ರತ ಶೀಲರಾಗಿ, ಮಹಾ ವ್ರತಿಗಳೆನಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಗೆ, ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಗೀತೆಗೆ ಕನ್ನಡ, ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಸಹಿತ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಧರ್ಮದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಅನಂತ ಮುಖವಾಗಿ ರಚಿಸಿ, ಸಹಸ್ರಗಟ್ಟಲೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟು ಮಾಡಿಸಿ, ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಅಸ್ತಿತ್ವ

ಮಧ್ಯೆ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಜಗದೀಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಆನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು-5.
17-3-1973

ಪಿ. ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯ,
ನಂ. 38, ನೇತಾಜಿರೋಡು

ಜ|| ಶ್ರೀ ರೇಣುಕರ ಜಯಂತೃತ್ಸವದ ಸವಿ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಬಿಡುಗಡೆ
ಯಾದುದು, ಬೆಂಗಳೂರು-5.

[ಈ ಗ್ರಂಥ ಕುಸುಮ ತಾ|| 17-3-1973ನೇ ಸ್ಥಿರವಾರ ಜಗದ್ಗುರು
ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಜಯಂತೃತ್ಸವದ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದುದು.]

॥ ಓಂ ತತ್ಸತ್ ॥

The following books have been written and published by Sri T. B. Basavarajayya, No. 38, Netaji Road, Bangalore-5.

ಟಿ. ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯ ವಿರಚಿತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಟ್ಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-5.

1. Sri Renuka's incarnation and His Philosophy (a brochur in English)

Published by the authorities of Sri Mahantara Mutt, Chickpet, Bangalore-1.

ಶ್ರೀ ರೇಣುಕರ ಲಿಂಗಾವತಾರ ಅಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ ಕಿರುಹೊತ್ತಿಗೆ.

2. Sri Shrungeri Sankaracharyarige Datta-waada Chandra Mouleeswara Lingada-Nija Vruttaantha. In Canarese, First Part (325 pages price Rs. 5—00).

ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ದತ್ತವಾದ, ಚಂದ್ರ ಮೌಳೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದ ನಿಜ ವೃತ್ತಾಂತ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗ, ಪುಟ 325 ಬೆಲೆ ರೂ. 5—00.

3. Writing Commentaries on "Sri Siva Siddhanta Sikhamani" both in Canarese and English is the Need of the hour. (about 150 pages price Rs. 4—00, both in English and Canarese.) 1000 books released. (A Spiritual call).

ಶ್ರೀ ಶಿವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಗೆ ಭಾಷ್ಯಮೃತ ರಚನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಂಬ ವಿನಂತಿ ಗ್ರಂಥ ಕನ್ನಡ-ಅಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ ಸುಮಾರು 150. ಬೆಲೆ ರೂ. 4—00.

4. The Philosophy of "Sri Shat Sthala Siddhantha." (This book is under print.) 1000 books Price Rs. 4—00.

“ಷಟ್ ಸ್ಥಲ ಸಿದ್ಧಾಂತ” ಅಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ, ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿದೆ.

die as it were and are placed under delirious predicament. Under the circumstances the only path open to them is to lift up their hearts in solemn prayers with folded hands unto the Most Supreme God Almighty Parasiva Brahma and invoke His All Merciful Grace and Blessings, totally surrendering at His Divine Feet so that they may be lead in the royal path of Righteousness and Spiritualism. The unseen Divine Power will not desert those who with faith and devotin steadfastly cling to the same professedly. Those who strictly adhere to the sterling precepts of Dharma in letter and spirit are in turn protected and saved. Verily, Verily! they do realise happiness and prosperity around them in plently and a clemency in atmosphere is also created for others just to share the same advantages and to rejoice.

In order to create such a soothing climate unto one and all, I have avowed to spread the Knowledge of Athman—Divinity and Spiritualism extensively to the extent possible to me in my own humble way in bringing out—by God's Grace—and by the Blessings of the five Mahacharvas—most edifying six spiritual books both in Canarese and English languages to the the best of my sincere efforts in this laudable direction with catholicity in out-look. The list of spiritual books written and which are now

under print are given in the foregawn page preceding this page. In this connection I humbly submit that I am a very poor person having no sufficient means to get through these spiritual publications. It is roughly estimated to cost to the tune of Rs. 20,000 before the said books are released in the public. The optimistic view that **"Where there is a Will there is a Way"** is indeed heartening me, to stop not the solemn God's Mission undertaken by me until it is completed. Further, it is my heart's yearning just to present a pretty good number of my books to some of the prominent Universities, Public Libraries, Spiritual Organisations, to some of the distinguished and self awakened votaries in the spiritual realm and to some of the leading Heads of the Spiritual Mutts and Monasteries all over the Globe, despatching the same by Registered Air Mail direct to their respective addresses, in order to invoke their blessings and simultaneously to propagate and to assiduously propound our **Viswa—Dharma** among all mankind and thus, help ameliorating their mundane mental sufferings and to bring nearer to their hearts the **Holy Presence of the Divine Power and the Light Divine** which is in fact hidden in the inner most chambers of everybody's pure—heart and serene intellect. It is gratifying to bring to your kind notice that I have already collected about 250 addresses

of some of the prominent Universities situated all round the five Continents and got the same printed and this list is annexed at the end of my book on Essentials of Spiritualism. This is all my ambition in life. It is a known fact that such an herculian job in the Spiritual Field in the present day cannot be successfully executed and fulfilled without sufficient monetary help from the generous public, Heads of the Spiritual Mutts, and the Organisations which advocate the propagation of the Universal Philosophy and Viswa Dharma among all mankind freely and incessantly.

I therefore pray with folded hands in the Name of Viswa Dharma that you will be gracious enough to willingly extend your hands of hospitality and munificently contribute your mite in order to glorify the laudable causes with which I am wedded to and generously help to fulfil this "Gnana Yagna" successfully and be the blissful recipients of the Divine Blessings of the Most Supreme God Almighty Parasiva and as well as the Blessings of the most paramount Pontifical Heads viz., Srimad Jagadguru Renukadi Panchacharyas bounteously.

T. B. BASAVARAJAYYA

Author,

C/o M/s. Dharmaprakasha N. Rudriah & Sons

Mandy Merchants, New Tharagupet,

Bangalore-2

17-3-1973 Jagadguru Sri Renuka Jayanthi Day.

Shareera Maadyam : Khalu Dharma Saadhanam

ಶರೀರ ಮಾಧ್ಯಂ ಖಲು ಧರ್ಮ ಸಾಧನಂ

Om Tath Sath.

|| ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

(a) || ಸರ್ವಭೂತ ಹಿತೇ ರತಃ ||

(b) || ಅಭಯಂ ಸರ್ವ ಭೂತೇ ಭ್ಯೋ |

ದಧ್ಯಾ ಮೈತದ್ವ್ರತಂ ಮಮ ||

ಎಂಬ ಭಗವಂತನ ಅಭಯವಾಣಿ ಸಮುದ್ರ ಘೋಷದಂತೆ ಸದಾ ಭೋರ್ಗರೆ ಯುತ್ತಲಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ

(c) || ದಯವೇ ಧರ್ಮದ ಮೂಲವಯ್ಯಾ |

ದಯವಿರಬೇಕು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ||

ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಅಮೃತವಾಣಿ ಪೂರಕವೂ, ಪ್ರೇರಕವೂ ಹಾಗೂ ಪೋಷಕವೂ ಆಗಿರುವುದು. ಮೇಲುಕ್ತವಾದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳಿಗೆ ಪೀಠಿಕೆಯಾಗಿ

(d) || ಮೃದು ವಚನಂಗಳೇ | ಸಕಲ ಜಪಂಗಳಯ್ಯಾ |

ಮೃದು ವಚನಂಗಳೇ | ಸಕಲ ತಪಂಗಳಯ್ಯಾ ||

ಎಂಬ ದೇವಮಾನವನ (ಶರಣನ) ಅಮೃತವಾಣಿ ನಿರಂತರ ಸ್ಮರಣೀಯವೂ ಆಪ್ಯಾಯನಕರವೂ ಎನಿಸಿರುವುದು ಅಸ್ತು.

ಸಮಾನ್ಯರೇ,

ದೈವ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ಮಾನ್ವವನ || ಸರ್ವ ದುಖಃ ನಿವೃತ್ತಿ | ಸಹಜ ವಾದ ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವೆನಿಸಿ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅಡಕ ಮಾಡಿರುವ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಆರು ಆತ್ಮತುಲ್ಯವಾದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ತತ್ವ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಬಾಡದ ಗ್ರಂಥ ಕುಸುಮಗಳನ್ನು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ರಚಿಸಿ, ಕಳೆದ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ತೈಲಧಾರಾಭಕ್ತಿಯಂತೆ ಇವು ಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖನಾಗಿರುತ್ತೇನೆಂದು ವಿನಂತಿಸಲು ಅತೀವ ಹರ್ಷವೆನಿಸುತ್ತಲಿದೆ.

1) ವಿಶ್ವದರ್ಮವೆನಿಸಿದ ಸನಾತನವಾದ ಶಿನಾದ್ವೈತ ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಿಲ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಜಗತ್ತಿನ ಆಸ್ಥಿಕ ಮಹಾವೃಂದಕ್ಕೆ ತಾಯಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯವೂ, ಸಮ ಸಮುಚ್ಚಯವಾಗಿ, ಅವಿಕಾರ ಪರಿಣಾಮ ವಾದವೆನಿಸಿ ಜಗದಾದಿಯಿಂಡಲೂ ಲಿಂಗೋದ್ಭವ ಜಗದ್ಗುರು ಸಾರ್ವಭೌಮ ರೆಂದು ಆಗಮಾಮ್ನಾಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತುತೃರೂ, ವಂದ್ಯರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ರೇಣು

ಕಾದಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರುಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದ್ದು ಕಾಲ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಬೆಳೆದು ಬರುತ್ತಾ ಕ್ರಿ.ಶ. ಹನ್ನೊಂದು ಹನ್ನೆರಡನೆ ಶತಮಾನಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ದೇವರ ದಾಸಮಯಾ ಸಾಧ್ವಿಮಣಿ ದುಗ್ಗಲೆ ಶಂಕರ ದಾಸಮಯ, ರಾಣಿ ಸುಗ್ಗಲೆ, ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖ ಗಣಾಧೀಶರುಗಳಿಂದ ಪರಿಪುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಹಾಗೆ ಷಟ್ಸ್ಥಿಲ ಮಹಾ ವೃಕ್ಷ ಬೆಳೆದು ದಿಗಂತವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ರಾಮಣೀಯಕವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರಿಗಳ ಸಾಧನೆಗೆ ಸುಮೇರುವಿನಂತೆ ಆಶ್ರಯ ಭೂತ ವೆನಿಸಿರುವುದು.

2) ಈ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಮುಖವಾದ Tower of universal Spiritualism ಎಂದೆನಿಸಿ, ಜಗತ್ತಿನ ಅಖಿಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಾಯ್ನೆಯಂತೆ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಾನ್ಯವೆನಿಸಿ ವಿರಾಜಿತವಾಗಿರುವ ಮಹದಂಶ ಪಂಡಿತ ಪಾಮರರಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯರಿಗೂ ಮನನೀಯವಾದ ಮಹದಂಶವಾಗಿ ವಿರಾಜಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಜಗದಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವಕೋಟಿಗಳ ಆತ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರಾರ್ಥ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ಈ ವಿನಂತಿ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಸರ್ವತ್ರ ನಿಷ್ಠಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಪರಮಾನ್ವವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವನು.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಆರು ಗ್ರಂಥಗಳು ಸದ್ಯ ಆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಅರ್ಧಧಾ ಭಾಗ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಿಂಟಾಗಿರುವುವು. ಕೇವಲ ಸದ್ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಧೈಯವಾಗುಳ್ಳ ನಾನು, ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸ್ವಾತ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಪೂರ್ವಕ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ವಿಶ್ವದ 5 ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಸುಮಾರು 250 ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ವಿಕಾಸಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಿಂಟು ಮಾಡಿಸಿ, ಈ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಆಂಗ್ಲ ಗ್ರಂಥ "ಎಸೇಷಿಯಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಸ್ಪಿರಿಚುವಲಿಜಂ" ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಪ್ರಧಾನ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಗಳಿಗೂ, ಹಿರಿಯ ಆತ್ಮವೇತ್ತರಾದ ಮಹೋದಯರಿಗೂ, ಪ್ರಮುಖ ಮತ ಮಂದಿರಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾ ಪೂಜ್ಯ ಪಾದಂಗಳರವರಿಗೂ, ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರುಗಳಿಗೂ, ಉಚಿತವಾಗಿ ಅಂಚೆಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಶ್ರೀಗಳ ಹಾಗೂ ಸಭ್ಯರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೆಂಬಲಗಳನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

JAGADGURU VISHWARADHYA

AND SIMHASAN JNANAMANDIR

LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi

ಗಮನಾರ್ಹ

|| ಶ್ರೀ ಗುರುವಿಗಿಂತಲೂ ಶಿಷ್ಯ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾದರೂ
ಆ ಮಹಾಗುರುವಿಗೆ ಭೃತ್ಯನೇ ಹೊರತು
ಕರ್ತನಾಗಲಾರನಯ್ಯಾ ||

(ಎಡಯೂರು ತೋಟದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರರು)

ಶ್ರೀ ಗುರುಪಾದ ದ್ವಯಮೇ ದೈವಂ

(ಶ್ರೀ ಮೊಗ್ಗಿಯ ಮಾಯಿದೇವ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು)

ಕಾಣದುದ ನರಸಿ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ |
ವೆಂಬ ಬಳಲಿಕೆಯ ನೋಡಾ |
ಕಂಡುದನೆ ಕಂಡು ಶ್ರೀ ಗುರು |
ಪಾದವ ಹಿಡಿದಲ್ಲಿ ಕಾಣದುದ |
ಕಾಣ ಬಹುದು ಗುಹೇಶ್ವರಾ ||

(ಶ್ರೀ ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುದೇವರು)

|| ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟೀರೋದ್ಯಮಃ ||

|| ಶ್ರೀ ಗೋಪ್ಯ ಚಿಂತಾಮಣಿ ||

|| ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ||

|| ಜೀವೇಶ್ವರ ಯೋಗ ಪದ್ಮತರಣಿ || (ಸಿ.ಶಿ)

|| ಮಣಿಪ್ರಾಂತಾಚಾರ್ಯಃ |

ಕಿಮನ್ಯೈ ಗ್ರಂಥಕೋಟಿ ಭಿ ||

ಯಃ ಸ್ವಯಂ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಸ್ಯ |

ಮುಖಾಮೃತಾದ್ವಿನಿರ್ಗತಃ ||

ಜಯಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ |

ಜಯ ಸುಧಾಮಣಿ ||

ಜೀವನಾಂಧಕಾರವ ನಿರದೆ |

ಕಳೆವ, ಕಿರಣ ಶ್ರೇಣಿ ||

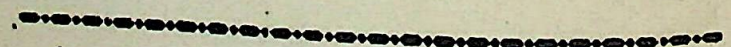
(ಜೀ ಸಿ)

ಕರಸ್ಥಲದ ಕುರುಹಾಗಿ, ಉರಸ್ಥಲದ ಆರುಹಾಗಿ, ಶಿರಸ್ಥಲದ ಹೊಳ
ಹೂ ತಾನಾಗಿ; “ನಿಜ ಪದಂ ಕರಬಿಲ್ಪಃಫಲಂ” ಎಂಬಂತೆ, ಥಳ ಥಳಿಸುವ
ಸ್ವಯಂದ್ಯಮಣಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ. ಇದುವೇ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತಾ
ಗಮದ ರಮಣೀಯ ಕಣ್ಮಣಿ, ಚಿನ್ಮಣಿ, ಮನೋನ್ಮಣಿ, ಮಹೋನ್ಮಣಿ.
ಈ ದಿವ್ಯ ಸುಧಾಮಣಿಗಾಗಲಿ ಸದಾ ಜಯೀಭವ ! ದ್ವಿಜಯೀಭವ !!

|| ಮಹಾವೈಷ್ಣವಾನು ಭೂತಿ |

ಪ್ರಭಾಧಾಮ ಶ್ರೀ ಗುರುಧಾಮ ||

॥ ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಾಂಬಾಯ್ ನಮಃ ॥

ಜೈ ಶ್ರೀ ಜಗಜ್ಜನನೀಂ ।

॥ ಓಂಕಾರ ಪಂಜರ ಶುಕೀಂ | ಉಪನಿಷದುದ್ಯಾನ ಕೇಳಿ ಕಲಕಂಠೀಂ |
ಆಗಮ ವಿಪಿನ ಮಯೂರೀಂ | ಆರ್ಯಾ ಅಂತರ್ಭಾವಯೇ ಗೌರೀಂ ॥

ಉ ಪ ಸಂ ಹಾ ರ

॥ ಧರ್ಮೇಣ ಲಭತೆ ಸರ್ವಂ ॥

Need of the hour :— ಈ ಘಳಿಗೆಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ಧರ್ಮದರಿವು. ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ॥ಧರ್ಮವೇ ಜೀವನಂ ಸಜ್ಜನಾನಾಂ॥ ಎಂಬಂತೆ ಜೀವನದ ಮಹಾ ಜೈತನ್ಯವೆನಿಸಿರುವುದು. 'ಜೈತನ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ' ಎಂದು ಉಪನಿಷದ್ವಾಣಿ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಲಿರುವುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ದೇವ, ಮಾನವ, ದಾನವಾದಿಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮವು ಸರ್ವಸ್ವವೆನಿಸಿರುವುದು. ॥ ಧರ್ಮೋ ರಕ್ಷತಿ ರಕ್ಷಿತಃ ॥

ವಿಶ್ವಾಚಾರ್ಯರಾದ ಆದಿ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಭಗವತ್ಪಾದ ಸಾರ್ವಭೌಮರು ॥ ಸ್ಥಾಪಕಾಯುಜ ಧರ್ಮಸ್ಯ | ಸರ್ವ ಧರ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿಣೀ | ಅವತಾರ ವರಿಷ್ಠಾಯ | ಶ್ರೀ ಭಗವತ್ಪಾದ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯಾಯ ನಮಃ ॥ ಎಂಬಂತೆ

ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಮುಖದಿಂದ ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಲಿ, ಲೀಲಾ ಜಾಲವಾಗಿ ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ಸರ್ವ ಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಂದರೆ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಗೆ ತಾಯ್ಮನೆಯಂತಿರುವ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು; ಮುನಿಕುಲ ಚಂದ್ರನೂ, ಸಪ್ತರ್ಷಿ ಮಂಡಲದ ಅಧಿನಾಯಕನೂ ಆದ, ಆದಿ ಶ್ರೀ ಆಗಸ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಜಗದುದ್ಧಾರಾರ್ಥ ಹಾಗೂ ಸಮಸ್ತ ಮಾನವರ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವರು. ಪರ್ಮಾತ್ಮಲಾತ್ಮಕವೂ, ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ ರೂಪವಾದ ಮಹೋನ್ನತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆದಿ ಶ್ರೀ ದಧೀಚಿ, ಶ್ರೀಸಾನಂದ, ಶ್ರೀವ್ಯಾಸಾಚಾರ್ಯ, ಶ್ರೀ ದೂರ್ವಾಸ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೂ, ಗೌತಮ, ವಶಿಷ್ಠಾದಿ ಮುನಿ ಪುಂಗವರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಅದ್ವೈತ ಮತಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗೇರಿ ಜಗದ್ಗುರು ಆದಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದ ಭಾಷ್ಯಕರ್ತೃಗಳಿಗೂ, ಶಿವಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು

ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಜ್ಜಗದಾದಿ ಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು
ಕೃಪಾಪೂರಿತ ಭಾವದಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವರು

ಶೃತ್ಯುಕ್ತವಾದ ವಿರಶೈವ ಧರ್ಮವು || ಧರ್ಮೋಲಿಂಗಾರ್ಚನಾತ್ಮಕಃ ||
ಎಂದು ಆತ್ಮೀಷ್ಠ ಲಿಂಗವನ್ನು ಸತತ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ,
ಸ್ತುತಿಸಿ, ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ಹೊಂದಬಹುದೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಆಗಮಾನುಯಾದಿಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಧಾರದ
ಮೇಲೆ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿ, || ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗಿನೋ ವತ್ಸಾ |
ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನ ವಿಧ್ಯತೆ || ಎಂಬ ಶಿವಾಗಮೋಕ್ತಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಸುಲಿದ
ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣಿನಿಂದದಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿರುವರು.

ಪಂಚ ಮಹಾಚಾರ್ಯವರೇಣ್ಯರು ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅಖಂಡ
ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪೂಜಾ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು
ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿ ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಸಾರಿ, || ಸ್ಥಾಪಯಿಷ್ಯಮಿ
ಭೂಲೋಕೇ | ಸರ್ವೇಷಾಂ ಹಿತಕಾರಕಂ || ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ದಯೆ
ಪಾಲಿಸಿರುವುದು, ಸಮಸ್ತ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದ ಜೀವಂತ ಆಜ್ಞೆಯೇ
ಆಗಿರುವುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ
ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಸಹಿತ, ಸರ್ವ ಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯ
ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಗಂಭೀರವಾದ ಭಾಷ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ
ಅನೇಕರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ರಚಿಸಿ, ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ
ದಿವ್ಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಂಡು, ಯದ್ವತ್ ಶ್ರೀ ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣ ಶ್ರೇಷ್ಠರು
ಈ ಮಹತ್ತರವಾದ ಘನತತ್ವದ ರಸಾಮೃತವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿ, ಆಚರಿಸಿ,
ಸಿದ್ಧರೂ, ಪ್ರಬುದ್ಧರೂ, ಜಗನ್ಮಾನ್ಯರೂ, ಮುಕ್ತರೂ ಆದರೂ ತದ್ವತ್ ಈ
ಷಟ್ಸಂಘ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನ್ನು ಭಕ್ತ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ, ಅಸ್ತಿಕ ವೃಂದದಲ್ಲಿ
ಬೋಧನೆಮಾಡಿ, || ಸರ್ವೇಷಾಂ ಹಿತಕಾರಕಂ || ಎಂಬಂತೆ, ಲೋಕೋತ್ತರವಾದ
ಕೀರ್ತಿಪುಂಜರಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಧರ್ಮದ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಪೂಜ್ಯ
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗಳವರ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಘನವಿಧ್ವಂಸಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು
ಸದ್ಗುಹ ಸ್ಥಿರಲ್ಲಿ ಶಿವಾನುಭಾವಿಗಳಾದ ಆತ್ಮಬಂಧುಗಳಲ್ಲೂ ನಾನು
ಬದ್ಧಾಂಜಲಿ ಪುಟನಾಗಿ ವಿನಯದಿಂದ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಗೀತಾ
ಚಾರ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು || ಕಲ್ಯಾಣ ಕೃತ್ಯಕ್ಷಿತ್ | ದುರ್ಗತಿಂ ತಾತ
ನ ಗಚ್ಛತಿ || ಎಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರಿರುವನು. ಶಿವಾದ್ವೈತ ವಿದ್ವಾಂಸರು,

ಕೋವಿದರು, ಶಿವಾನುಭವಿಗಳು, ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಸಹಾಯವನ್ನು
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಡೆದು, ನಿಷ್ಪೃಹಭಾವದಿಂದ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರ ಸಾಕ್ಷ್ಯತ್ವ
 ದಲ್ಲಿ ಅವಧಾನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಗಮಾಗಮಗಳ ಹಾಗೂ ವಚನೋಪನಿಷತ್ತು
 ಗಳ ಸಾರಾಮೃತಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ಮಹಾ
 ಚಾರ್ಯರ ಅಮೃತವಾಣಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನಿತ್ತು, ಸುಂದರ, ಸರಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ
 ಭಾಷ್ಯಾಮೃತವನ್ನು ಪಂಡಿತ ಪಾಮರರಿಗೂ ಆಪ್ಯಾಯನಕರವಾಗಿದ್ದು,
 Self study ಸ್ವತಃ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಗುರುತರವಾದ
 ಭಾವಾನುತಿರಾಗಿ ಪಂಡಿತರಾಗಲು ಅನುವಾಗುವಂತೆ ಭಾಷ್ಯಾದಿಗಳ ರಚನಾ
 ಶೈಲಿ ವೀರ್ಯವತ್ತರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರ 21 ಪರಿಚ್ಛೇದ
 ಗಳನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಪ್ರತಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಏಳೇಳು ಪರಿ
 ಚ್ಛೇದಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ, ಅಂಗ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಸಹಿತ ಗಂಭೀರವಾದ
 ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷ್ಯ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ. ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ
 ರೇಣುಕ ಭಾಷ್ಯ, ಶ್ರೀ ದಾರುಕ ಭಾಷ್ಯಾದಿಗಳು ಸದ್ಯ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿರುವ
 ಕೊರತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತೆಗೆ, ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತ
 ನಾಗಿರುವ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನೆಲೆಕಲೆಗಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
 ಸರ್ವ ಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯ ಭಾವದಿಂದ ಸುಮನೋಹರವಾದ ನೂತನವಾದ
 ಭಾಷ್ಯಾದಿಗಳು ಅನಂತ ವಿದ್ವತ್ ಮುಖಗಳಿಂದ ಸದಯಭಾವದಿಂದ ಭಾರ
 ತದ ಅನೇಕ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ, ಹೃದಯಂಗಮಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು
 ಅವರವರು ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ಆದಷ್ಟು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಫಲಪ್ರದ
 ವೆನಿಸಿರುತ್ತೆ.

|| ಸ್ವಲ್ಪಮಪ್ಯಸ್ಯ ಧರ್ಮಸ್ಯ | ತ್ರಾಯತೇ ಮಹತೋ ಭಯಾತ್ ||
 ಎಂಬ ಗೀತಾಚಾರ್ಯನ ಅಮೃತವಾಣಿ ಸಂಸ್ಕರಣೆಯವಿರುವುದು.

|| ಸ್ವಲ್ಪಮಪ್ಯಸ್ಯ ಧರ್ಮಸ್ಯ || ಅಂದರೆ, ಸ್ವಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದ ಸ್ವಲ್ಪ
 ಅರಿವು ಅನುಭವಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉರ್ಜಿತಗೊಂಡರೆ, ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ
 “ವಸಂತೀ ವ.ಜ್ಞೇತೋಹ್ರದ | ಭುವಿ ಶಿವಾನಂದಲಹರಿ” ಎಂಬಂತೆ, ಧರ್ಮದ
 ದಶಮುಖಗಳೂ ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕೇರಿ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವುವು.
 ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮೋಕ್ಷಾನಂದವು || ಕರ ಬಿಲ್ವ ಫಲಂ ಶಿವಾ
 ಥವಾ || ಎಂಬಂತೆ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯಾನಂದವು ಸ್ವಾನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿ
 ವಿಜೃಂಭಿತವಾಗಿ || ಸ್ವಸ್ವರೂಪ ಚಿಚ್ಚಕ್ರಿಯಂ | ಸ್ಫುರಿಸುತಿರ್ದುದ್ದೈತ
 ಪರಮಾತ್ಮ ತತ್ತ್ವಂ || ಅಂದಹಾಗೆ ಪರಮೈಕ್ಯತ್ವ ಲದ ಅಂಗನು (ಜೀವಾತ್ಮನು)
 ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಪರಶಿವ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಸೌಮ್ಯ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ || ಸಾಯುಜ್ಯಂ
 ಮಮ ಸಿದ್ಧ ಮತ್ರ | ಭವತಿ ಸ್ವಾಮಿ ಭವಾನೀಪತೇ ! ಕೃತಾರ್ಥೋಽಸ್ಯ ಹಂ ||

ಅಂದಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ನಿರಂತರ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಸಾಯುಷ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯೂ ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಿದ್ಧಿ ಸುವುದೆಂಬುದು ಸತ್ಯವಹುದು.

ಅಷ್ಟೇ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಭರತ ಖಂಡದ ಸಮಸ್ತ ಆಸ್ತಿಕ ವೃಂದದ ಹೃನ್ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪರ್ವತ ಸಿಂಧುಗಳ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವ, ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ, ಪಾಠ, ಪ್ರವಚನಗಳು ಪ್ರತಿ ದಿವಸವೂ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರವರ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರಾರ್ಥ ಜರುಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಘನಪಂಡಿತರೂ, ಗುರು ವರ್ಗದ ಹಾಗೂ ವಿರಕ್ತ ವರ್ಗದ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳೂ, ಉಪಾಚಾರ್ಯರುಗಳೂ, ಪ್ರಾಜ್ಞರೂ ತೀವ್ರಾನುಭಾವಿಗಳಾದ ಸದ್ಗುಹಸ್ಥರೂ, ಮಹಾಚಾರ್ಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸುಕಲ್ಪವಾಡಿ, ಕೈಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಂಗಳ ಕಂಕಣವ ಧರಿಸಿ, ಮಿಷಿನುಗಳ ಹಾಗೆ ತತ್ವಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಬರಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಮಹಾ ಗುರುವಿನ ಏಕೈಕ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ, ಅಂದು ಕಲ್ಯಾಣದ ಶ್ರೀ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಸತ್ವಯುತವಾಗಿ ಐಕ್ಯಮತ್ಯದಿಂದ ಇಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ವಧರ್ಮ ನಿಷ್ಠೆ, ಪರಧರ್ಮ ಸಹಿಷ್ಣುತಾಭಾವದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಮಹಾ ಕ್ರಾಂತಿ ಭಕ್ತಿಭರಿತ, ಪ್ರೇಮಪೂರಿತವಾಗಿದ್ದು, ವಿಶಾಲಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿ, ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಬೇಕು. ಇದು ನನ್ನ ಹೃದಯ ಕಂಪದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ವಿನಂತಿ.

ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಗೀತೆ, ಗೀತೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯದೆ ಸಕಲಾಗಮೋಪನಿಷದಾದಿಗಳ ಹೃದಯದ ತಿರುಳಿನಿಸಿ, ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತವೆನಿಸಿ, ಯುಗಾಂತರಗಳಿಂದ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಬೆಳಗಿ || ಸಮಸ್ತ ಸುರಾಸುರ ಮಾನವರ ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥ || ಮಹಾತಾರಕವೆನಿಸಿ ದಿವ್ಯಾ ವೃತದಂತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಆಬಲವೃದ್ಧರೂ, ಸ್ತ್ರೀಜನ ಸ್ಥೋಮದವರಿಗೂ, ಸುಜ್ಞಾನಮಯ ದೀಪದ, ಸ್ವಯಂಜೋತಿಯ ದರ್ಶನ ಅವರವರ ಅಂತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕೇರುವಂತೆ ಭಾಷ್ಯರಚನೆ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿದೆ. ಆಗ ಸಫಲವೆನಿಸುವುದು.

ಇದಕ್ಕೆ ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿವಿಧವಾದ ಭಾಷ್ಯರಚನೆ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕನ್ನಡ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಆಂಧ್ರ, ತಮಿಳು, ಹಿಂದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ

ಅಂಗದಲ್ಲೂ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ವಿವರಣೆಯಿರಬೇಕು. || ಸಂಘೇ ಶಕ್ತಿಃ
ಕಲಾಯುಗೇ || ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅಖಿಲಭಾರತ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಂಸ್ಥೆ
ಯವರೂ; ಶ್ರೀ ಬಸವ ಸಮಿತಿ ಸಂಸ್ಥೆಯವರೂ, ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯಾಪೀಠಗಳ
ಕರ್ತೃಗಳೂ; ಶ್ರೀಗುರುಪೀಠ ಹಾಗೂ; ಶ್ರೀಹರಗುರುಚರಮೂರ್ತಿಗಳೂ
ಮತ್ತು ಅಖಿಲ ಭಕ್ತವೃಂದದವರೂ, ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಹಕರಿಸಿ, ಶ್ರೀರೇಣುಕ
ಗೀತಾ ತತ್ವಾಮೃತವನ್ನು ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ, ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಲೂ, ಕಾಯ ಪರಿ
ಶ್ರಮದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಘನಶ್ರಾದ್ಧದಿಂದಲೂ ನಿರಹಂಭಾವ, ದಾಸೋಹಂಭಾವ
ದಿಂದ ಶ್ರೀ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯೊಳಗೆ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ
ವನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮಾನವಕೋಟಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ಮುಂದಾಳುಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು
ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. || ನಿರ್ವೀರಂ ಉರ್ವೀತಲಂ || ಎನ್ನು
ಬರುವಂತಿಲ್ಲ, ಶ್ರೀ ಮಹಾಚಾರ್ಯರ ಕೃಪೆ ಈ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇ
ಜನವೀಯಲಿ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿದ ಭರತಖಂಡದ ಪ್ರಮುಖ
ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಪೀಠಗಳನ್ನು, ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾ ಪೀಠಗಳ, ಹಾಗೂ ವೀರಶೈವ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಂತಹ ಗಣ್ಯಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರವರ್ಗದ ವಿದ್ವನ್ಮಣಿ
ಗಳೂ, ಪ್ರಾಜ್ಞರೂ ಸ್ವಧರ್ಮಪರಿಪಾಲನಾದೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಚಾರ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ
ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ನೀಡಿ, ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲರಾಗಿ, ಭಗ್ನಮನೋರತ
ರಾಗದೆ; ಈ ಮಹಾಕೃತಿ ರಚನೆಗೈದು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಲು
ಸಿದ್ಧರಾಗಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ಜನತೆಯ ಜಡಭಾವವನ್ನು ಕಳೆದು, ಹೃದಯದ
ಕತ್ತಲೆಯ ಹೃದ್ಗ್ರಂಥಿಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸಿ, ಸರ್ವರನ್ನೂ ನಿಜಧರ್ಮದ ಹೊಂಬೆಳ
ಗಿನಿಂದ ಪ್ರಜ್ಞಾನಾನಂದಮಯ ರನ್ನಾಗಿಮಾಡಿ, ಶ್ರೀಮಹಾಗುರುವರೇಣ್ಯರ
ದಿವ್ಯಕೃಪಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂದು ವಿಶ್ವಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸವಿನಯ
ಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶಾಂತಂ ಶಿವಂ.

|| ಸರ್ವೇ ಜನಾಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು |
ಲೋಕಾಸ್ತಮಸ್ತಾ ಸಂತುಗಳಾನಿ ಭವಂತು ||

ಬೆಂಗಳೂರು-2
19-9-1974

ಟಿ. ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯ

c/o ಶ್ರೀ ಎ. ರುದ್ರಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್
ಮರ್ಚೆಂಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲಿಸ್ಟ್
ಹೊಸತರಗುಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು

|| ಶರೀರ ಮಾದ್ಯಂ ಖಲು ಧರ್ಮ ಸಾಧನಂ ||
|| ಶಿವಂ ಭೂಯಾತ್ ||

ಶ್ರೀ JAGADGURU JSHWAKADHYA
JANNA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangama Wadi Math, Varanasi
Acc. No.

ಶ್ರೀ

॥ ಭ್ರಮಂಸ್ವನಾಂತೇ ನವ ಪುಂಜರೀಷು |

ನ ಪಟ್ಟಿದೋ ಕಂಧ ಫಲೀ ಮಜಿಘ್ರತ್ ॥

ಸಾ ಕಿಂ ನರಮ್ಯು |

ಸ ಚ ಕಿಂ ನ ರಂತೌ |

ಬಲೀಯಸೀ ಕೇವಲ ಮಿಾತ್ವರೇಚ್ಛಾ ॥

ಆಗತಾನೆ ಅರಳಿ ಮುಘಮುಘಿಸುವ ಕಮಲವು ಮಕರಂಧವನ್ನು ಹೊರ
ಸೂಸುತ್ತಲಿದೆ. ಮಕರಂಧ ಗ್ರಹಣದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಜಾಣ್ಮೆಯುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮವು
ಕಮಲದ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ಬಾರಿ "ಹೀರಿಕಾರ" ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಹಾರಾಡಿ
ದಾಗ್ಯೂ ಆ ರಮಣೀಯ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಾಯಿಲ್ಲ. ಮಧೂರವಾದ
ಮಕರಂಧವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಲಾಯಿಲ್ಲ. ರಸಿಕ ಗುಣವುಳ್ಳ ದುಂಬಿ ಈ ರೀತಿ
ವಿಮುಖದಿಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ರಸಿಕಜ್ಞನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ
ಮಕರಂಧ ಪಾನ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ॥ ಬಲೀಯಸೀ ಕೇವಲ ಮಿಾತ್ವರೇಚ್ಛಾ ॥
ಈಶ್ವರನ ಮೊಲುವು ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನು.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1100 S. EAST
CHICAGO, ILL. 60607

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR

LIBRARY

Jangamawari Math, Varanasi

Acc. No.

॥ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ॥

॥ ಜ್ಞಾನ ಗುರುಸ್ಥಲಂ ॥

ಪಾರ್ಶ್ವಸ್ಥಂ ತಿಮಿರಂ ಹಂತೀ ಪ್ರದೀಪೋ ಮಣಿ ನಿರ್ಮಿತಃ ॥

ಸರ್ವಗಾಮಿ ತಮೋ ಹಂತೀ ಬೋಧ ದೀಪೋ ನಿರಂಕುಶಃ ॥

(ಸಿ ಶಿ- ಪರಿ 15 ಶ್ಲೋ 24)

ಮಣಿ ನಿರ್ಮಿತ ದೀಪವು ಕೇವಲ ತನ್ನ ಬಳಸಿರ್ಪ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಕತ್ತಲನ್ನು, ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಲ್ಲದು. ಆದರೆ, ಶ್ರೀ ಮಹಾ ಗುರುವಿನ ಮುಖದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಾನ್ವಿತವಾಗಿ-ಶಿವನ ಜಠಾಭಾರದಿಂದ ಧುಮುಕಿದ ದೇವಗಂಗೆಯಂತೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಉಪದೇಶಾಮೃತ ದಿವ್ಯ ಬೋಧ ಎಂಬ ಜಾಜ್ಜಲ ಮಾನ ಸ್ವಯಂ ಜ್ಯೋತಿಯು, ಶಿಷ್ಯನ ಅಂತರ್ಬಹಿಷ್ಕೃತನು ಕರಣಂ-ಳನ್ನಾವರಿಸಿರುವ ಅನಾದಿ ಸಂಸಿದ್ಧ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಧ್ವಂಶಗೊಳಿಸುವುದು.

ಅಜ್ಞಾನ ಮಲಿನಂ ಚಿತ್ತ ದರ್ಪಣಂ | ಯೋ ವಿಶೋಧಯೇತ್ ॥

ಪ್ರಜ್ಞಾ ವಿಭೂತಿ ಯೋಗೇನ | ತಮಾಕು ಇರ್ಗುರು ಸತ್ತಮಂ ॥

(ಸಿ.ಶಿ ಪರಿ 13 ಶ್ಲೋ 25)

ಯಾವ ಮಹನೀಯನು ಶಿಷ್ಯನ ಚಿತ್ತದರ್ಪಣ (ಚಿತ್ತವೆಂಬ ಕನ್ನಡಿ) ಮಲಿನದಿಂದ ಕೂಡಿ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರ್ಪದನ್ನು, ತನ್ನ ಸ್ವಯಂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಅಂತರಂಗದ ಪ್ರಜ್ಞಾನಾನಂದ ವಿಭೂತಿ ಯೋಗದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಶೋಧಿಸಿ, ಶುದ್ಧ ಪರಿಪಕ್ವಾಂತಃ ಕರಣಂಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲನೋ, ಆ ಆಚಾರ್ಯ ಮಹಾಪುರುಷನೇ "ಗುರೂಣಾಂ ಗುರಃ" ಎಂದು ಸ್ತುತನಿರುವನು.

॥ ಶಿವಂ ಭೂ ಯಾತ್ ॥

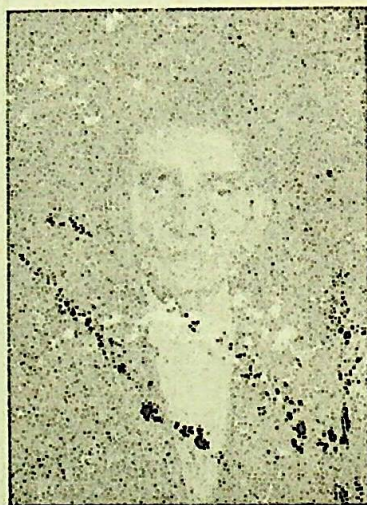
ಏಕೆ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ತುತಿಯೇ ಭಾಗ್ಯಂ | ಗುರು ಲಿಂಗಂಕು ಜಂಗಮಃ ॥

ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಾಣಿಗನುಸಾರ ಶ್ರೀ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮರು, ಸಚ್ಚಾತೀಯ, ವಿಜಾತೀಯ, ಸ್ವಗತ ವಿಗತ ಭೇದ ರಹಿತರಾದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಗುರು:ವಾಗಿ ದೀಕ್ಷಾ ಸಂಸ್ಕಾರಾಡ್ಯಪದೇಶಗಳಿವು ವ.ತ್ಯಾ ಮಹಾ ಗುರುವೇ ಮಗದೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ ನೆನಿಸಿ ॥ ಅಭಯಂ ಸರ್ವ ಭೂತೇಭ್ಯೋ ದಧಾಮ್ಯೇತದ್ ವ್ರತಂ ಮಮ ॥ ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರಪನ್ನರಿಗೆ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹವನ್ನೂ, ಇಂತು ಉಭಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಸ್ವಚ್ಛಂದಮಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿಹನು ಎಂಬುದೇ ಸತ್ಯವಿರುತ್ತೆ.

ಓಂಕಾರ

ಪ್ರಣವ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಾಂತರ್ಗತವಾದ, ಅಕಾರ ಉಕಾರ ಮಕಾರಗಳಂತೆ ಪರಶಿವ ಪರಂಜ್ಯೋತ್ಯಾತ್ಮಕದಲ್ಲಿ, ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮರು ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧದಿಂದ, " ಏಕ ಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ " ಎಂದೆನಿಸಿರುವರು.

॥ ಏಕಂ ಸದ್ವಿಪ್ರಾ ಬಹುಧಾ ವದಂತಿ ॥

೩. ಬಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯನವರೂ

ಭೋ! ಕಲ್ಯಾಣ ಮಹಾಭಾಗ |

ಶಿವಜ್ಞಾನ ಮಹೋದಧೀ |

ಆಚಾರ್ಯ ವರ್ಮ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಂ |

ರಕ್ಷಮಾಂ ಭವ ರೋಗಿಣಾಂ ||

|| ಓಂ ಶತ್ವತ್ — Thou art That ||

